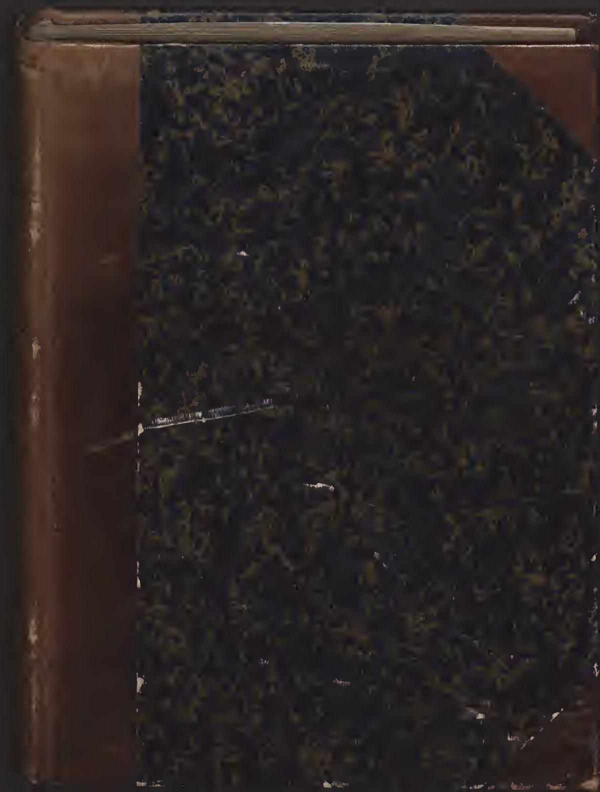

GRADUALE

Ein Almeneleg Messusaungs Book

Samantekenn og skrifud/ til meire og sampyckelegre Einingar/ j þeim Saung og Ceremoniu/ sem j Kyrkiunne skal syngiast & halldast hier j Lande/ epter Ordinantiunne.

G. Th. S.

Lated alla Hlute Sidsamlega/ og Skickanlega fram fara ydar a mille.
1. Corinth. 14. Cap.

Ef sa er einhuor ydar a mille/ sem þrætkunarsamur vill vera/ Hann vite þad/ ad vier høfum ecke slijkan Sidvana/ og ei helldur Guds Søfnudur/ ibidem. 11.

Huøria H. Gysle Thor. S. liet prenta epter Bon & Osk margra Godra Manna. hier j Lande.

B. Gudmundsson

ANNO M. DC. LXXIX.

Vm Þad rietta Messu Embætte/ huørnen̄ þad skal halldast/ epter riettre Guds Orda Hlioodan/ med Saung og Ceremonium.

MEd þui ad Messan j sialfre sier/ er eckert an̄ad en̄ Neytsla Drottinlegrar Kuølldmaaltijdar/ j huørre Sorgfullar og veykar Man̄eskiur/ vegna Syndan̄a skulu huggadar verda/ þ Predikun Guds heilaga Ords/ z medtekning þess heilaga Sacramentis vors Herra Jesu Christi Lijkama z Bloods/ nær Men̄ heyra/ ad Jesu Christi Pijna og Daude bodast z kun̄giørest/ s hn̄ liided hefur/ fyrer allar Veralldaren̄ar Synder/ z þeir medtaka þetta til sijn med riettre san̄re Tru z Trunadartrausste. z c. Þar þ eru allar heimuglegar Messur med riettu af teknar/ og skal ei halldast nema ein almen̄eleg og openberleg Messa/ a Sun̄udøgum/ og ødrū Hatijdum/ sem halldast eiga epter Kong Majest. Christelegre Ordinantiu/ med þessum Hætte/ sem hier epterfylger.

Presturin̄ og Alltarid eiga med Ærlegum z hreinum Skrwda/ ad vera prydd og skrydd. Ei vppa þad ad þar med sie Gude sierleg Þionustugiørd veitt/ eda þar sie wti folgin̄ nockur Helgedomur/ helldur vegna godrar/ gamallrar/ z ærlegrar Sidsemdar/ so ad aller Huter j þeirre Christelegu Samkundu/ mætti Skickanlega/ Sidsamlega/ Ærlega z samþyckelega tilganga. Og þo þad skiede ei fyrer adra Grein/ en̄ vegna Heilagra Guds Eingla/ sem þar eru nalæger vor a medal. Þar fyrer skulu og Lios a Alltarenu tendrast (ei meir en̄ tuo sen̄) Þar skal z vera Kaleikur/ Patina/ med hreinum Lijndwkum. Og ad aller Huter sieu hreinleger/ sem til Messu Embættesins og Þionustugiørdaren̄ar eru hafder. Ei sijdur ad Kyrkiurnar sieu hreinar vardveittar/ so sem ad hæfer Guds Hwse ad vera/ z sieu ei hafdar til Geymslu þeirra Huta/ sem Gømul/ Good og Christeleg Løg/ og godra Man̄a Sidseme/ fyrerbioda og ban̄a.

Nær þetta er nu allt tilbwed og reidt/ þa skal Presturinn falla nidr audmykt a sijn Knie fyrer Alltarenu/ z lesa med sialfum sier Confiteor, Pad er/ Hann skal med Angre og Jdran/ audmiuklega vidurkienna fyrer Gude sijnar Synder/ og bidia Gud vm Fyrergiefning Syndanna fyrer Christum/ j Latinu edur Moodurmaale/ med þessum hætte og Ordum/ eda þuilijkum.

Confiteor tibi o Domine Deus, Pater Misericordiæ & Deus totius consolationis, quod sum maximus Peccator; & quod offendi te varijs & tam multis modis, idq; quotidie, Cogitatione, Locutione, Consensu & opere, ut ne cogitatione quidem, ne dicam verbis, Enormitatem & multitudinem Peccatorum meorum assequi valeam, Quare oro te & obtestor, per unigenitum Filium tuum Dominum nostrum Iesum Christum, ut mei misertus, digneris mihi omnia mea Peccata remittere, atq; tuo sancto Spiritu deinceps, iuxta beneplacitum voluntatis tuæ dirigere, regere & gubernare, Amen.

Hann skal og bidia Gud fyrer Guds Christne/ z Guds Ords framgange fyrer Kongenum og øllu Rykesins Raadaneyte/ hans Løndum og Rykium/ og so Landstiørnurum þessa lands, z ct.

Þegar þetta er nu wte. Pa vppbyrie Presturinn j Modurmaale/ þann Psalm sem til er giørdur j Gralleranum pro Introitu/ og ad hønum endudum/ þa vppbyrie hann Kyrie/ so sem þad er til giørt/ og Grallaranum hefer.

Epter Kyrie vppbyrie Presturinn fyrer Alltarenu.

Gloria in excelsis.

Alleinasta Gude j Himerijke/ sie Lof og Dyrd/ z ct.

Ad þui endudu snue Presturinn sier til Folksins/ seigiande.

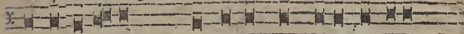
Diaknenn og Folked suara.

Drottinn sie med ydur. Og med þijnum Anda.

 Pa.

Þa snyr Presturinn sier til Alltaresins/ z les Collectuna/ þa sem til er giørd.

Latum oss bidia. Neyr Herra Gud Himneskur Fader.

Þar skal ecke lesa adrar fleire Collectur/ nema þær sem til eru giørdar/og ecke vtann eina j senn/og ecke nema j Modurmaale/Þui huørnenn kann Folked ell egar ad seigia Amen þar til?

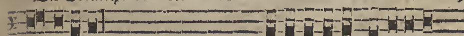
Epter Collectuna/snyr Presturinn sier til Folksins/og les Pistilenn sem til er giørdur/skyrt og langsamlega/so ad Folked meige skilia huad þar talast/ vpp byriande med þessum hætte.

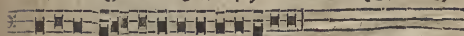
Þenann Pistel skrifar Sancte Paall til Romanos. vel sic.

Til Corintheos. Kiærer Brædur. Coma (Strik)

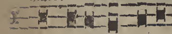
Periodus (Punctur og Klausa) Quæstio: (Spurning)

Finale. (Þad er Nidurlag.)

Halelulia/ Item. Seqventian/syngest af Grallaranum/so sem til er giørd/ og Tijmanum hæfer.

Sijdann snyr Presturinn sier fram/z les Gudspialled/ vppbyriande a þenann hatt.

Diaknenn og Folked ansar.

Drottinn sie med ydur. Og med þinum Anda.

Þesse epterfylgiande Ord skrifar hinn heilage Mattheus.
Diaknenn og Folked ansar.

Gude ſie Lof og Dyrd/ fyrer ſin gledelegan Boðſkap.

Coma. Periodus.

Quæſtio? Finale.

Epter Gudſpiallid byriar Preſturen Credo.

Vjer trwum aller a eitn Gud/ z c.

Predikunen ſkal ſaþnan vppbyriaſt med Aminningu til Folkſins/og ad þad bidie Gud vm heilags-Anda Nad/til ad heyra og vardveita hans Ord/hm til Lofs/en þeim til Lærdoms z vnderviſunar Sælarennar vegna/ſem þ heyra.
Ad endadre Predikun/aminner Preſturin og ſo Folked j annad ſinn/ad giøra Almennelega Bæn til Guds Fødurs/j hans Sonar Jeſu Chriſti Nafne/vm alla Naudſynlega Hlute/Andlega og Lykamlega.

Epter Predikun ſkal ſyngia þetta Vers.

Neydrum Gud Fødur Himnum a/ z c.

Vtan þa ſtoor Neyd er a Ferdum/Landplaaga eda Hardende/þa ſie ſungin Litania/med þeim Chriſtelegum Bænum ſem þar eru til giørdar.
Ad þeſſu endudu/giører Preſturin Aminning til þeirra ſem til Guds Bords ganga/ſo ſem epterfylger.

MJner elſkulegustu j Gude/ Fyrſt ad vier vilum nu hallda z minnaſt Kuølldmaltijdar Drottins vors Jeſu Chriſti/ þar jnne ad oſſ verdur gieþen hans Lijkame til eitnrar Fædu/ z hans Blod til eins Dryckiar/ Ecke Lijkamans vegna alleinaſta/ Helldur Sælarinnar/ Þui ſkulum vier miklu nakvæmlegar giætne ſierhuør ſialfan ſig proþa/ ſo ſem S. Paall ſeiger/ z ſijdan af þeſſu Braude eta/ og af þeſſum Kaleik drecka. Þui eingen ſkal þetta Heilaga Sacramentum medtaka vtan alleina Hungrud Ønd ſem ſijnar Synder vidurkiener/ ottaſt Guds Reide og Eilijfan Dauda/ og ſu ſem hungrar z þyrſter epter Riettlætenu. Enn ef vier þro fum oſſ ſialfer/ þa finnum vier ecke j oſſ nema Synd og Dauda/

 z ku

og kuñum oss sialfer þar wt af onguañegiñ ad hialpa/ Þar fyrer hefur vor elskulege DROTTiñ Jesus Christus/ aumkad sig yfer oss/ og hefur fyrer vorar Saker Manndom a sig tekid/ So ad hann fullnægde fyrer oss Logmalenu/ ꝛ lide fyrer þad sem vier med vorum Syndum høfum forskulldad. Og til þess/ ad vier stadfastlega tryd um/ ꝛ oss gladlega þar vppa forlata mættum/ took hañ Braudet epter Kuølldmaltijdena/ giørde Þacker/ braut þad ꝛ sagde/ Medtak ed ꝛ eted/ Þetta er miñ Lijkame sem fyrer ydur verdur giefeñ/ Sem villde hañ so seigia/ Þad eg em Madur ordiñ/ og allt huad eg gio re og lijd/ þad er ydart eiged/ fyrer ydar Skulld/ ꝛ ydur til gooda skied og til Sannenda þar vm/ gief eg ydur miñ Lijkama til eirnrar Fæ du. Sømuleidis took hañ Kaleikiñ og sagde/ Medtaked og dreck ed hier af aller/ Þesse Kaleikur er nytt Testamentum j mijnu Bloo de/ huørt ad fyrer ydur og marga/ wthellest til Fyrergiefningar synd añа/ Giøred þetta so opt sem þier þad drecked/ j mijna Minning/ Sem villde hann so seigia/ Af þui ad eg hefe ydur ad mier teked/ ꝛ ydrum Syndum a mig hladed/ vil eg sialfañ mig fyrer Syndernar fornfæra/ mijnu Bloode vthella/ Naad og Fyrergiefning Syndan na afreka/ og j so maata/ eitt nytt Testamentum vpp setia/ þar jnne ad Syndañа skal ecke ad eilijfu minst verda/ Og til Sañenda þar vm/ gief eg ydur mitt Blood ad drecka. Huør nu ad so etur af þess su Braude/ og dreckur af þessum Kaleik/ Þad er/ Huør ad þessum Ordum sem hañ heyrer/ og þessum Taknum/ er hañ medtekur/ stød uglega trwer/ hañ blijfur j Christo/ ꝛ Christur j hønum/ og lifer ee lijflega. Þar med skulum vier minnast hans Dauda/ og hønum þac ker giøra/ huør siñ Kross vppa sig taka/ og vorum Herra epterfylg ia/ Og yfer allt añad fram/ sia vid Syndunum framveigia/ Huer añañ elska/ suo sem hañ hefur oss elskad/ þuiad marger vier erum eitt Braud/ og eirn Lijkame/ og eins Brauds hluttakendur/ vier all er sem af einum Kaleik dreckum/ Gud hañ giefe oss øllum ad vier þ verduglega medtøkum/ Amen.

Epter

Epter Aminningena/snyr Presturinn sier til Alltarisins/ z vppbyriar Fader vor/skyrt og langsamlega/med Hiarta og Munne/Seigiande.

Vmtum oss bidia· Fader vor þu sem ert a Him num. Helgest þitt Nafn· Tilkome þitt Ryke. Ver de þinn Vilie so a Jordu sem a Himne. Gief oss j Dag vort Daglegt Braud/ Og fyrergief oss vorar Skullder/so sem vier fyrergiefum vorum Skull dunautum. Og eige leid þu oss j freistne· Helldur frelsa oss fra jllu.

Diaknenn og Folked ansar.

Amen.

Sydan skal Presturinn taka Patinuna med Braudenu sier j Hendur/z hallda þar a/a medan hann syngur Innsetnergar Ordenn sem epterfylger.

Vor Herra Jesus Christus/a þeirre Natt sem

hann

hañ þorradeñ var/took hañ Braudeð/ giørde Pack

er og braut þad/og gaþ ſijnum Læreſueinum og

ſagde. Taked og eted/ Þad er miñ Lijkame/ſem þyr

er ydur verdur giepeñ. Giøred þad j mijna miñing.

Su Papiſtanna Eleuatio eda vpphalld/ ſkal med øllu aftakaſt/ ſo ſem ein pullkomleg Afguda Dyrkan. Þuiad Guds Sonur heþur innſett ſitt Teſtamentum /til þeſſ/ad vier ſkylldum neyta hans Hollds og Bloods/ j hans Miñing/med Bæn og Þackargiørd /enn ecke til þeſſ/ad tilbidia þad hel laga Sacramentum/ꝛc. Þar næſt take Preſturiñ Kaleikiñ ſier j Hendur/þyr er vtan Eleuationem(ſem nu er ſagt) og ſynge Teſtamentis Ordeñ/ſem epter þylger. Og a medan Preſturiñ wtdeiler Sacramentum/ſkal hñ eckert tala til þeirra þramar/og ecke ſkulu þeir þa helldur neinar Jatningar eda Bæner leſa ſem j Paradome tijdkadeſt hia Mønnum. Alleinaſta tale Preſturiñ til hiørs og eins/med þeſſum Ordum. Medtaktu Jeſu Chriſti Lijkama/Medtak þu Je- ſu Chriſti Blood.

Sømuleidis epter Kuølldmaltijdena/took hañ

Kaleikiñ/giørde Packer/gaþ þeim hann og ſagde/

Dreck

Drecked aller hier af. Þad er Kaleikur hins Nya Testamentis j mijnu Blode/ sem fyrer ydur wthellest til Fyrergiefningar Syndanna. So oft sem þier giøred þetta. Drecked þad j mijna Minning.

A medan Folked geingur jnnar/ þa syngur Diaknenn og Samkundann/ nockra af þessum Psalmum sem til eru giørder/ eirn edur tuo/ sem eru einkum þesser.

Þier sie Lof og Dyrd/ ꝛc.

O Guds Lamb Saklausa/ ꝛc.

Jesus Christus er vor Frelsare/ ꝛc.

Gud vere Lofadur/ og so Blessadur. ꝛc.

Skal ecke syngia leinge fram yfer þad ad Folked er bued ad medtaka Sacramentū/ Prestarner eiga og ad aminna Folked/ og sia til ad þ gange til þess Heilaga Sacramentis med Gudhrædslu ꝛ godre Sidseme/ fallande á knie/ Karlmenn til hægre Handar/ enn Kuinnur til Vinstre. Þar er og aftakande/ sa liotur gamall Vane/ sem sumer Prestar lyda/ Ad Folked med Ja og Nys(nalega) se þar huør ad sijnum Naunga/ ꝛ godū Vin/ ad minnast vid hann/ so þar fyrer hindrast Gudleg Þionustugiørd. Sie nockur vansættur vid annan/ þa forlykist þ Embættid/ Enn hinum ødrum Rossagange/ byriar med øllu aftekenn ad verda. Eda huad annad þad er/ sem ecke þienar til nockrar goodrar Sidsemdar/ og ei er tydkad j ødrum Christelegū Samkundum/ og Kyrkiu Søfnudenum/ þa ber Prestenum/ hier vandlega vm ad hugsa/ ad þad aftakest.

Strax bued er ad þionusta Folked/ þa snyr Presturinn sier fram/ ꝛ seiger.

Drottinn sie med ydur.

Diaknenn og Almugenn suarar.

Og med þijnum Anda.

Þar epter snyr hann ad Alltarenu/ og les þessa Bæn og Þackargiørd.

Vier þöckum þier Drottiñ Almattugur eilijß ur Gud/ad þu med þessare heilsusamlegre Giöß heß ur oss alla nært/Vier bidiũ þijna Myskunseme/ ad þu latter nu þessa þijna Samfukoma oss til alls Ga gns og Goda/og til vorrar sañrar Truarstyrkingar j þier/ og til eins breñande Kiærleika og Elsku a medal vor jñbyrdis. Fyrer saker Naßns þijns elsku legasta sonar Jesu Christi vors Drottins og Herra.

Folked suarar. AMEN.

Þa snyr Presturiñ sier fram aptur/og seiger.

Drottiñ sie med ydur.

Diakneñ suarar

Og med þinum Anda.

Hier epter blessar hañ yßer Folked/med þessum Ordum/sem Gud sialßur baud ad blessa sitt Folk/Numeri 6. Cap. Med soddañ Nodurlæge.

Og gieße þier Frid.

Blesse Drottiñ þig og vardveite þig/Latte Drott iñ sijna Asionu lysa yßer þig og sie þier Myskunsa mur/DRottiñ snwe sijnu Auglite til þijn og gieße þier Frid.

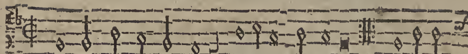
Söfnuduriñ suarar. AMEN.

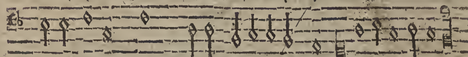
Ad sydustu(pro Exitu)er sungeñ Psalmur nockur/so sem hañ er tilgiörd ur/Og ad hönum endudũ/ser huör til siña Hwsa. Og skulu Prestar ecke lijda/ ad Folked haße þa skraß eda Skieggrædur. Eñ sieu nockrar Naudsyniar j Pi ngeñe/ad hallda Kyrkiusoknar fund/þa setie Meñ þar añañ tyma til.

Finis Cœnæ Dominicæ &

Ceremoniarum.

Messuvpphaþ þañ þyrsta Suñu Dag j Adventuñe/ j Moodurmale.

Morgūstiarna/myrk Hiertu vpplyser so giarna/ z allre villu ver.

Hañ þæddest oss eirn Madur/ a efstu Heimsins tijd/ hans Heilogu stu Modur/ hiellt Gud sitt Meydom vid/ Hañ þteck Diofal herteked Himnarijke vpploked/ og fært oss eilijfañ Frid.

Alls Heims Skaparañ ædste/ og Fødurs Tignañ skiær/ eilijfur Herra hædste/ huors Valld ei enda fær/ Forda oss vel vid Syndum/ veit oss ad þig ætiundum/ so fra þier ei føllum vær.

Lat oss j Astsemd þiñe/ og Kynning vaxa hier/ ad Truañ aukast kyñe/ j Anda þionum þier/ so ad þiñ Sætleik hreina/ Sæl ver mætte vel reyna/ z til þijn verdum þyrster.

Hirt oss sem Hiartans Fader/ Hialpa og veit oss Lid/ og gamla Adam deyder/ so giete nyr lijþnad vid/ sem hier med Huga hreinum/ hafa vill j þier einum/ Ord sijn Verk og allañ Sid.

Til Lesarans.

Med þui ad marger vilia ad Latinu Messuvpphaþ og Haleluia sie sungid j Kyrkiuñe/ Þar sem so er Diaknum hættad/ ad þau verda sungeñ/ þa læt eg þad hier med þylgia huørtueggia/ þeim til Vilia sem þad girnast/ med þui ad þ er allt wr heilagre Ritningu teked/ So og lijka vppa þad/ ad Latinu saungur eñ leggest ecke med ollu þyrer Ottal/ og þalle nidur/ z ad Meñ vite þeir [illegible] er koma/ huad j Kyrkiuñi hefur tijdkad z sunged vered þyrr meir/ Eñ þar ecke eru Saungmeñ/ þar synge j Norrænu/ Messuvpphaþ og Haleluja/ sem til er giørd.

 Domin

Dominica prima Adventus.

INTROITVS LATINVS.

Psalm. 25.

AD te levavi Animam me am, Deus me us in te con fi do, non e ru bescam, neque ir ri deant me Ini mi ci me i, etenim uni uer si qui te expectant, non con fundentur. Vias Tu as Domine Demonstra mihi, et semitas tu as e doce me. Gloria Patri & Filio & Spiritu i Sancto, Sic ut erat in Principio & nunc & semper, & in Secula Seculorum Amen.

KYRIE.

Kyrie Gud Fader hædsta Traust/ þu ert vor Glede og Lyst/ Þyrm oss aumum/ vernda oss fra Syndum/ Myskuna þu oss.

Christe

Christe/ þu ert vor Vegur/ z þad saña Lios/ Lijfsins Portt dyr/

Kiærleikans Speigell/ allra Christeña Lijf og Rad/ þu vaktt

oss til Saluhialpar giefeñ/ Myskuna þu oss.

Kyrie Heilagur Ande Gud eilijfur/ vertu hia oss Myskunn sam-

legur/ so ad vier mættum Synderner grata/ lat oss ecke tapast/

helldur a þig vona/ Myskuna þu oss.

CLORIA IN EXCELSIS.

Alleinasta Gude i Himerijke sie Lof og Dyrd þyrer sijnar
Sem hañ hefur giørt a Jardrijke a þessum Naduglegum

Nader. A Jordu er komeñ stoor Glede z Frid/ so Manneskiañ
Dogum.

ma vel glediast vid/ Guds Elsku og goodañ Vilia.

Vier lofum z dyrkum vier heidrum þig/ vier þackum þier fyrer þijna Elsku/ O DRottiñ Gud Fader j Himerijke/ þu hefur oss synt stooran Kiærleika/ alla Hlute hefur þu j þiñe Magt/ huad þu ville hafa j framie/ fær eingiñ sagt/ Gott skiedur þa er þig ottast.

O Jesus Christus Guds einka Son/ sem hia Gude Fødur situr/ þu hefur frelsad allt Mañkyn/ og oss vid Gud forlijkad/ Fyrer þitt Blod og bitrañ Deyd/ hefur þu oss leyst af Syndum og Neyd/ Gief oss Naad j Truñe ad blijfa.

Þu ert alleina vor Hialpar Mañ/ sem oss vill Himerijke giefa/ þu ert Guds Fødurs Saklausa Lamb/ s̄ fyrer oss villder Daudañ lijda. Þu ert alleina vort Hialpar Raad/ fyrer þijna skulld þa fæum vier Naad/ allsmegtugaste Jesu Christe.

O þu helage Ande vor Huggare/ sem oss vill Sañleikañ kieña/ Hialpa oss ad hallda þiñ Lærdom/ Gude Fødur og Syne til Æru/ Vernd oss fra Diofulsins falskre. Lyst/ Hialp oss ad trua a Jesum Christ/ nu og æfenlega/ Amen.

HALELVIA LATINVM.

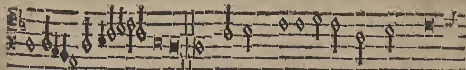
Psalm. 85.

Ha- le- lu -ia, Osten- de nobis Do - - mine Miseri- cordiam tu - - am, & Salu- ta -re tu- - - um da no bis, Hal. ut supra.

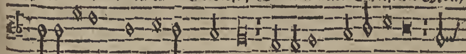
Halelvia sem syngiast skal vm Joola

fyst-ᵻmañ/ þar ecke er sunged j Latinu.

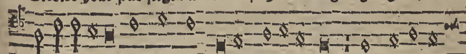
Til Philipp. 4.

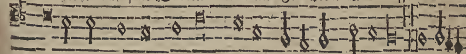
Hale - - lu ia. Gledieſt j Drottne aller Chriſtner Meñ/

Gledied ydur þad ſeigium vier eñ/ Hvar vngeingne goda/ læt

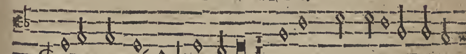

ro allſa ſkoda/ þui Drottñ er nu nalægur hier/ med bleſſad Ord

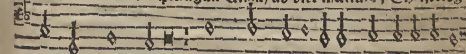

ſitt/ þyter þad verdur tautt Ondin vor af øllum Voda, Hale.

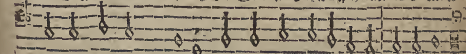
SEQVENTIAN.

Nu bidium vier heilagañ Anda/ ad vier mættum j Chriſteleg

re Trw vell ſtanda/ Eirn Gud ad elſka og hann ad kalla a

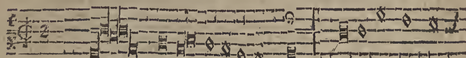
Hellſt j Daudans Stundu/ þa vier Heime førum fra/ Kyrieleis.

Þu verduga Lios gief oſſ þitt ſkin/ Lær oſſ ad kieña Jeſum Chriſt um alleina/ Og hia hønum ad vera vorũ Hialpar Mañ/ ſem oſſ will ſnleida j vorn rietta Fødur Rañ/ Kyrieleis.

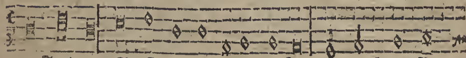
Þu sæte Ande send oss þijna Nad/ Lat oss þa ad hallda þijn elsku leg Rad/ So vier mættum aþ Hiarta/ huør annan elska/ j einum Hug ga ad vera / z j Fride Christs ad bljþa/ Kyrieleis.

Þu hædste Styrkur j allre Neyd/ hialp suo vier hrædunst huørke Skamm nie Deyd/ og j voru Sinne stieum stugguer þa/ nær Diøfull vill a oss strijda/ z Salen skilst Lijkama fra/ Kyrieleis.

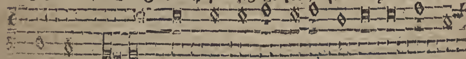
Credo

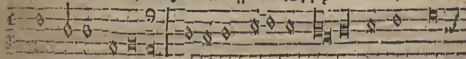
Vier truum aller a eirn Gud/ Skapara Himens

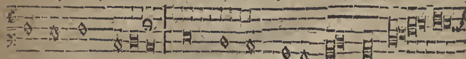
og Jardar/ Sa Fodur heþur sig giefed / so vier hans Born

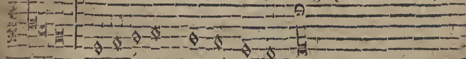
skylldum verda / Hañ vill oss vort Vpphellde veita/ vel ad

Sal og Lijþe giæta/ Ollætur Olucku rata/ Onguum Vo

meinum þui mæta/ Forsion z Verndo og Hell vor er hann

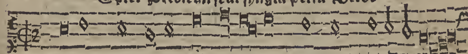

avall. / þuiad j hans Vallde stendur allt. Vier

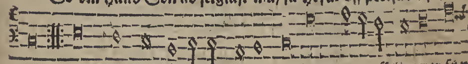
Vier truum z a Jesum Christ/ Eingieten̄ Son hans vorn Herra Huørs Mattur Dyrd z Eilīfd vīst/ ei kan̄ nockurn tīma ad þuerra/ Gieten̄ aꝼ Heiløgū Anda/ z af Mey fæddur an Synda/ J sīnū Man̄dome søn̄um/ til Līknar oss tøpudum Møn̄um/ a Krossenum leid Dauda/ z yfer van̄/ Af Guds Krapte vpp aptur reis han̄.

Vier trwūm a Anda heilagan̄/ Eirn Gud med Fødur z Syne/ Voladra Styrkur heiter hn̄/ hædstu Gæfur a þeim syner/ Allre Christne hier j Heime/ helldr so Samlynde geime/ Aꝼlausn truum allra Synda/ aꝼ Jørdu skal Holld vort vpp standa/ Epter Vilegd þessa øll Guds Børn þa/ æꝼenlegt Līꝼed honum j hia/ Amen.

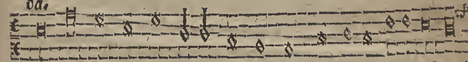
Epter Predikun skal syngia þetta Vers.

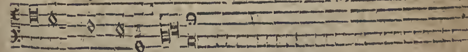
Heydrū Gud Fødur Himnū a/ sem huørskyns heꝼur ad ráda/ So vm han̄s Son ad seigiast ma/ sa hefur oss þrelsad af Vo

da/ Og heidrum heilagan̄ Anda med/ hn̄ veiter oss Graꝼer sīnda.

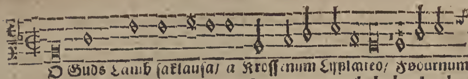
ar/ su Heidran var ꝼyrer Heimen̄ skied/ hun er z allder dun̄nar/

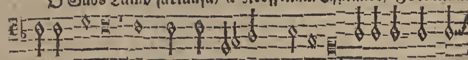

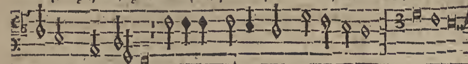
vn̄ oss Gud Næder þīnar.

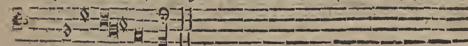
Hier strax epterfylger Amtningen̄ til þeirra sem j n̄ar gan ga. En̄ a medan̄ Sacramentū vtskiptest/ skal syngia þetta Agnus j Moodurmæle.

O Guds

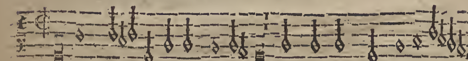

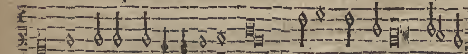

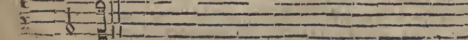

Myskuna þu oss O Jesu.
Gief oss þin Frid O Jesu.

Þa margt Folk geingur innat/ þa skal syngia so myked
af þessum Psalme sem vil I.

Ad þui skylldum alldrei gleyma/ oss baud ad eta sinn Lijkama/ þad helga Braud hans Nollded er/ hans Blod j Vijne dreckum vier.

Huor sem vill þa Maltijd þiggia/ þui ber vel ad sier ad hyggia/ Sa omaklegur medtekur þad/ mun Dauda fa j Lijfsins stad.

Heidra Gud Himneskann Fødur/ huor af Naad þig so vel fedur/ og so þu leystest Syndum af/ Son sinn fyrer þig j Daudann gaf.

Tru þu riett so ecke efest/ Ostyrkuum su Fæda giefest/ Huorra Samvisku Synden lyr/ Sorg og Mæda j Hiarta byr.

Soddann Naad og miuka Millde/ Mæddur Hugur þinna vilde/ Ef saklaus ert/ þa stiert þar fra/ so stærre Hefnd ei hlioter ad fa.

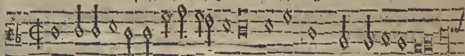
Jesus til sijn Armum bijdur/ eg vil Myskun veita ydur/ Heiler gyr nast ei Grædarann/ gagnlaus lyst þeim su Ment hann kann.

Ef þier Lausn utvega kynner/ ei være þørf a Pijnu minne/ Huad skal þier mijn Maltijd þa/ megner þu sialfur Hialp þier ad fa.

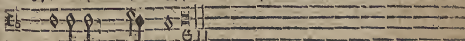
Ef þu truer af Huga hreinum/ og Jatar med Munne þijnum/ velskickadur þa verdur þu/ Vijst nærer Sal þijna Fæda su.

Avøxt þessann attu ad syna/ elska skalltu Naunga þijna/ og þeim giarnann Adstod stiert/ eins sem ad Christur hefur þier giort.

Strax epter þad Sacramented er utskipt/ syngest þesse epterfylgiande Lofsaungur.

Gud vere lofadur/ og so blessadur/ sem oss fæddt hefur alla sialfur/ med sijnum Lijkama/ og med sijnu Blode/ þad giefe oss Herra Gud til goda.

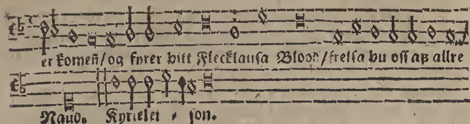

Kyrie - le - ison.

Herra fyrer helgan Lijkama þinn/ huor af Jomfru Maria

 er kom-

II

Þitt heilaga Holld er fyrer oss vtgiefed/ j Daudañ/ so vier feing ium Lijfed. Afgiøf stærre eingeñ mætte þiñast/ af þui skulum vier heñar miñast/ Kyrieleison.

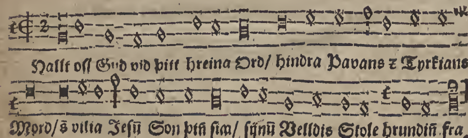
Herra þijn Elska þuingade þig/ þau Vndur ad sijna dasamleg/ vora Seckt hefur Blood þitt bætt/ vid Blessadañ Fødur oss alla sætt/ Kyrieleison.

III

Blessan siñar Nædar Gud oss gieþe/ ad gøngum hans Veg al la Æfe/ j hreiñre æst og øruggre Trw/ so oss sie heilnæm Fæda su/ Kyrieleison.

Herra/ þiñ Ande sie oss ætijd hia/og giefe oss jafnan þa Nad ad fæ/ad þijn Christne þitt lijtla Lid/ life j samlynde z frid/ Kyrieleison.

Þegar enguer ganga til Guds Bords/ a þessum Adventu tijma: þa syngest strax epter(Heidrum Gud Fødur Himnum a) z et. þesse Psalmur/og sijdan Collectan/og þar epter Blessanenn.

Syn

Syn þijna Magt O Jesu Christ/ öllū Herrum þu stiornar yfst/ Oss þijna Christne auma ver/ æfenlegt Loff so syngium þier.

Gud helge Ande Huggun trw/ Hiørd þiñe gief Samlynde nu/ Vertu hia oss j epstu Neyd/ wr Dauda jñ j Føgnud leid.

Þiñe Kyrkiu z Christnum Lyd/ kiære Fader hlijf allañ Tijd/ Na llt þu oss fast j hreiñre Tru/ Hernad Ovina fra oss snu.

Oll Suikræd þeirra onyt giør/ Jllsku siñe so mæte hier/ gieff þr steypest j Grøff þa jñ/ sem grafa/ ad skada Søfnud þiñ.

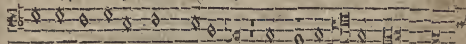
Fullkomlega þeir þeckia þa/ þu Gud lifer og ert oss hia/ Hoop þeim sem hefur a þier Tru/ Hialp volldugl ega veiter þu.

Fyrer Lausn og Frid þiñ Lijdur hier/ leynt og berlega syngium vier/ þier Guds Heilagre Þreñingu/ Þacker Lof/ Dyrd ad eilijfu.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm.

Gief þiñe Christne Goodañ Frid/ Guds Son vm vorar Tyder/

þui eckert hvsum vier añad Lid/ eirn þu fyrer oss strijd er/

sialfur Gud vor sañe Fader.

Þu eirn Heilagañ Hug og Ræd/ og hreint Frañferde veiter/ Gi ef oss þad Hiarta af þiñe Næd/ þijns Ords alleina leite/ epter þui j Truñe breyte.

Þo vor Misgiørd sie mørg og stoor/ med Naad virdest þad bæta/ Aß Lijkn og Myskun lijt til vor/ lät oss ei Reide mæta/ ßyrer Jesum Son þinn sæta.

Vm þad bidium vier øll þijn Børn/ ad Frid vilier oss gießa/ med þinne Naad og milldre Børn/ mote Ovinum oss hlijfa/ Þier til Loßs so mættum lifa.

Og so skal syngia alla Sunnudaga sem nu er til giort/
Enn þar sem j Latinu er sungid/ þa eru þesse Messu-
vpphøß og Halleluia.

Annann Sunnudag j Jolaßøstu.

INTROITVS LATINVS.

Esaiæ. 3.

POpulus Sy- on, Ec ce Do- minus ve- ni- et
ad sal- uan das gen tes- Et auditam fa- ci et Do-
mi- nus Glo- ri- am vo cis su æ, in Læti
ti a cor- dis vestri. Qui regis Is-
rael intende, qui deducis velut Ovem Io-

seph

seph. Gloria Patri & Filio & Spi ritui Sancto.

HALELVIA.

Psalm. 122.

Ha le lu ia. Læ ta // tus sum in his

quæ dic // ta sunt mi hi, in Do //

mum Do // mi ni i // bimus. Ha le,

Pridia Suñudag j Jcolaßesfu.

INTROITVS LATINVS.

Philipp. 4.

GAu // de // te in Do // mino sem per, iterum dico.

gau // de // te, Modesti // a vest ra nota sit omnibus

Homi // ni // bus, Domi nus pro // pe est, nihil solli

citi // si // tis, Sed in om ni Oratio ne, Petiti//

o // nes vest ræ inno tescant apud De // um. Bene//

dixisti Domine Terram tuam, Avertisti Captivi // tatem

Iacob. Glori // a Patri & Filio & c.

HALELVIA.
Psalm. 80.

Ha // le // lu // ia: Excita Do // mine Po

ten // ti // am tu // am & ve // ni ut salvos

fa // ci // as nos Hale.

Fiorda Sunnudag j Joola føstu
INTROITVS LATINVS:

Psalm, 106.

MEmen // to nostri Do // mine. in be nepla ci // to

populi

po // puli tu // i, Vi // fi ta nos in Sa // lu // ta

ri tu // o ad videndum in boni ta // te Electo // rum tuo

rum, in læti ti a gentis tu æ , ut lau de // ris cum

hæ re di ta te tua. Pfalm, 106. Pecca uimus cum

Patribus noftris, iniuf // te, egimus iniquitatem fecimus.

HALELVIA.

Gloria Patri & Filio & Spiri tui Sancto.

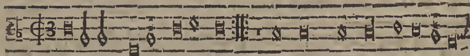
Hale // lu // ia. Veni Do mi ne & no li tar//

da re, Re // la // xa Faci // no ra ple bis

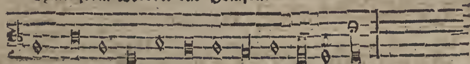
tu // æ. Hale // luia.

A Fædingar Hátijd Lauſn
arans Jeſu Chriſti.

Introitus j Moodur
mále/

Frelſaren̄ er oſſ ßæddur nu/ Aß Mans völldum ei viſſe ſu/ Hans frōm Mooder var Jomfru.

J Heim til vor aß Himnum foor ſu Heillen̄ ſtoor.

Med oſſer Gud Emanuel/ Ord þau bodade Gabriel/ vm þad vitnar Ezechiel/ Guds Fødurs Son/ giøf Lijfs og Von/ vor giørd eſt Þion.

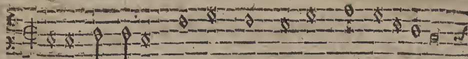
Ord Davids vel vppfyllaſt hier/ og huad ſkrißa Spámen̄erner/ Chriſtur ſa Eingla Kongur er/ huørn Fiármen̄ ſiá/ i Jötu liá ein Man̄eſkia.

Hérran̄ ofan af Himnum ſtie/ heriade epter Man̄kyne/ þui vill hann kuitt aß Syndum ſie/ Sál huørs eins Mans/ og holpenn til ſans/ med Myſkun hans.

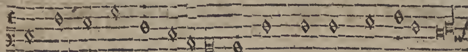
Føllum nu til Foota Chriſts/ ſem ßæddeſt oſſ til Lauſnar vijſt/ ßieck oſſ a Himnum Frid og Viſt/ Synge hans Hiørd/ honum Loß og Dyrd og Þackargiørd.

Annar Introitus ſem ſyngiaſt má
i Náttmeſſun̄e/ ellegar og þeir ſieu bæder ſungner fyrer Meſſu vpphaf.

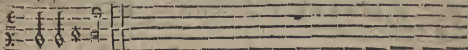
Heidra

Heidra ſkulum vier Herran Chriſt/ ad hañ Madur oſſ fæddeſt/

Ap hreinne Jomfru Maria/ Og þui glædſt oll Suein Einglaña

Kyrieleis.

Son eiliſſs Fodurs eingietin/ j Stallenum nu þiña Meñ/ Vort auma Holld z Blod nu ber/ Bleſſadur Gud a ſialfum ſier/ Kyriele.

J Meyar Lijþe huijleſt hñ/ huorn vijd Verolld ei lykia kañ/ ſa er nu ordiñ vngur Sueirn/ ſem ollum Hlutum ſtiornar eirn/ Kyrie.

Eiliſſt Lioos jñgeingur þar/ alla Verolld vpplioomar/ Midt j Myrkre lioomar þad Lioos/ Lioſſins Born þad giører oſſ/ Kyrie.

Sañur Guds Sonur Fodurſins/ ſialfur vitiade Mañkynſins/ ad leyſa oſſ wr Eymdardal/ og Arfa giøra j Himna Sal/ Kyrie.

Fatækur kom j Heimeñ hier/ hans Myſkun ſo ad feingium vier/ z a Himnum yrdum Auduger/ Einglum Heilogum ſamlijker/ Kyrie

Þetta hefur hañ allt oſſ veitt/ ad ſyna þad oſſ elſkar heitt/ Guds Chriſtne oll þui gledieſt nu/ Gioþ þa þacke ad eilijfu/ Kyrieleis.

INTROITVS LATINVS.

Eſaiæ 9.

PVer natus eſt nobis, & Fi li us datus eſt no- bis

bis. Cuius Imperi // um super Humerum ei // us, & vo

cabitur No men ei // us Magni con si lij An // ge//

lus. Cantate Domino Canticum nouum. Quia mira bi // li

a fecit. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

Kyrie.

Kyri e // // // e// leison:

Christe // e // leison.

Kyrie // // // eleison.

Gloria in Excelsis Deo.

Gloria

Glo ri a in Excelsis Deo, Et in Terra Pax

Hominibus bonæ Voluntatis: Lau da // mus te, Bene

dicimus te, Adora // mus te, Glorifi ca // mus te.

Gratias agimus tibi propter magnam Gloriam tuam,

Domine Deus Rex cœlestis, De // us Pa // ter Omni

potens. Domine Fi li // uni geni // te, Iesu Christe

al // tissime, Domine Deus Agn us De // i, Fi lius

Pa tris, Qui tollis Pecca ta Mundi, Mise // re // re

nostri, Qui tollis Pecca // ta Mundi Susci // pe Depreca-

 tionem

ti onem nostram: Qui se // des ad Dex teram Pa // tris

Mi se re re nostri, Quoniam tu Solus Sanctus, tu solus-

Dominus, tu so // lus Altissimus, Ie // su Chri//

ste cum Sancto Spi // ritu In Gloria De // i Patris:

A // // men,

HALELVIA.

Ex Esa. 9.

Ha le lu ia. Di // es Sancti fi catus

Il luxit no // // bis ve // // ni te Gen//

tes & adora te Dominum. Quia Hodi // e descen

dit Lux mag // // na super Ter // ram

Hale-

Ha le lu ia.

Sequentiañ.

Crates nunc omnes reddamus Domino Deo, qui ſua Natiuitate, nos liberauit de diabolica poteſtate, Huic oportet vt cana mus cum Angelis ſemper Cloria in Excelſis,

Nu vilium vier aller packa Gude vorum Herra/ſem med ſin ne Fædingu hefur oſſ leyſt/ fra Diefulſins vallde ꝛ Herteknıngu loped Drottiñ. Honum ber ſafnað ad vier ſyngium med Eing lunum/ Dyrd og Prijs ſie Gude Fødur j hædſtum Hædum.

 Credo

Credo in unum Deum. Patrem omnipotentem Factorem Coe
li & Terræ, visibilium omnium & inuisibilium. Et in unum
Dominum Iesum Christum Filium Dei unigenitum, Et ex Patre
natum ante omnia secula. Deum de Deo, Lumen de Lumine,
Deum verum de Deo vero, genitum non factum consubstantialem
Patri, per quem omnia facta sunt, Qui propter nos homines
& propter nostram Salutem descendit de Coelis. Et incarna
tus est de Spiritu Sancto, Ex Maria Virgine, & homo fac
tus est

tus est, Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato, Passus

& sepultus est,. Et resurrexit tertia Die, secundum scripturas:

Et ascendit in Coelum, sedet ad dexteram Patris, Et iterum

venturus est cum Gloria iudicare vivos & mortuos, Cuius Re-

gni non erit finis, Et in Spiritum Sanctum Dominum & vi

vificantem, Qui ex Pat[illegible] Filioque procedit, qui cum Patre &

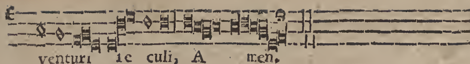
Filio simul adoratur, & conglorificatur. Qui locutus est per

Prophetas. Et unam Sanctam Catho - licam & Apostoli

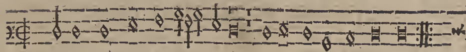
cam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem

peccatorum. Et expecto Resurrectionem mortuorum; Et uitam

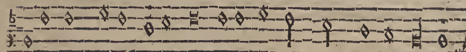
ventu

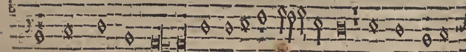
Hier epter/ adur eñ Textenn Gudſpiallſins verdur
framleſeñ/ſkal ſyngia þetta Vers/ þriſuar.

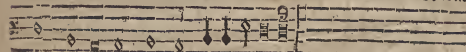
J Dag eitt bleſſad Barned er/ bored og fædt j Heimeñ/
af hreinꝛe Mey oſſ aumum hier/ er oſſ til Lauſnar komeñ

Være þad Barned oſſ ei fædt/ aller heþdum vier Dauda matt/ af

þui kom allt hid Gooda/ O vor ſæte Jeſu Chriſt/ er eirn Madur

oſſ fæddeſt/ hlijf oſſ vid Helvijtis Voda.

Somuleidis epter Predikun ſkal þetta Vers
og ſo ſyngia þriſvar.

Heidra ſkulum vier Herrañ Chriſt/ ad hañ Madur oſſ fæddeſt/
Af hreinꝛe Jomfru Maria/ z þui gledſt. & et. ut ſupra.

Hier epter fylger Prefatian, huoria Preſturiñ upp
byriar/ Enn Diaknenn ſuarar til.

Domi

Dominus vobiscum. Et cum Spiritu tuo. Surſum Corda:

Habemus ad Do mi num. Gratias agamus Domino

Deo noſtro. Dignum & Iuſtum eſt. Vere dignum & iuſtum eſt,

æqvum & ſa- lu ta re Nos tibi ſemper & ubiq;, Gratias a gere

Domine Sancte Pater omnipotens æterne Deus; Quia per in

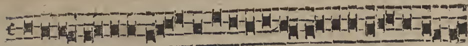
carnati Verbi, Myſte rium noua mentis noſtræ Oculis

Lux tu æ Clarita tis in fulſit. Vt dum viſibiliter Deum

cognoſcimus per hunc in inviſibi lium Amo rem rapi

amur. Et ideo cum Angelis, & Archangelis, cum

Thronis & Domi na ti on ibus cumque omni militia cœ leſtis.

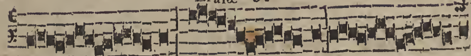
bestis ex er citus Hymnum Gloriæ tuæ canimus si // ne fine

di // centes.

Sanctus.

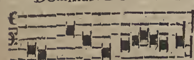
Esaiæ 6.

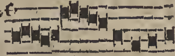
San // // ctus, San // // ctus, San // // ctus.

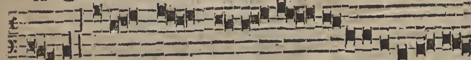
Dominus De // us Zebaoth, Pleni sunt Cœ li & Ter//

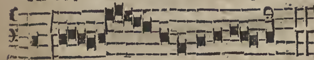
Psalm. 118.
Matth. 21.

ra Gloria tu // a, Ho // // sanna in ex

cel sis. Bene // dic // tus qui ve // nit in Nomine Domi

ni Ho // // sanna in Excelsis.

Hier epterfylger Aminingin til peirra sem snarganga. pa Sader vor/og pa Sacramentis Ordin. Enn str. ax par epter pesse Saungur.

Tibi

Tibi laus salus sit Christe, Benedictus sit dies iste, te lau

damus nunc & perhenniter. Sanctus, Sanctus, Sanctus, in ex

celsis. Angeli & Archangeli, Troni Principatus que Cœli.

Te laudant Cherubin & Seraphin. Sanctus, Sanctus, Sanc

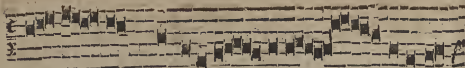
tus in Excelsis.

AGNVS, Iohan. 3.

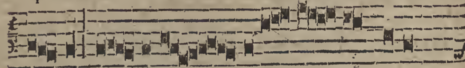
Agn us De " i. qui tol " lis Peccata Mun

di, Mi " " sere re nobis. Agnus De " i

 qui toll

qui tol lis. Peccata Mun di, Mi // // sere re

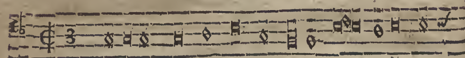

nobis, Agnus De // // i qui tol // lis Pecca

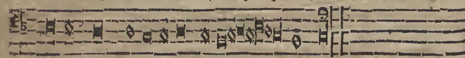

ta Mundi, Do // // na nobis Pa // cem.

Hier epter skal syngia/ Gud vere lofadur/ Edur epter
Blessan þennan Psalm.

Borin er Sueirn j Bethlehem/ j. Bethlehem/ þest

gledst ab þui Jerusalem/ Ha // le // luia.

J hørdum Stalle hugdest sa/ hugdest sa/ huørs Rijke alldrei end aft man/ Haleluia.

Uxe og Asne þecktu þar/ þeckto þar/ ad þetta Barned DROTTinn var/ Haleluia.

Kongar af Saba komu med/ komu med/ Skært Gull/ Myrru og Reykelsed/ Halelyia.

Fæddur

Fæddur af Moodur Meyiu var/ Meyiu var/ Mans volld eingeñ komu til þar/ Haleluia.

Ormsins spilling ei var a þeim/ ei var a þeim/ af Bloode voru ba est j Heim/ Haleluia.

Hañ lijktest oss ad Holldsins mynd/ Holldsins Mynd/ hreinn og O jafn oss ad Synd/ Haleluia.

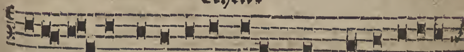
Ad oss med Giæsku giørde hier/ giørde hier/ Gude lijka z sialfum sier/ Haleluia.

A Fædingar Hatijd Frelsarans/ Frelsarans/ þagne og synge Christineñ hans/ Haleluia.

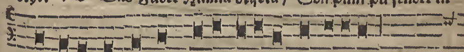
Helgasta Þreñing heidrud sie/ Heidrud sie/ med hreinne Tru og Þacklæte/ Haleluia.

En a smaa Kyrkium/ þar sem ecke eru Latinu Saungs Menn/ þa skal þyrst strax epter Introitum j Moodurmale/ syngiast þetta.

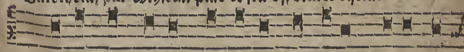
Kyrie.

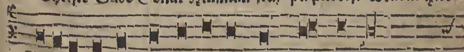
Kyri - e Gud Fader Himna Rijkra / Son þinn þu sender til

Jardrijkia/ þui Meyskun þiñe ei fra oss villder vijkia.

Christe Guds Sonur Himnum fra/ þu þæddest Madur hier

Jordu a/ so vier mættum verda Guds Born þier hia.

Kyr ie Heilagur Ande huørs Verk pad var/ ad hrein Mey

an Manns þungast bar / Læt oss j Syndum ei deya hier/

Helldur Christum med oss høfum vier.

CLORIA.

Alleinasta Gude j Himnarijke sie/ z c.

HALELVIA.

Hale luia. Eitt Sueinbarn fædt oss sall Fra Daudanum hañ frelslega er/og Sonur af Gude gieþ oss. Þui skulum hañ prijsa ske oss hier/og plutt til Lijfsins hefur.

Aþ Hiarta mest/ so Hugurinñ þar til vende/ Hans Orde epter ad

breyta best/ sem blessadur Gud oss kiende, Hale.

Seguen

Sequentian j Moodurmaale

Nu vilium vier aller packa Gude/ z c.

Credo.

Vier trwum aller a eitn Gud/ Skapara Nimens /z c.
so sem pyrsta Suñdag j Joolapøstu.

Adur enn Gudspialls Textañ er vpp lesen.
J Dag eitt Blessad Barned er/ z c.
Epter Predikun.
Neidra skulum vier Nerraß Christ.

Strax þar epter vppbyrie Presturiñ Præfationem j Mod urmæle a þennañ Hatt.

Diak nenn.

Drotteñ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

Diak nenn.

Lyptum vpp Hiortum vorum til Himens. Vier hefium

þau til Drottins. Læctum oss packa Drottne Gude vorum.

Diak nenn.

Þad er tilheyrelegt og Riettvijst. Sañlega er þad

tilheyrelegt og riettvijst/ skylldugt og mieg hialpsamlegt. Ad

vier alla tijma og j øllum Stødum lofum þig og þackum þier/

Þu Heilage Herra Almættuge Fader og eilijfe Gud/ fyrer Je

sum Christum vorn Drottin/ Þu sem pyrer ORDed sem a sig

took Mañdom/ j Liooma þiñar Byrtu/ vpplyser vor Hugskots

Hiørtu med nyiu Lioose. So ad nær vier berlega þeckium Gud/

ad vier þa mættum j rettum Kiærleita/ til sañrar Aastar og

Gyrndar oforgengelegra Hluta/ verda vppkueikier. Og þar

fyrer med Einglunum og Hofud einglunum/ med Thronunum

og Magtar volldunum. Somuleidis asamt med ollum Himne

skum Hirdsueitum/ Syngium vier Lofsaungen þinnar Dyrdar

daþ

Dapwatan le ga seigiande.

Sanctus.

Hei - lag ur. Hei - lag ur. Hei - lag - ur.

Ert þu Drottinn Gud Zebaoth/ Himnarner/og so Jørd - eru - full af Dyrd þinne. Hialpa gior þu oss i Hædum

Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne Drottins. Hialpa gior þu oss i Hædum.

Epter Sanctus fylger Amintingen til þeirra sem ganga til Gud Bords/ þa Fader vor/ z Jnnsetningar ordenn. Enn a medan Folked geingur jfiar/ þa sie sunged.

Þier sie Lof og Dyrd Jesu Christ/ Blessadur sie þesse Dagur

vǫ̃st/ þig lofum vier nu og æfenlega/ Heilagur/ Heilagur/ Hei

lagur ert þu a hædstum Hædum. Englarner z Hofudeinglar

ner/ Thronarner og Himneskar Hirdsuetter/ þig lofar Cheru-

bin og Seraphin/ Heilagur/ Heilagur/ Heilagur seigest þu

j Hædenne. Þitt Folk o Christe lofar þig/ Þĩn Brædur

ap Hiarta nu gledur sig/ yyrer þĩna Naad og Myskunse-

me/ Heilagur/ Heilagur/ Heilagur/ hun lofar þig.
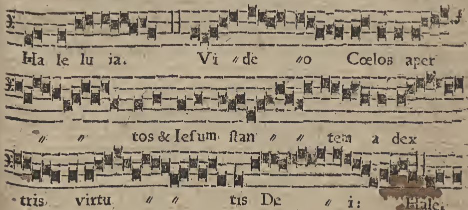
Epter Blessan.

Borrẽ er Sueirn j Bethlehem. z cet/ vt supra.

Aftan

Annan Dag Joola/ Introitus

Frelsarenn er oss fæddur nu/ z cet. so sem a Jooladagenn.
INTROITVS LATINVS: Puer natus, & cet.
HALELVIA, Actorum 7.

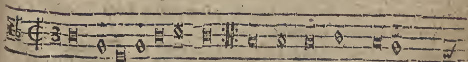

HALELVIA j Moodurmæsse/ ut supra.
SEQVENTIAN, Nu vilium vier aller packa Gude/ z cet.
CREDO, Vier trwum aller a eirn Gud/ Skapara.
Fyrer Predikun/ J Dag eitt Blessad. z cet. Vt supra.
Epter Predikun/ Neidra skulum vier Herrann Christ.

A medan Sacramentid wtdeilest.

Vier sie Lof og Dyrd Jesu Christ/ z cet.

Enn ef ecke eru Communicantes, Pa skal strax epter Versed/ Neidra skulum vier/ syngia þessann Psalm. Resonet in Laudibus. & cet.

Fađi giørd)

giørd/ Nu byrtest sa sem pædde Mey Maria. Framm kom

allt sem fyrr var mællt af Gabriel. Eia, Eia/ Jomfruen bar

Gud j Heim/ Faderen j Syne heim oss took j Skaft. Nu j Dag

auglystur er/ auglystur er/ j Israel/ Kongur Hear sem Meyan klær

oss hefur fædt. Dasamleat er Drottins Nafn Emanuel/ vm

huad ædur sagt er fyrer Gabriel.

Jesum Christ j Heim oss bar/ Jomfru sem hanns Mooder var/ vm Mans Bolld et visse par/ Nu byrtest sa sem fædde Mey Maria/ Fram kom all sem fyrr var mællt/ etc.

Fæddum Konge fagne Þiood/ fagurt synge Børnen good/ Seige huør sem hefur Hliood. Nu byrtest sa sem pædde Mey Maria. Fram kom allt sem fyrr var mællt. etc.

Zyon lofa Lausnaran/ Lifgiøf vora Gud og Mann/ Synd og Kuol oss suipte hann. Nu byrtest sa sem fædde Mey Maria. Fram kom allt sem fyrr var mællt.

Epter

Pridia Dag Joola / Introitus a Iſlendſku og Latinu / eins og a Jooladagen.

HALELVIA Iohann. 21.

Hale lu ia. Hic eſt Diſcipulus il // // le qui Teſtimonium per // // hibet de his & ſci // // mus quia ve // // rum eſt Teſti monium ei // us. Hale lu ia.

Haleluia a Iſlendſku / z allur an̄ar Saungur / fyrer z epter Predikun til enda / ſo ſem an̄an Dag.

Sun̄udagen̄ mille Jola og Attadags

INTROITVS Latinus, Sapien, 18.

DVm me // dium ſi lenti // um tene // ret omni a & Nox in ſuo curſu medi um i // ter habe // ret, om nipotens

ni potens Scimo tu // us Domi // ne, de Coe lis a re//

galibus Sedibus ve // nit, Dominus regnauit de

corem indutus est, Indutus est Dominus Fortitudinem, & præcin

xit Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto, & cæt.

HALELVIA, Psalm. 93.

Ha le // // lu // ia, Do //, mi nus re

gna // uit Deco rem in du it. Indu

it Do // minus For // ti // tu // di // nem & Præ

cinxit se Virtu // te. Ha le // lu.

A Nymns

A Nyars Dag/ Introitus a Islendsku
og allur aftar Saungur so sem a aðra Dag Joola.

INTROITVS LATINVS Luc. 2.

ET Postquam Consummati sunt Dies octo, ut circumcide

retur Pu " er vo " catum est Nomen ei " us IE SVS

quod vocatum est ab Angelo pri usquam in Vtero conci

pe " re ur. Magnum Nomen Domini Emanu " el.

Ipse enim liberabit Populum suum a pecca tis eorum.

HALELVIA: Eins og a Jooladagen.

Dies sanctificatus.

Epter Blessan þennan Psalm.

Sa Frials vid Lögmal fæddur er/ Flecklaus Synd enga

giörde/ med Adams Börnum vorum hier/ a sig lagdr þa Byrde.

Nuar med Logmaale leyster af/ leingur kan oss ei saka/ Kuittan þessa Christur gap/kom þad a sig ad taka.
Fyrer oss Guds Son eingieten/ wthellte Bloode sijnu/ Þar med le ysse han Lyden sin/ þra Logmaals Oke og Pijnu.
Þeim Son Guds veiter Sigur þan/ sa er vid Logmaal kuittur/ Fyrer þui Jesus heiter han/ Nialp og Lausnare riettur.
Þo fa þeir ecke Frelse þad /sem þramar j Glæpum liggia/ Lijka sem huad vier hefdunst ad/ hans Nad mune ei styggia.
DROTTin seiger þin Gud eg er/ attu þui þromur ad vera/ Myskun og Nad eg veite þier/ Vilia min skalltu giora.
O Gud veit þu oss Visku þa/ vorn Hug vmskiere þin Ande/ ad giarnan holldum oss j þra/ Illsku og Synda grande.
Forhwdar lyst oss forda mieg/ þra oss vier hana giefum/ Af þin ne Nad a alan veg/ epter Villo þine lifum.

Sunnudagenn j mille Nyars Dags og Þrettanda.

Allur Saungur so sem annan Dag Joola.

INTROITVS LATINVS Psalm. 45.

VVltum tuum de preca buntur omnes divi // tes ple bis, adducentur Regi virg ines post eam, proximæ e ius adducentur tibi in Lætiti a & Exul ta ti o ne

Psalmo. 45.

Eruc tauit cor meum Verbum bonum, Dico ego opera

opera mea Regi. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

HALELVIA Pſalm. 45.

Hale ‹ lu ‹ ia. Diffu ‹ ſa eſt Gra ‹ ti a in La bi ‹ is tu is, propterea bene di ‹ xit te De us in æter ‹ num. Hale ‹ lu ‹ ia.

Þañ Þrettanda Dag j Joolum ſkal ſyngia

þeñañ Pſalm pro Introitu/ med þeim Notum.

J Dag eitt bleſſad Barned er.

Þa Barned Jeſus j Bethlehem/ fœded var j Heimen/ Herodes a Døgum þeim/ hiellt Juda Kongdomen/ Vitringar j Auſtre þa/ yprið fagra Stiørnu ſiaa/ þetta Teikn ſo þyda/ Kongur eirn ſem øllum ma/ er nu fæddur Judum hia/ þeim øll Lond eigu ad hlyda.

Tygnar Gaafur tooku nu/ ſøfdu ecke leinge/ honum ad færa holla Tru/ Herrans Raad ſo þeinge/ j Jeruſalem ſockfu þa/ ſøgdu/ Huar er Kongur ſa/ nu er fæddur Judum? Stiørnu hans vier høfum ſied/ hier komum þui Fórner med/ ad hlydne honum biodum.

Ad Herode Otta ſioo/ og øllu Borgarlide/ Heiptar Raad j Brioſte bioo/ Barn ad ſuipta Fride/ Kyrkiu Raad z Kieñemeñ/ Kallar til ſijn alla ſeñ/ ſo med Suikum ſpurde/ Þa Chriſtur fædeſt hier j Heim/ ſem heiteñ er til Lauſnar þeim/ j huørre Borg þad yrde?

Aller ſuara a eina Lund/ j Bethlehem Juda/ ſeigia honum j

ſamre Stund ſo Spaadomeñ hlioda/ Bethlehem þu Juda Jord/ beſt ertu af Borgum verd/ a Gydinga Lande/ Eirn ſa Herra af þier ſkal/ wt koma ſem Jſrael/ riett verde raadande.

Vitringa j leyne liet/ lijka til ſijn koma/ aþ þeim nam ſem gløgg uaſt gat/ gang og Stiørnu tijma/ Baud þeim/ fared j Bethlehem/ bijded ei ad Sueine þeim/ med allre lyſt ad leita/ Þa Barn þad finn ed/ birted mier/ bradlega ſo komum vier/ Virding þui ad veita.

Ferdaſt nu ſem ſagt var þeim/ ſøkium Konge ad þiena/ Stiarna ſu j Auſtur Heim/ adur høfdu ſiena/ a þeim Veige vndan foor/ all miøg var ſu Glede ſtoor/ þa kom þeim j Siñe/ ſo gaf ſkadar Stiar nan biørt/ ſtood yfer þui Hwſe þuert/ ſem Bleſſad Barn var jñe.

J þui Hwſe vngan Suein/ og hans Mooder finna/ Þeirra Tru var heig og hrein/ Heims Fatœkt ei ſinna/ fram fyrer Barned fiel lu þar/ Foorna Gaafur veglegar/ Gull/ Myrru/ Reykelſe/ Medal gangara Mann og Gud/ miukt baadu ad heidnum Lyd/ veitte Frid og Frelſe.

J Draume var þeim andſuarad/ annañ Veg heim ſnua/ Hero des þa heyrde þad/ Hermeñ liet wtbwa/ Vm alla Borgena Beth lehem/ og Bygd fylgiande Stadnum þeim/ ſaklaus Sueinbørn dey dde/ Tuævetur og yngre øll/ epter tijd ſem Synda Þræll/ af Vitring unum veidde.

Joſeph veittiſt Vitran ſkiw/ veyk þui fyrr wr Lande/ med Jeſum og Mariu Fru/ mætte øngum grande/ Hia Egyptſkum vm Arenn ſaa/ allt til þeſſ Herodes doo/ duelſt ad DROTTins Raadum/ Annad ſiñ auijſa liet/ aptur foor j Nazareth/ og biuggu þar j Naadum.

O Jeſu þitt er Orded oſſ/ andleg Leidar Stiarna/ Chriſtne þijna þetta Lioos/ þiggia lattu giarnan/ So ad hua til þijn ſnue ſier/ ſig med Hiarta giefe þier/ Ovinum ei hlyde/ Aaſtverk þijn ad eignunſt vier/ Og j þa Dyrd ſem eilijf er/ førum vier j Fride.

INTROITVS LATINVS. Malach. 3.

Ecce

ECCE ad ve nit Dominator Do mi nus & Regnum in ma nu ei us & Potes tas & Im pe ri um. Deus Iudici um tuum Regi da, Et Iustitiam tuam Fi li o Regis, Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

HALELVIA Matth, 2

Ha le lu ia. Vi di mus Stellam e ius in Orien te & ve ni mus cum Mune ribus adorare Do minum. Ha le lu ia.

Kyrie/ Gloria/ Sequentian/ og allur Saungur so sem assan Dag Joola.

Fyrsta Sunnudag epter Prettanda.

INTROITVS LATINVS.

Ex Esaiæ 6. Apoca. 4.

IN Ex celso Throno vidi se de re Virum, quem ad o rant mul ti tudo Ange lo rum Psallen tes in v num. Ec ce cu ius Im perij

Psalmo. 100.

Nomen est In æ ternum. Iubila te Deo omnis Terra, Seruite Domino in Læti ti a. Gloria.

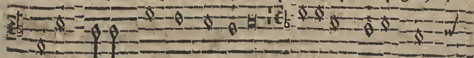
HALELVIA. Psalmo. 100.

Ha le lu ia. Iubilate De o omnis Ter ra, Seruite Do mi no in Læ ti ti a.

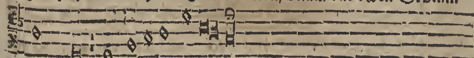
Messu vpphaf a Islendsku/ Kyrie/ Gloria/ Haleluia/ Sequentian Credo/ Fyrer og epter Predikun/ A medan Sacramentum vtskiptest/ allt so sem a aňañ Dag/ En huar ecke eru Communicantes/ þa syngest þesse Psalmur.

Milldе Jesu sem Manndom tokst/ j Mariu Jomfrur Kuide/
Par med Heill z Hialpræde jokst/ huorium sem a þig trude/

Þu skalt vora Synd og Andar tion/ øllum var bæði Skonim

og Smæn/ og sa eilijfe Daude.

Yfer oss virdtest aumka þig/ ei kunner þad leingur lijda/ ad Diof ull kiæme oss vnder sig/ eirn villder fyrer oss strijda. Af Himnum ko mst j Heim til vor/ hoofst oss þui Lausn og Fridur stoor/ fyrer þinn Dyrstan Dauda.

Og þu hefur oss øllum sagt/ a þig skylldum vier treysta/ Oþþur þitt Hlyδne Aast z Magt/ aþ Syndum hefur oss leysta. Ef klaust þui settum a þig Tru/ allt þad fyrer oss lofader þu/ alldrei kann oss ad bresta.

Vor Brooder kiær þu orden ert/ ætijd villt hia oss byggia/ Vernd og adstod oss veiter bert/ vier vilium Hialp þijna þiggia. Þad er oss Gagn z Glede stor/ Guds Son orden er Broder vor/ Huad ma oss sijdan hryggia?

Heidrum og lofum Herran vorn/ hann eirn oss endurleyste/ Vier er um med þier Blessud Børn/ Brooder vor Jesu Christe/ Gledie oss jafnan Gæþan su/ Gude þockum hans Aast og Trw/ Lijknsaman sig Auglyste.

Epter Blessan.
Syngед Gude sæla Dyrd. Vt supra.

Og med þessum hætte skal syngia alla Sunudaga frá til Kyndelmessu-sautkonum/ Introitu a Latinu, ut sequitur.

Annan Sunudag epter Prettanda.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 63.

OMnis Terra ado ret te De „ us & Psal „ lat ti „ bi, Pri mum di „cat No mi ni tu „ o Altis„ si „ me. Iu bi late Deo omnis Terra, Psalmu m dici te Nomini eius date Gloriam Laudi ei us. Gloria Patri &c.

HALELVIA. Psalm. 145.

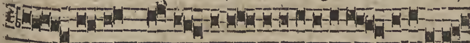
Hale „ lu ia. Laudate Do „ mi num omnes Ange li ei „us, Laudate e „ um omnes Virtu tes ei „ us. Ha le „ lu „ ia.

Pridia Sunudag epter Prettanda.

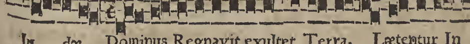
Introit

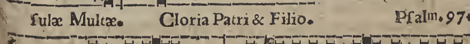
A Dorate Deum om nes An ge li ei us, Audi

uit & læ " ta ta est Syon, & exul tauerunt Filiæ

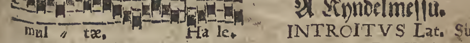
Iu dæ. Dominus Regnavit exultet Terra, Lætentur In

sulæ Multæ. Gloria Patri & Filio. HALELVIA. Psalm. 97.

Hale " lu ia. Dominus Regna " vit ex

ul tet Ter " ra, læten " tur Insulæ

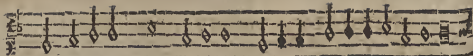
mul " tæ, Ha le.

A Kyndelmessu.

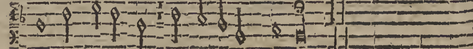
INTROITVS Lat. Su scepimus: HALE. Te decet. Vt infra Dom. 8. post Trinitatis. Introitus a Islendsku.

Med Hiarta z Tungu/ huor Mañ synge/ hatt Lof Gude sõnum/ Siñ eigeñ Son sem er allra Von/ sende oss Aumum Mõnum.

Fögnud þeñañ/ Folk liet keña/ Frelsareñ Lijda ei villde bijda/

hañ liet sier sooma/ hier ad koma/ vor Gud.

Flockur Einglaña/ Fögnud sañañ/ Foor bodande a Jördu/ Christs aff Burde/ Kæter urdu/ Kyne Maña vel giörder/ Frekar tieduſt/ Fridur og Glede/ Fagur Soome af DROTtne komen/ þeim er sier valde/ z Vine kalde/ vor Gud.

Girnust skijrer Guds Meñ Oprer/ þann Glede Dag ad sia/ ad Son þiñ kiære/ Christur være/ komeñ hier Jördu a/ Spamaña allra/ Ord ad fylla/ sem þeirra fyrer Muñ þu mællter/ þad þu villder vera oss milldur/ vor Gud.

I Moodur Kuide/ Johañes gæde/ jafn skiott nærre vera/ Lifands Maña/ Lausnarañ saña/ þiñ liufa Son vorn Herra/ Hædstu Nad og hier med Glede/ hafa aller sem þig ákalla/ þa þeir heyra med Hugskots Eyra/ vorn Gud.

Oh þa Glede/ þier Gud tiede/ þu hin gooda Elizabeth/ af þijnum Burde/ þa þu spurder/ þad Gud hafde ásett. Simeon gladdest j Gude z saddest/ af Sælar Kiæte sá Madureñ mæte/ Hooß ad þri sa med helgre vissu/ vorn Gud.

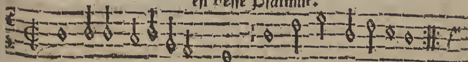
Læt nu þion þiñ/ liufe Herra miñ/ hiedan j Fride fara/ epter Orde þijnu/ med Augum mijnum/ eg leit þañ Frelsara/ sem hefur ad sönnu/ Hialp öllum Mönum/ fyrerbwed fra Dauda snued/ Lioos Heidingia/ Heidur Gydinga/ vor Gud.

Spækona Aña/ ein pleck sannañ/ Andar Fögnud og Glede/ af Nadarsömu/ Sonarens Komu/ z Sælu þeirre oss tiede/ þa Hollde kläddest/ z hingad fæddest/ Herrañ sañe/ Hialpareñ Maña/ Soneñ hreina/ sagde þig eina/ Vors Guds.

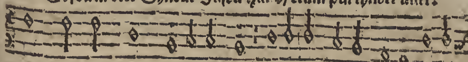
Gude ædstum/ a Himne hædstum/ hönum sie Lof og Æra/ fyrer sí na Milld

na Millde/ sem hann villde/ sialfur oss til færa/ fyrer sitt Ord/ aþ huortu er giørd/ Velferd øll og Andar heill. Hann er sem huggar Hiørtun gløgguast/ vor Gud.

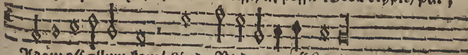
Kyrie/ Gloria/ Haleluia/ Sequentian/ Credo/ þyrer z epter Predikun/ Sub Comunione/ allt saman so sem annan Dag Joola. Enn sieu ecke Communicantes/ Þa syng est þesse Psalmur.

Nátturann øll z Edle Mans/ er spillt j Adams Falle/ Erfdum vier Syndar Illsku hans/ erum þui tynder aller.

En Hialpar Christs/ z auma vyst/ af þessu Voda keypte/ þar j

Adam oss øllum kom/ Guds Reide yþer oss steypte.

Ormurinn hepur Evu gint/ af Guds Vilie ad falla/ Ordum Guds hefur hun ei sint/ hier af kom yfer oss alla/ eilijfur Deyd/ so noog var Neyd/ Naad Guds ad senda villde/ þa Lijknar Son/ sinn sæla Son/ sem Lijf oss veita skyllde.

Sem nu annarleg Adams Volld/ alla Fordæmda giera/ suo komunst vier fyrer Christi skulld/ j Kiærleik Guds vors Herra/ Og sem øll Mannkynd/ j Adams Synd/ erfde eilijfan Dauda/ so hefur Gud/ fyrer Christi Deyd/ frelsad oss fra þeim Voda.

Vor Gud gaþ Son sinn øllum oss/ þa yfer oss var hans Bræde/ hann er dæden og hieck a Kross/ hafenn j Himna hæder/ Fyrer þad til sijn/ fra Daudans Pijn/ frelsar oss eþ vier truum/ a Frelsarann/ þeim Faderenn ann/ fra Daudans Ogn oss snwum.

Hann er vor Vegur/ Hlijfd og Lioos/ hreinn Sannleikur z Lijfed/

Guds Rad z Ord ſem øllum oſſ/ af Fødurnum er gieſed/ Og a þad Trauſt/ eyunarlauſt/ aller meigum vier voga/ oſſ helldur han ſo eingen kan/ wr hans Høndum ad draga.

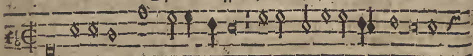
Sa Man fra Gude fallen er/ finur ei Heill nie Glede/ af Mønnum Trauſt ſem ætlar ſier/ enn ei af ſialfum Gude/ Huør adra Von/ en a Guds Son/ hefur j ſijnum Huga/ Satan mun þan hin ſama Mann/ ſigra og yferbuga.

Huør a Gud truer og vonar vijſt/ verdur ſtødugur ſtanda/ Bygd hefur ſa a Biarge reyſt/ þo bere hønum til Handa/ Mæda og Neyd/ Men hafa þad ſied/ mun ſa þo alldrei falla/ ſem hefur Trauſt a Herranum Chriſt/ han frelſar Truada alla.

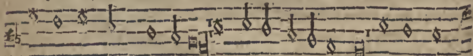
Hier bid eg nu af Hiartans Grunn/ Herran ei fra mier take/ ſitt Liufa Ord af mijnum Mun/ ad mig ei Synden ſake/ ſem byr j mier/ beſt treyſte eg þier/ Bregſtu j ønguum Voda/ Huør ſem vid þig/ kan hallda ſig/ hrædaſt þarf ſa ei Dauda.

Þitt klara Ord oſſ kiener riett/ kunum þut ei villt fara/ huør ſem þad fær j Hiartad ſett/ hlytur ſtrax auglioſt vera/ med Giæſku hætt ſig byrter brætt/ Bleſſud ſu Guds Gæfa/ Guds Ande kiær/ er øllum nær/ ſem a hønum Von hafa.

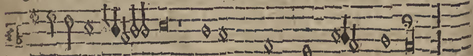
Epter Bleſſan þenan Pſalm.

Hiedan j burt med Fride eg fer/ feiain og Gladur j Gude/ Hug

gad nu vel mitt Hiartad er/ z horfen allur Kuide/ So ſem Gud

ſialfur fyrer hiet mier/ Hullcar Suefn min er Daude.

Gud

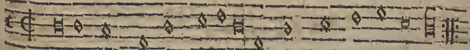
Guds Son Jesus eirn giører þad/Gradareñ goode og trauste/hu orn nu myn Augu hafa sied/ Hug miñ hañ vel vpplyste/So ad eg veit j Dauda og allre Neyd/er hañ myn Heill Lijf og Hreyste.

Hañ hefur oss fyrer sett/þyn Nad z Myskun goda/ og til hans Rijkis allre Heims stiett/ Herra þu lætur bioda/ fyrer sitt Ord þitt sem nu liost og riett/so vyda vm Heimeñ hliooda.

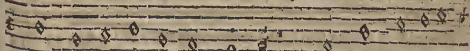
Hañ er blessad Lioos/ Heill og Skiool/ Heidenia allra Mañа/ vpplysande þa/ so ad lære vel/ Lijfsins Veigeñ ad kaña/ Af þessum þar allt Folkеd Israel/ Fognud Prijs z Sælu saña.

Hañ IIII. V. VI. Suñudag epter Þrettanda/

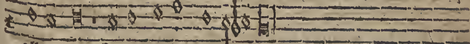
Messu vpphaf/ Adorate, ut supra. A Jsleudsku / Natturañ oll og Edle. Kyrie/ Gloria / Halelúia/ Credo/ Epter Predikun/sem Dominica prima Adventus, Eñ sieu ecke Communicantes þa skal j staðeñ Offertorium syngia þeñañ Psalm.

Aller Guds Þionar athuged/ad hans Hws vel forstanded/
Synged Guds Lof og prediked/ og hans þionustu vanded/

med Dygd og Tru vm Dag og Natt/DROTTins Ord vel a

allañ hꜳtt/ birted breided vm Landed.

J Helgedom/ Harta z Sion/ z Hendur skulud vpp rietta/ akalled Gud j ydar Bon/ vm Velferd allra Stietta/ Offur Jesu z æsverk med/ Endurlausn z Nad Prediked/so allt Folk þacke þetta.

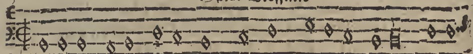
Boded Guds Sopnud Blessan þa/ Boot Synda z Riettlæte/ Lijf Eilijft. Gud þig lꜳte fꜳ/ Lausnarenn Jesus sæte/ fyrer sijns Gud

 kialls-

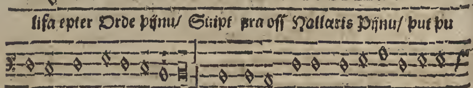
spialls Saũleiks Ord/ sa sem skapade Himen og Jord/ Mein pist og Motgang bæte.

Fodur Syne z Anda ske/ ædst Dyrd vm Jord og Himen/ Eins sem hun var ad Upphafe/ an Enda verde framen. Kien oss ad hallda Christen Sid/ kuittast z skiliast Synder vid/ Sa þ vill synge/ Amen.

Epter Blessan.

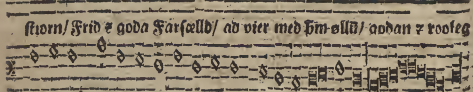

Myskuna oss O Herra Gud/ Gief Frid vm vora Daga/ Lat oss

lifa epter Orde þijnu/ Stijpt fra oss Hallaris Pijnu/ þui þu

ert vor Verndare alleina. Gud giefe vorum Konge/ z allre Walld

stiorn/ Frid z goda Farsælld/ ad vier med þm ollũ/ aodan z rooleg

an Lifnad lifa mættũ/ j allre Gudrækne z Sidseme. A- men.

Introitus Latinus /og Haleluia / skal vera so sem Dominica 3. post Epipha.

Sunnudagen j Nyuikna Føstu:

Messu vpphaf a Islendsku/ Natturan oll og Edle, z c.

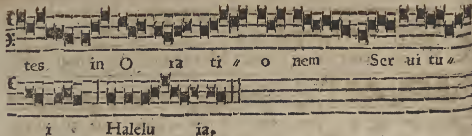
INTROITVS LATINVS, Psalm 18.

Circum

Cir cum dederunt me gemitus Mortis, dolo res Infer ni Circum de derunt me. Et in Tri bula ti on e me a inuoca ui Dominum, & exaudi vit de Templo Sancto su o Vo cem me am. Diligam te Domine Fortitudo mea, Dominus Firmamentum meum & Refu gium meum. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

HALELVIA Psalm. 130.

Halelu ia. De Profundis clama ui ad te Do mine. Domi ne exau di vo cem me am, Fiant Aures tu e inten den tes

Fyrer z epter Predikun/ so sem Dominica Aduentus/ Sie ecke Communicantes/ þa skal strax epter Versed/ Heidrum Gud Födur/ syngia þennan Psalm. Aller Guds Pionar athuged. vt supra. Epter Blessan/ Myskunn oss O Herra Gud.

Annan Sunnudag j Nyuikna Föstu/ allur Saungur til Enda/ sem fyrerfaranda Sunnudag/ vtan

INTROITVS LATINVS. Psalm 44.

EX urge quare obdormis Do mine, Exurge & ne re

pellas in Finem, Quare faci em tuam a vertis, obli

vi sceris Tribulati o nis nost ræ adhæ sit in Ter

ra venter noster, Exurge Domine adiuua nos, & libe

ra nos. Deus Auribus nostris audiuimus, Patres nostri

annun

annuntia verunt nobis, Gloria Patri & Filio & Spiritui,

Sunnudagenn j Føstu inngang/ Messu Upphaf

Jesus Christur ad Jordan kom/ af Johanne ad skijrast.
Af Vilia Guds z vorum Dom/ Verk þar framkuæmde dyrast/
Eina Hialpar laug inn sette þa/ ad afmaa vorar Synder/og
Andar Kuøl ad frelsa oss fra/ fyrer sitt Blood z Under/ Nytt
Lijf høfum vier þar fundet.

Heyre aller og huxe vel/ huad sialfur Gud Skijrn kallar/og huad eirn Christenn trua skal/ ad fordast Villur allar. Gud vill z bijdur Vatn sie þad/ Vatn skal þo eitt ei vera/ Guds Ord teingiast þar einnenn ad/ z Andans Gnægd dyra/ so vill hann sialfur skyra.

Þad hefur Gud oss augliost giørt/ j Myndum z so Ordum/ Fød ur sins Raust þar openbert/ aller vid Jordan heyrdu/ sagde minn sæte Son þad er/ sem mitt Hiarta vel kiøre/ þann vil eg aller heyrde hier/ z hønum giarnann heyre/ og epter hans Vilia giøre.

Son Guds j søkum Manndome/ sialfur var þar og staddur/ Hei lagur Ande ofan stie/ j Dwfu lijking klæddur/ So allder skule ep

ast nei

aſt neirn/ ad nær vier ſkyrder yrdum/ prima Guds Perſonur gæfis Skijrn/ giarnan og hier a Jørdu; Neimile hia oſſ giørdu.

Goodur Poſtulum Guds Son baud/ Ganged Neims Þiod ad præda/ ad hun ſie øll j Syndum daud/ ſig ſkule med Jdran græda/ Nu ør ſem trwer og tekur Skijrn/ Tignar eilijfrar nijtur/ Sa Mañ nefnt eſt Guds nyfæit Barn/ Nad hans þeim alldrei þrytur/ Arþ Himnarijkis hlijtur.

Nuør ſem ei trwer ſoddan Nad/ ſa deyr j Syndum ſijnum/ og þell ur j Fordæmdra ſtad/ þær þar eilijfa Pijnu/ øll Nelge hans og eigeñ Verk/ fæ ei Nialpad Sæluñe/ Arþſyndeñ þeſſum er oþſterk/ Alen var hun þar jñe/ Nun leyſer ei Lauſn hañ þiñe.

Einſamallt Vatned Augun ſia/ eins z þad Meñ þui auſa/ Tru eñ j Anda þecker þa/ þann Krapt Bloodſins Flecklauſa/ Þui lyſt heñe ſu Laugeñ raud/ litud med Chriſti Bloode/ ſem Andar Skada af Adams Naud/ z allt vort Synda Æde/ af oſſ þuær og græder.

INTROITVS LATINVS. Pſalm. 31.

E Sto mihi in Deum Protectorem & in locum Refu

gij ut ſaluum me facias. Quoniam Firmamentum meum &

Refugium meum es tu, Et propter Nomen tuum Dux mihi

e ris & e nu tri es me, In te Domine ſperavi non con

fundar

fundat in æternum, In iuftitia tu a libera me. Gloria.

HALELVIA. Pfalm. 103.

Hale lu la. Domi ne non fecundum Peccata noft

ra fa cias no // bis neque fecundum Ini qui//

tates no // ftras re tri // bu as no bis.

Do mi ne ne memi ne // ris Iniquitatum

noftrarum antiqua rum Cito anti ci pent nos Miferi

cordiæ tu // // æ quia paupe // res, facti fumus ni

mis. Ad iuva nos Deus Sa lu ta ris no // fter, &

propter Gloriam Nominis tui, Domine libe ra nos,

& propi tius esto Peccatis no " " stris propter No

men tu " " um. Ha. le lu ia.

Eñ þar sem ecke er j Latinu sunged/ þa er þetta
Haleluia vm alla Føstu.

Haleluia. Drottiñ Gud/ Giør ei vid oss epter Syndum

vorum/ og ei gialltu oss ep " ter Ill skum vorum.

Drottiñ Gud vor minstu ec " ke a Illskur vorar gamlar

Helldur aptur huerfe snarlega til vor Myskunsemder þij

nar/ þuiad vier erum miøg Fatæker og Aumer.

Hialpa þu oss Gud Fader og Lausnare vor/ og saker Dyrd
ar þijns

ar hÿns Nafns/ Drottinn frelsa oss/ Og lÿknsamur sertu yf

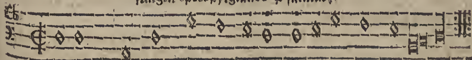

er Syndum vo e rum sak e er Nafns hÿ = =

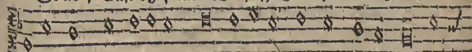

= ns Hale lu = ia.

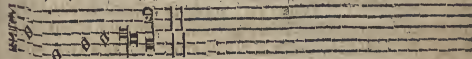
Sieu ecke Communicantes/ þa sie strax epter/ Heidrum Gud Födur. sungenn epterfylgiande Psalmur.

Giorvoll Christnenn skal glediast nu/ og Gude Lofsaung færa/ So ad i Ast og sannre Tru/ syngia kynnum og læra.

ad sialfur Gud oss synde hier/ sætustu Nad og Dasemder/ Gaf

til þess Gialldeð dyra.

J Diofuls Fiötrum eg fangenn lá/ Fyrir Daudans vÿst eg skilde/ Dag og Natt mig særde Syndenn þa/ su minne Fæding fylgde/ æ jafn ann ok mÿn Synda Sekt/ sigrade Lifnad minn so frekt/ til allrar Jll sku talde.

Ogillð voru mÿn Verkenn Froom/ vannst þeim ei mier ad stoda/ Sialfrædið flyr Guds dyrann Doom/ Daudlaust til alls hÿns Gooda/

 Nugvÿls

Hugviſls þieck mier ſu Hrelling liot/ Hia mier var Daude eñ eingenn Boot/ og viſs Helviſtis Bode.

Eiliꝼaſt Gud angrade þa/ Eymdeñ mijn mørg wr mata/ Hann miſkeſt ſijna Myſkun a/ mier villde hialpa lata/ Sitt Fødurlegt mier byrte Brioſt/ med bliðre Rad eñ onguum þioſt/ hañ koſtade dyrt miñ bata.

Mællte vid kiæra Sonenn ſinn/ Sie eg mal Rad ad gieꝼa/ þar þu til Sonur mæte minn/ Mañkyne aumu ad hlijfa/ Leys þad aꝼ ſarre Synda Kuøl/ Sialfañ Dauda þu ſla j Hel/ Lat þad ſo med þier lifa.

Guds Son j Heim vikiade vor/ Vilia ſijns Fødurs ꝼylldi/ Fædde hañ Meyia Moder klar/ miñ Brooder verda villde/ Gieck hier med Aumañ Holldſins hatt/ og hulde miøg ſinn Guddoms Matt/ ad Sathan ſigra ſkyllde.

Mier ſagde hañ þier hallt vid mig/ heite eg þier goodum Vilia/ Eg gieꝼ mig ſialfañ ꝼram fyrer þig/ til Frelſis þier lat mig kuelia/ Þui eg er þiñ ꝛ þu ert miñ/ ꝛ þar eg er ſkalltu vera med mier/ Dioꝼ ull ſkal oſſ ei ſkilia.

Mijnu Bloode wthelleꝛ hañ/ hier med Lijfe mig ſuipter/ Þier til hins beſta eg þetta vañ/ þijn Trw hure þar epter/ Sialþur Dauðeñ ſigradur var/ Synd þijna mitt Meinleyſe bar/ ſuo ad Andar hüſild þu hrepter.

A Himna aptur til Fødurs ꝼer/ fra þeſſa Lijꝼſins hatte/ ad eg Myſkun wtveige þier/ og Anda þann ſenda matte/ ſem hugge þig j hverſkins Kuøl/ So j hreiñe Tru mig þecker vel/ og a Leid Sannleiks þijn giæte.

Bod mijn og Verk þau bijd eg þier/ j breytne ꝛ Kieñing ad ſijna/ Guds Lof og Dyrd ad epler hier/ ꝛ auker ſo Chriſtne mijna/ Setn ingum Mañaſla þu vid/ ſem ſaurga þeñañ Hialpar Sid/ þeim ſkilmala ſkallt ei tijna.

A medan Sacramentū vtdeiliſt/ ſyngeſt ſo ſem Dominica prima Adventus. Epter Bleſſañ þeñan Pſalm/ med Ton/ Hallt oſſ Gud vid þitt hreina Ord.

So elskade Gud allman̄ Heim / ad einka Son sin gaf han̄ þeim / Ad aller sem trua a han̄ eirn / eilijft Lijf hafe ei tapest neirn.

Jesus Christur vor Herra kiær / kom Heimenum til Myskunar / Sijnum Postulum sialfur han̄ / sagde Nialprædis Lærdom þan̄.

Nema huor eirn Endurfædest / af Vatne og Guds Anda vijst / J Guds Rijke kan̄ ecke fa / jnn ad ganga z þad ad sia.

Holldlegt er allt af Hollde fædt / Nialplaust / bøluad ef ei er bætt Huad Anden fæder / Andlegt er. Endurnyung su Kietklæter.

Þui fared wt vm allann Heim / til allra Þiooda / Kienned þeim / Fridar Lærdom z Fognud þan̄ / Fullnadar Lausn eg øllum van̄.

Huørier sem þiggia þesse Rad / þeim skulud veita Skijrnar Nad / J Nafne Fodur z Sonar / z Anda Guds sem allt helgar.

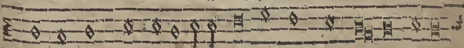
Eins sem eg hefe ydur sett / allt kienned þeim ad hallda riett / J Tru / Kiærleik z Christnum Sid / Kuol og Hørmung ei skelfest vid.

Holpen̄ skal vera huør og eirn / sem hefur Tru og helga Skijrn / Huør ei hefur rietta Tru og Traust / tapadur verdur Endalaust.

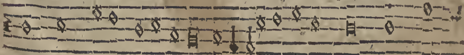
Sia / Eg vil ydur vera hia / Voda og Dioƒle frelsa fra / Allt þar til Verølld endast a / Eilijft Lijf skulu þier þa fa.

Vor Herra Jesus vardveit þu / Veyka Christne j riettre Tru / Leys oss fra allre Andar Neyd / j Himna Frid og Fognud leid.

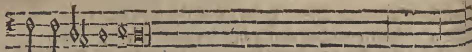
Fyrsta Sun̄udag j Føstu / og alla Sun̄udaga vm Føstu / Messu vpphaf j Moodurmale.

Af diwpre Neyd mkalla eg þig / O Gud hlijd Roddu mine / Þijn Nadug Eyru opne sig / ad eg Bænheyrast kynne /

Ef Synder og Athæfe jllt / mælijta z til reikna villt / huør stendst

fyrer Reide þiñe.

Aſt og Nad duger ein hiá þier/ ad porlata Syndena/ Ei gillð er par huad giørum vier/ god Verk þo kyñum-ſijna/ Nia þier eingeñ ſier hrooſa kañ/ hrædaſt verdur þig ſierhuør Mañ/ z Myſkun þigg ia þijna.

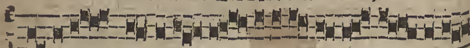
A Gud alleina eg vona vil/ Verdleik mijnum pra ſnua/ Mitt Ni arta DROTTiñ hyllaſt ſkal/ hñs Nad z Giaſku trua/ Nuad hé løg Ord hans hietu mier/ Hiell mijn z Bleſſan pad eplauſt er/ Að peirre Von vil eg bwa.

Þo Duøl ſu pæreſt prañ a Natt /fra þui til Morguns ſijdan/ Mitt Niarta a Guds Aſt z Matt/ efaſt ſkal ei nie kuñda. Sañur Iſrael ſo giører/ſem af Andanum fæddur er/ Sijns Guds vill giar nañ bijda.

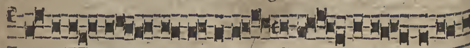
Þo mørg og ſtor ſie Mannleg Synd/ mykllu ſtærre er Nadenn. Endalaus er Guds Nialpar Nønd/ huørſu ſtoor ſem er Skadenn/ Sa Nirder eirn apleyſer vel/ af øllum Syndum Iſrael/ Þad er øll Chriſtna Þiodeñ.

Fodur Syne og Anda ſie/ æðſt Dyrd vm Iørd og Nimen/ Eins ſem hun var ad Vpphape/an Enda verde prameñ/ Kieñ oſſ ad hall da Chriſtenn Sid/ kuittaſt og ſkiliaſt Synder við. Sa þad vill ſyng ie/ Amen.

INTROITVS LATINVS. Pſalm. 91.

Nuo- ca - vit me, & e - go exaudi am eum, E-

ri pi am e - um, & Glori - fica - bo eum, Longi-

tudine

tudine Die // tum ad // Imple // bo e // um, Qui ha

bi tat in adiutorio Altisſimi. In protectione Dei Cæli

commorabitur, Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

HALELVIA. Domine non Secundum.

Annan Sunnudag j Føstu.

INTROITVS LATINVS, Pſalm, 25.

R Emi // niſcere Miſera ticnum, tuarum Domi

ne, & Miſe ri // cor diæ tuæ, quæ a Seculo ſunt, ne

unquam Dominentur nobis inimici noſtri, Libera nos Deus

Iſra // el ex omnibus Anguſ // tijs noſ // tris

Ad te Domine Levavi Animam meam; Deus meus in te con

 fido

fido non Erubescam. Gloria Patri & Filio & Spiritui HALELVIA. Domine non secundum.

Pridia Sunnudag j Føstu.

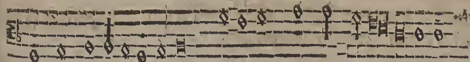
INTROITVS LATINVS, Psalm. 25.

O Culi mei sem // per ad Dominum, quia Ipse e vel // let de Laque o Pedes me os, Respi // ce in me, & Mise re re me // i, Quoniam unicus & Pauper sum ego. Ad te Domine levavi Animam meam. Deus meus in te confido non erubescam. Gloria. Haleluia Domine non secundum.

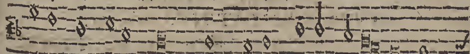
Sieu ecke Communicantes. Giørvøll Christneñ skal gled iast nu. Epter Blessan.

Jesu Christe vier þockum þier/ þu frelster oss fra Pijnu/
Byrdena vora barstu hier/ og Blode vthellter þijnu/

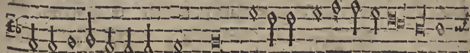
þui

Þui þu elskader oß so kiært/ sæll er sa þui kann ad trua/ suo oß

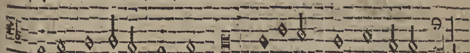
til Lijfsins feinger bæri/ boorst sialfur Beigeñ ad bwa/ Mædo

er þu ecke wtgiefed þitt Blood/ og fyrer oß betalad alla/ vier

hefdum aller j Heluijtis Glood/ Hialplauser orded ad falla/

Jesu Christe vier þockum þier/ vier lofum þig vier heidrū þig.

Eingin þinst meire Aast eñ su/ af Gude hofdum vier þeinged/ Synder þær oß angra nu/ af Bodum hans hofum geinged. Avær lit oß pad ógna skal/ ad bæra um hans Reide þunga/ eilijf þui hlaut ad koma Kuol/ yfer gamla Meñ og vnga. Enn Guds var æst og Goodvilld stoor/ giørde oß Myskun veita/ sinn Son hingad sende til vor/ ad Sælum vorum ad leita. Jesu Christe vier þockum þier/ vier lofum þig/ vier heidrum þig.

A þetta ad gledia alla oß/ og ævallt skulum Gud lofa/ añars gieff hann ei enn þeß/ fyrer allt sitt Lææn ad hafa! Sijdan fordunst Synder vier/ Son. Guds þui liet sig pijna/ Gudlegt Lijferne hølld um hier/ huør odrum elsku ad sijna. Þeim oß moodga giørum þeim gott/ Gud vid oß þañ veg giørde/ Ef kallast viljum vier Christed

Folk/ Kiærleikuren halldeñ verde / Jesu Christe vier pockum pier/ Vier lofum þig/ vier heidrum þig.

Midføstu Sunnudag.

INTROITVS LATINVS. Esa. 66.

Læta re Ierusalem, & conuentum faci te omnes qui diligi tis De um. Gaudete cum Læti ti a qui In Tristi ti a fu is tis. Vt exulte tis & satie mi ni ab Vberibus Consola ti o nis ve stræ. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi. In Domum Domini ibimus. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

HALELVIA. Domine non secundum.

Sunnudagenn epter Midføstu.

INTROITVS LATINVS, Psalm, 43.

Iudi

IV dica me De // us, & discerne causam meam de gen

te non Sancta, ab Homi ne ini // quo & dolo so er i

pe- // me, quia tu es De us me us & Fortitu //

do me a, Emitte lucem tuam & veritatem tuam

Ipsæ me deduxerunt, & adduxerunt in Montem Sanctum tuum

HALELVIA. Domine non secundum. Gloria.

Sünnudagen Palmarum/Messu Upphaf

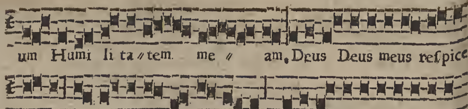
I Móodurmaale/ Ab otwpre Nyga vt supra.

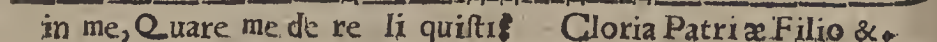
INTROITVS LATINVS, Psalm 22.

DOmine ne longe facias Aux i li // um tu um a

me, ad Defensionem meam aspice, Libera me de

O- // re Leo // nis, & a Corni // bus v ni corni

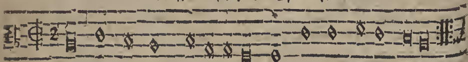

HALELVIA. Og allur Saungur/ so sem fyrerfarande Sunnu Dag/ Item eptter Blessan þennan Psalm/ med þeim Noc um/ Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, & ct.

Þa Jesus til Jerusalem/ a einum Asna rijdur heim/ Med og mot num Folked þer/ fram a leid Klæde og Bloma ber.
Hosanna glader syngia hædst/ Syne Davids sie Virding stædst/ Sigur og Blessan sie þeim stoor/ sem i Guds Nafne kiemur til vor.
J Hædum Dyrd/ & Himnum Frid/ hroopade þetta Fylgdar Lid/ J hans Komu bifadest Borg/ birtest Kiening & Teiknen mørg.
Sitt Hws hyrte hann Bæna stad/ Byrge Ræningia orded kuad/ Kaupmenn og Vøru vr Kyrkiu sloo/ Krepla og Blinda læknar þo.
Sueina og Barna Saung vm hann/ sa Phariseum oþeckann/ þeim ansar/ Ef ad þegdu þier/ þa mundu Hroopa Steinarner.
A þennann Dag allt þetta bar/ þad frigia liost oss Ritningar/ Syons Dotter a Osnu sia/ audmiukann Kong sinn koma þa.
Epter Fognud & Hefdar hætt/ hofst þijn Læging og Pijna brætt Kongur sigrande Kuøl og allt/ Christnu til Lofs þier jafnan hallt.

A Bodunar Dag Mariæ.

Messu Vpphaf a Islendsku.

Gud þann Eingel/ sinn Gabriel/ af Himnum sialfur sende.
J Nazareth/ so Borgenn hiet/ A Galilæa Lande.

Eirn

Eirnre Jomfrw/ jatud var ſu/ Joſeph Dauids Ættmañe/ Su

Meyia helg med ſanne/ hiet Maria/ af Millde hær/ Guds

Bodſkap bar/ ad hwenn var/ Bleſſun Mannkyne a Jordu/

Være ſu Nad/ et Verdud tiær/ aller forðamder pirou.

Til hennar jnn gieck Eingillin̄/ og Nædar Kuediu lyſte/ Heil Maria! af Millde hæ/ med þier er Herran̄ Næðſte/ Þu Jomfrw hre in/ ber Bleſſan ein/ øllum Kuennmønnum meire/ Hrædeſt þa Ord þau heyrer/ og hugſade huør Kuedia ſie/ Eingellin̄ ſa/ anſade þa/ ad hun ei ſkielþaſt ſkyllde/ Fra Gude eg þier/ med Fognud þer/ fanſt þu hans Næd og Millde.

Sia/ Avøxt þier j Lijþe ber/ eirn Son ættu ad fæda. Jeſus neþ neſt þad Barned beſt/ Bøluan Mañkyns mun græda. Dyrðſtur hñ er/ j Heime hier/ hædſta Guds Son ſkal heita/ Hønum vill DRott ſk veita/ Dyrd Kongs Ríjkes/ og Dauids Seſſ/ Allt Jacobs Kyn/ eirn Herra ſinn/ hann ſkal vm Eilijfd hallda/ Hans Tignar Stoll/ og Stiornin oll/ ſkendur vm Allder Allda.

Mey Maria/ anſade þa/ Ønguañ Kallmañ eg Kienne/ Huørn en mun þad/ mier koma ad? Eingell ſo ſuarar heñe/ Heilagur Ande/ er komande/ z yfer þier mun byggia / a þig mun eirneñ ſkyggia/ Guds Kraptur klær/ af Himne hær/ Mañvit ei kann vm Atburd þann/ annars nie leingra leita. Sa þu fæder/ Sannheilgur

 Son

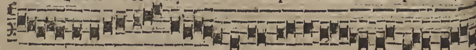
er/ Son hædsta Guds skal heita.

Guds Millde merk/ og Volldug Verk/ vid þau ættu þier halldaþess eins eg giet/ Elizabeth/ Ästkuiñu þier miøg skyllda/ Dÿldruð var hun/ eñ þo gat Son/ Er nu a Manud sietta/ Olÿkt þo þatte þetta/ Gude Ord allt hægt / þu hyggia skallt/ Mey Maria/ suo mællte þa/ Sia DROTTins Ambatt eina. Verde mier nu/ sem sagder þu/ so skilst Engell vid hana.

INTROITVS LATINVS. Esa. 45.

R Orate Cœ li de su per & Nubes pluant iu

stum, Aperiatur Terra & germinet Sal ua to

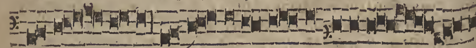

rem, Cœli enarrant Gloriam Dei. Et Opera Manuum eius annun

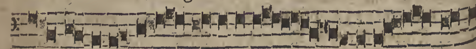

ciant Firmamentum. Gloria Patri & Filio & Spiritui San

HALELVIA, ex Lucæ. 1.

Hale lu ia. Ange lus Domini nuncia vit

Ma ri æ, & con cepit de San cto Spi ritu

& pepe

& pepe rit Saluato // rem Hale // luia.

Kyrie/Gloria/ so sem fyrsta Suñudag j Adventu/ Epter Blessan/Millde Jesu sem Mañdom tolst. So sem a Kyndel Messu.

A Skijrdag/Messuopphaf j Modur Male.

Offlæt þiñ Anda styrkia/ þu edla Skapare minn/
Veit mier med Visku ad ytkia/ z virda Neidutiñ þiñ/
Fagnande mier þad byria ber/ vm Blessud Ord þyn ad syngia/
Neira þar til Nialpa mier.

Eilijfleg Ord þyn blijfa/ Esaias so/ j sinne Book skyrt ried skrifa/ skal Verolld þrioka þo/ og oll Skiepna af Gude giord/ eydast og vmbreytt verda/ Gud bregdur ei sijn Ord.

Jmtum a Jordu sendast/ Jesum Guds Fodurs Ord/ med stoorum Dasemdum syndast/ selldast þyrer lijted Verd/ af Juda sijnum eigen Suein/ z j Dauda forrader/ Lamb Guds med Lyte et nein.

Paskalamb ætu þar jñe/ eins sem Guds Logmal baud/ ad hefde þeir hañ j Miñe/ J Hendur took sier Braud/ Mællte Lijkame minn þad er/ mun sa fyrer ydur giefast/ fra Synd so ad frelsest þier.

Baud þeim sijnu Bloode rauda/ ad bergia Vijne j/ og miñast suo sijns Dauda/ Sancte Pall hroosar þui. Sa verdugur þiggur þta Braud/ og þeßañ Kalejk Drottins/ alldrei sier Andar Naud.

Nañ

Hañ þuode þeirra Fætur/ þeirre Reokt sømu a/ Sa Lærdomur var fætur/ sialþur þeim kende þa/ Elsked huør aňaň allann Tijd/ Og miñer Lærefueinar/ þeckest aþ þessum Sid.

J Grasgarde sijdan/ Guds Son þrisvar bad/ Juda vill Bræde bijda/ Bundu hñ j þeim Stad. Fyrer Doomarañ þluttur var/ Flei ngdur og Krÿndur Þyrne/ til Dauda dæmdur þar.

Helgastañ hætt vpp festa/ Høfdingia Lijþs a Kross. Hañ fag de sig miøg þyrsta/ sannlega epter oss/ Ad bæta allt vort Andartion/ Aþ mørgum miøg var hæddur/ Eilijfur sialfs Guds Son.

Nidur sitt Høfud hneygde/ hañ sinn Anda vpp gaf/ sem Johañ es þad sagde/ so var Krosse tekeñ aþ/ J Groþ haþa hans Lijkama lagt/ Vpp reys a þridia Deige. Sem hafde hañ þyrer sagt.

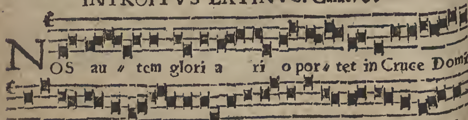
Vm fiortugu Dagana tueña/ talade Christur þeim/ Ord sijn og baud ad kieña/ øllum Þiodum vm Heim. Huør Tru og Skijrn hier teked þær/ Tign Eilijfs Lijfs skal erfa/ Þad veite Christur kiær.

Lucas j Letur sette/ Lausnarans Himna ferd/ er þo med Orde og Almætte/ ætijd hia sine Hiørd/ Lijka sem oss lofade hañ/ Hollo/ Hel mur og Helvijte/ hindra þad ecke kañ.

Huggarañ hañ oss sende/ Heilagañ Anda siñ/ Sañleikann sem oss kiende/ Sælum gaf Fognudeñ/ Aller skulum akalla hann/ Os mun sa sijdst forlæta/ alldrei þad bregdast kañ.

Fyrer Yfervallde eigum/ aller ad bidia Gud/ af þui þo þiggia meigum/ Þyngst og Ræingende med/ ad Gud vnne þeim Myskunar/ Þetta saung Henrich Myler/ þa i Fængelse var.

INTROITVS LATINVS. Galat. 6.

ni nostri IESV Christi, in quo est Salus, Vita & Resurrecti o nostra

o nost ra, per quem sal ua ti & libe ra ti su mus

Deus mise reatur nostri & benedicat nobis. Illuminet

Vultum suum super nos, & misereatur nostri. Gloria Patri.

HALELVIA. Domine non secundum.

A medan Sacramentum wtskiptest. Jesus Christ ur er vor Frelsare. Epter Blessan.

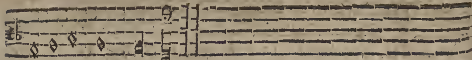
Vor Herra Jesus visse þad/ var þa hans tijma komed ad/
Til Bords hia Lærefuetnum sat/ med sijnū Paskalambed at/

vid Verolld skilia skyllde. Sagde þeim/ Mig nu langar
a þui sidosta Kuollde.

miog/ med ydur þess ad neyte eg/ ꝥrr enn Pijsl a mig take/

Upp fra þessu ei eg vil/ af Paskalambe þangad til/ Ad

kom-

komed er Guds Ríjke.

A þeirre Noott sem suiken̄ var/ Son Guds fyrer þeim Hugsan bar/ fra Tru so þielle eige/ Eitt Testament þeim jnnsette/ j Hond took sier Braud packade/ braut pad/ Gaf þeim og seiger/ Taked/ Eted/ pad er mitt Hollð/ A Krossens Trie fyrer ydar Giolld/ ofgie fed a ad vera/ aller sem trued ad eg er/ ydar Lausnare/ pad skulu þi er/ j mijna Miñing giora.

Eins pa Kuølldmaaltijd endud var/ Ostyrkuum þeim til Hugg unar/ Sitt Sacrament fullgiørde/ ad hønum alldrei huerþe fra/ Hañ took Kaleik og packar pa/ Gaf þeim hann og so sagde/ Dreck ed af þessum aller þier/ Nytt Testament mijns Bloods pad er/ sem wthellest þyrer ydur/ til Syndalausnar og Sættar Heim/ So opt þi er drecked aþ Kaleik þeim/ miñest þier mijn þar medur.

Lijka sem Gud a einne Nætt/ øllum Frumburd j huørre Aatt/ vm Egyptaland eydde/ Forsugum Konge Pharao/ þleygde nidur j Rauda Sioo/ og allt hans Herlid deydde. Hañ sette Pæska Hætijd pa/ hans Stormerke ad miñast a/ øll Þiood ad paska kynne/ Aþ Prældoms Hwse hefur leidt/ Herrañ þeim Lausn wr Boda veitt/ a þurrum Siafar Grune.

So hefur Christur fyrer sitt Blood/ j Skijrnenē af sinne Þiood/ dreckt øllum Andar Boda/ Handskript/ Samvisku særande/ med sier þeste a Krossens Trie/ Vañ Synd Vijte z Dauda/ So a miñunst pad aller vier/ ad Pæskalamb vort hañ orden̄ er. Eitt Sacrament jnnsette/ huar oss j Braude Holld sitt þær/ Hans Blood j Vijne Dr eckum vær/ aþ Drottins Orda Almætte.

Huør pad Braud etur sem hañ gaþ/ og Hetrans Kaleik dreckur af/ Christs Dauda skal kunngiora. Ad Jesus Guds Son galt a Kross/ og giørde noog til Lausnar oss/ A sier bætte Synd vora/ So Gud er oss Nædugur nu/ nær vier høfum a þessu Trw/ og vid

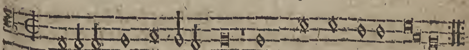
Skijrn

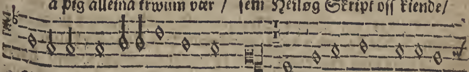
Skijn vora blijsum/ elskuleg Guds Børn erum þa/ Ark Himnarijk is eigum fa/ med Frid og Føgnud eilijfum.

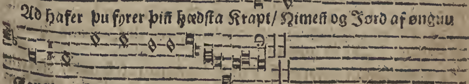
Huor Man̄ profe sig sialfan̄ vel/ Sacramentum þa þiggia skal/ so han̄ sitt Hiarta þecke/ huort han̄ Tru rietta haþe vijst/ og hrei na Elsku so hn̄ sijst/ Osatt og Vantru plecke. So Dooms Afall ei ete sier/ af þui han̄ ecke adgreiner/ Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þui idrast a/ og alvarlega huerfa þra. Sijdan Guds Vil ia giøra.

Hier med skulum sem hlijdeñ Børn/ Himneskañ Gud z Fødur vo en/ aþ øllum Hug akalla/ þyrer Jesum Christum Soñ sinn/ sem a Krosse er Lijþlatenn/ leid noog fyrer oss alla. Med heilags Anda Hialp og Rad/ Hn̄ styrke vora Tru so ad/ lifum epter hans Orde/ J Elsku/ Samlyndeog Sid/ sijdan giefe osseilijfan̄ Frid/ Vid Andar Boda forde.

A Føstudagen̄ langa/ takest vndan̄ allur fyrre Partur Messunar/ og þar i stadeñ/ skal syngia þeñañ Psalm/ huørn og syngia ma mz þm̄ Notu/ Giørvoll Christne/ Ef vill.

 Eg

Eg true og so a Jesú Christ/ hñ er Guds Son alleina/ Af Heilo gum gieteñ Anda vijst/ j Jomfrwr Lijfe hreina/ Maria hiet su Mey an klær/ Milldur af huørre þæddur var/ sa mæte Lækner Meina.

J Bethlehem fædde sñ blijda Son/ hans Blessud Maria Mood er/ Su er vor hædsta Hialpar Von/ þad hañ vor ordeñ er Brooder. þat fyrer True nu huør þyrer sañ/ ad Jesus sie bæde Gud z Mañ/ Su Tru til Lijfsins leider.

J Gydinga Lande hañ gieck vm kring/ Guds Fødurs Vilia ad kieña/ med Jardteikn/ Ord z Aminñing/ eilijfañ Gud sig sagar. Lat snareñ ædur eñ leid hñ Pijn/ Lazarum vackte af Dauda sijn. Sæs tied Suik Judas þinna.

Þegar nu Guds hinn saññe Son/ sig gaf j Pijnuna særu/ giørde hañ sijna Blessadur Bæn/ med Bloodugum Sueita tærum. J All dengarde var epter þad/ af Gydingum gripenn þegar j stad. Postu lar þra honum flwdu.

Fyrer vora Skulld(vier truum þui)villde hañ reyrast med Bønd um/ So vier yrdum aß Syndum frij/og særum Ovina Hendum/ aß Eilijfum Dauda og Andar Pijn/ sem Adams fyrer Synda Mein/ yfer oss alla dunde.

Fyrst var hañ leiddur fyrer Añas Prest/og fieck þar margt ad lij da. Fyrer Caphas hann kom þui næst/ Kualarar ei villdu bijda/ Med Høgg og allskins Hæd og Spott/ Hrakeñ og dreigeñ þa alla Nott. Sært neytar Petur sijdann.

Astundan Juda ærla Dags/ ein var su fyrer øllu/ Jesum. þeir sie ida aller strax/ ynn j Pilatus Høllu. Fals Vitne mørg z furdu liot/ Færdu Judar honum a moot/ þeir kuædu hañ Kong sig kalla.

Aform þeirra vel vnder stood/ og þeckte Domsins Herra/ hann sa þa þyrste j Saklaust Blood/ Sær Ofund kuñe et þuerra/ Dræp sok øngua Doomareñ fann/ þo dæmde sann til Hwdlæts hann Christ/ so ei yrde af verra.

Þionar Pilati þessu næst/ þeir komu saman ad bragde/ Koronu aß Þyrnum kynia fast/ þeir keyrdu ad Jesu Høfde/ Med Hrækum

Sløgum

Slegum og hvorskins Spie/ hædande han z piellu a Knie/ lyktum Kongs Nafn til lögdu.

Yfer Bentar hans og Bloodugt Holld/ þeir breiddu Purpurann rauda/ Sardan misg fyrer vor Synda giolld/ suo liet Pilatus vt led da/ Til Gydinga/ enn þeir giordu kratt/ med grimum Hlioodum ad kroopa hætt/ Kuel han med Krossens Dauda.

Aptur a mot þeim ansar han/ Eg kan ei anad ad sinna / en Jes us sie eirn Saklaus Man/ þui skyllde eg hann þa pijna? Kölludu Judar ap Kappe sijn/ Keysarans ertu ecke Vin/ ep lætur þu honum j lina.

Þegar hann heyrde þesse Ord/ þad Keysarans Reide han feinge/ Dooms Riettlæted vatt fyrer Bord/ so dugde vidvörun eingenn/ Fyr er Keysarans Reide han Kuijdann bar/ vm Christum ei hugsade þar/ sem vijda hefur til geinged.

Hendur j Vatne hreinsar hann/ huar med sitt Sakleyse tiede/ enn dæmde ei sijdur til Dauda þann/ sem Ovgdarlauser vm bædu/ z kuadst saklaus j Dreyra hans. Þeir æptu a mot/ þess sama Mans/ skeum vter seker j Bloode.

Þeir höpdu han wt a Hausa stad/ hann hlaut sin Kross ad bera/ Margt af Folkenu plyckte st þar ad/ og pieck Medaumkan særa. Þu Syons Dotter syrg ei mig/ Sonu helldur þijna og þig/ pyrer tilkomande Fære.

J Kualastaden þa komen var/ a Krossenn Jesum festu/ millum tu eggia Mordingia þar/ Meinlausann han vpprevstu. Oh Fader þeim nu porlæt þad/ pyrer Ovinum so a Krosse bad/ Myskun Gu ds ad þeir ei misstu.

Fuller af Gabbe piellu a Knie/ Flærender a allar Lunder/ Þa beyskiu Pijnu z þunglegt Spie/ prtær heilar leid han Stunder. Sij dan Fodur Signudum gaf/ Sælena Lijkamanum af/ og so doo fyr er vorar Synder.

Hætt a Krosse Herran hieck/ Heiptar Menn þetta skoda/ Na aus Sijdu Spiot j giegnum gieck/ so grim var Juda Bræde/ Falur enn

en huass j Hiarta stood/ hier wtrann med Vatne Blood/ þad giør voll Mein vor græder.

Joseph Yperbodaran̄ bad/ beint mætte Jesum Jarda/ Nicodemus kom og þar ad/ og dyrmæt Smyrsl ei sparde/ Christum toku þeir Krosse af/ og komu hønum j nya Grøf/ J Josephs Jurtra Garde.

Herran̄ foor a Heliar Laut/ Helvijte og Diøful ad vitia/ Marde hans Høfud og j Mola braút/ hans Magt og Vallded stilla/ z hefur med sijnum harda Deyd/ fra Helvijte frelst og allre Neyd/ þa hønum af Hiarta vnna.

Þan̄ þridia Dag vm Ottu Stund/ vpp/reis Christur fa Daudum/ med sælum Sigre a alla Lund/ sialþur oss leyste aþ Naudum/ Lausnaren̄ driugum liet sig sia/ af Læresueinūm sem epter a/ wissendust med hans bodum.

Herran̄ Christur til Himna þoor/ þa høfdu þeir Dagar Enda/ Og so hingad opan̄ til vor/ vtsende þan̄ Helga Anda/ So er nu Jesus Gud og Man̄/ jafnan̄ þyrer oss bidur han̄/ til Fødursins Hægre Handar.

J annad sinn er hans aptur von/ ad dæma þa Lijfs og Dauda/ Goodum bestu giePur han̄ laun/ ad glediast j Himna Fride. Omilld er munu han̄ eirnen̄ sia/ og eilijþlega hønum skiliast fra/ Hracktet j Helvijtis Voda.

A Heilagan̄ Anda er og mijn Tru/ eirn virdest hann mier ad Ræda/ Hann mun mitt Hiartad hreinsa nu/ og Hialpsamlegana Nædä/ So ad eg ottest DROTTin̄ Gud/ og aluarlega hans rake Bod/ mijnum Naunga til gooda.

Annad Gagn eirnen̄ giører oss hier/ sa Goode Heilage Ande/ j huørskins Neyd sem ad Høndum ber/ hann true eg hia oss stande/ Hann hialpar ad sønnu og huggar þa/ sem han̄ aþ Hiarta kalla a j allskyns Neyd og Vanda.

Heilaga Christne hier trwe eg/ j Heime jafnan vera/ og sannra Guds Barna Samþielag/ sem Krossen̄ med Christo bera/ Øll hafa þau eina Tru og Von/ a Jesum Christ Guds kiæra Son/ hann

er þeirra

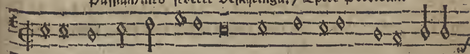
er þeirra Gud og Herra.

Eg veit og true vijst fyrer sañ/ ad vor Himneskur Fader/ Synd ernar oss vpp giefur hann/ af Giæsku sinne og Nadum/ alleina fyr er Christi Pijnu og Deyd/ oss frelsar hañ fra Helvijtis Neyd/ þui kañ oss eckert ad skada.

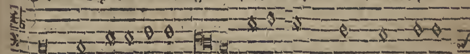
Eg mun Daudanum eplaust fra/a epsta Deige rijsa/og oforge ingelegur verda þa/ Ord Guds sem gløgt auglysa. Fyrer Guds hiñ mykla Matt þad skier/ad Meñ aller j Heime hier/ endurlijfna ad vijsu.

Þad er mijn Von og tallaus Tru/ til Christs mijns Kiæra Bro durs/ad mier giefe hann Andlega Roo/ og eilijft Sælar Foodur/ Glede vm Allder Allda z Frid/ epter þeñañ stundlega Deyd/ veiter oss Guds Son Goodur.

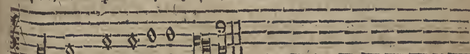
Sijdan/ Nu bidium vier/ z c. Ad honum endudum/ sie lesiñ Passiañ/med stuttre Vtskijringu./ Epter predikun.

Jesus Christur a Krosse var/ Kualdest allur hans Lijkame

sar/ med hinne mestu Pijnu/ Sio Ord vor DROTTIN sagde

þar/ hañ þaug j Harta pijnu.

Fyrsta. Syner hans sæta Nad/ Sinn Fodur kroptuglega bad/ vm Heill Ovina sinna/ Miñ Fader pyrergief þeim þad/ þeir vita ei huad þeir vinna.

Annad. Hans mykla Myskun er/ miñast þad jafnañ skylldum vier/ Ræningia so ried suara/ Aan efa skalltu j Dag med mier/ j mijt nu Rijke vera.

M Pridia

Pridia merker hans milldu Tru/ Munadarlausre seiger nu/ Sia þar er Son þiñ Kuiña/ Johannes Mooder þyn er su/ henne skallt Umsion jnna.

Fiorda Ord hans skallt festa j Hug/ Frelsareñ dyrt ad keypte þig/ þui sagde hañ sig þyrsta/ hann girntest heill Mañkynsins miog/ Hollid hans smrt Naglar nysta.

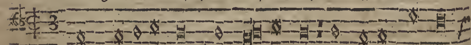
Fimta syner þier Syndar mæꝛt/ Son Guds kallar a Krosse hæꝛt/ Gud/ Þui villtu mig forlæta? Hardlega kuelst allt Hollded mitt/ Yfred miog yr mæta.

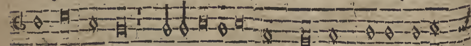
Siøtta. Ord Christs er einka sætt/ alla Synduga fær þad ki-ætt/ huorium j Hug þad kiæme. Uppfyllt er allt og oll Synd bætt/ med mikie Kuol j Heime.

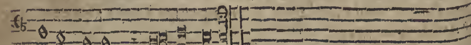
Seinasta. Þier Fader fel eg j Hond/ frañstijgande nu miña Ond. Eg bid þig miñ Lausnara/ Heilags Anda mier Huggun send/ þa hlyt eg ap Heime ad fara.

Huer sem Guds Pijnu Heidrar a Jørd/ og huxar opt þau siø Je su Ord/ honum vill DROttiñ hlijfa/ Hier med Frid/ Enn j Himna Dyrd/ æ enda lætur lifa.

Strax þar epter fylger Amiñingeñ/ til þeirra sem jñar ganga/ og allt annad so sem a Skyrdag/ Epter Blessañ

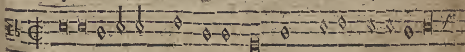
Christi

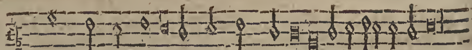
Christi Mooder Maria/ og Meñ Helger eru Gude hia/ þad er ei skied þyrer adra Forþienan/ eñ þyrer Christi Dauda alleina.
Þui hlyded kiæru Christner Meñ/ huad kieñer oss øllum Ritning eñ/ þr s̄ Vist a Himnū hliota/ Herrans Þiinu þeir verda ad niota.
Þañ Helga Anda hædstañ Twlk/ hier bid eg þræda Christed Folk/ Visse hñ oss a Veigeñ saña/ fra Villu lærdome vondra Maña.
Einasta Gude sie Æra og Dyrd/ er siñ Son sende hingad a Jørd/ Hañ styre og stiorne oss øllum saman/ so vier hañ ottunst og elskum/ Amen.

A Paaskadageñ skal þyrst syngia/ Þeñañ Hymna Med lag. Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Allfagurt Lios oss byrtest bratt/ Bygd Himnaña Loþ syngr kætt/ af Fognude gladdest Heimur hatt/ Helviite giætt þ̄ miste Matt.
Blessada Kongs Almattur ad/ Afl Daudans braut ꝛ eydde þad/ Frægur Helviite Footum trad/ frelsade Lyd wr Kualastad.
Christur j Steinþroo lagdur lꝛ/ Lid Hermaña þar vackte hia/ Þañ Sigur dyrstañ seigia ma/ Son Mariu reys Dauda fra.
Daudans Harmur er horþeñ vijst/ hin mesta Hrygd j Glede snijst/ Skynande Eingell fram bar fyrst/ fra Daudum vpp riseñ Jesum Christ.
Einum Meystara vñu best/ Asmeñ hans Dauda harma mest/ Grimer Heidingiar giordu vest/ Guds Son høfdu a Krossen fest.
Nu dyrkum aller Drottiñ þañ/ aþ Dauda reis og Sigureñ vañ/ med Fødur og Anda helgum hañ/ hefur þad Vallð ei endast kañ.

Þar næst þessañ Loþsaung fyrer Messu vpphaf.

Sa er an Synda fæddur var/ fyrer off Guds Reide bar/ Frid hef ur off þeinged z Fødurs Nad vmgeinged/ Kyrieleison.

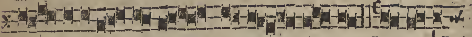
Synd Dauda/ Dioful/ Lijf og Nad/ lagde Gud allt a hans Nad/ han frelsar alla/ pa sem han akalla/ Kyrieleison.

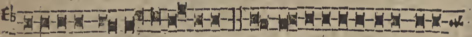
INTROITVS LATINVS. Pfalm, 139.

KYRIE.

Kyrie

Ky // ri e // e leiion. Christe // //

ele // ison. Ky // ri e // // // //

// // ele i son.

CLORIA.

Clo // ria. in excelsis Deo. Et in Terra Pax

Homi nibus bonæ Voluntatis. Laudamus te; Be ne di

cimus te. Ado ramus te. Glorifi camus te. Grati

as agimus tibi, propter magnam Gloriam tuam, Domine De

us, Rex Cæle stis, De // us Pater omnipotens. Domine Fi

li unigenite, Iesu Christe, Domine Deus Agn us Dei

 Filius

Fi li us Patris, Qui tollis Peccata Mundi, Miserere

nostri. Qui tollis Pec ca ta Mundi suscipe Deprecationem

nostram, Qui sedes ad Dex ter am Pa // tris mise re

re nostri, Quoniam tu solus Sanctus, Tu so lus Dominus

Tu solus Altissimus Iesu Christe cum Sancto Spiritu, in Glo

ria De // i Patris, A // // men.

HALELVIA. 1 Corinth. 5.

Hale lu // ia, Pascha no // // strum Immo

la // // tus est Chri // stus, Epu le/ mur.

mur in Azymis Synceri tatis.

& Veritatis, Halelu ia.

SEQVENTIAN.

Christus resurrexit ut supra ꝛc.

Victimæ Paschali Laudes immolant Christiani

Agnus redemit Oues, Christus innocens Patri reconciliauit

Peccatores, Mors & Vita duello, conflixere mirando, Dux Vitæ

mortuus regnat viuus. Christus resurrexit ut supra ꝛc. Dic nobis Maria, quid

vidisti in Via? Sepulcrum Christi viuentis, & Gloriam vidi

resurgentis, Angelicos Testes Sudarium & Vestes. Surrexit

M iiij Christus

Christur reis opp pra / z. ct

Christus Spes nostra, præcedet suos in Calilæa,

Credendum est magis soli Mariæ veraci, quam Iudæorum Tur

bæ fallaci, Scimus Christum Surrexisse a Mortuis vere.

Christur reis opp pra z ct.

Tu nobis victor, Rex Miserere. Tu nobis Vi

ctor Rex Miserere, Haleluia.

CREDO. So sem a Jooladagenn.

Aþ Predikunarstoolnum/ ædur en Textenn er vpplesenn/ ste sung ed þrisuar þetta Vers/ so og eins epter Predikun

Christur reis vpp þra Daudum/ leyste hann allann Heimenn

aþ Naudum/ Þui skulum vier aller glader vera/ Loþa og dyr ka vorn

Sa vorn Lausnara Kyrielets. Sigrarenn Sæte/ z. ct.
Strax vppbyrjast Præfatian so sem a Joladagenn/ med
Dominus vobiscum.

Vere dignum & Iustum est, æquum & Salu tare. Te qui

dem Domine, omni Tempore. Sed in hoc potissimum

Die, gloriosi us prædicare, cum Pascha nostrum, immola

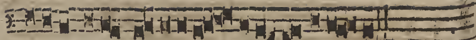
tus est, Christus, Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit Pec

cata Mundi, Qui Mortem nostram moriendo destruxit, &

Vitam resurgendo re para vit, Et i deo cum

Angelis, & Archangelis, cum Thronis, & Domi na ti o

nibus, cumque omni Militia coelestis Exercitus, Hymnum

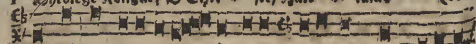

Gloriæ tuæ canimus, si ne fi ne dicentes.

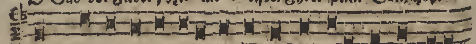
SANCTUS z allur aftar Saungur a medan Sacramentid vtdeilest so sem a Joladagen, Epter Blessan sie sunged/ Dyrdlege Kongur. Pyrer vtan Versin/ þau skal syngia ad Kyrkiansaung þar ed vill.

I Dyrdlege Kongur/ O Christe/ Hale luia. (vers

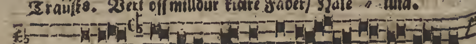
O Gud vor Fader j Himne ríke/ Fyrer þinn Son/ hepr vor

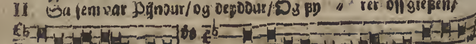
Bon/ Nad er oss þrodur og giefen vijst til allrar Hialpar og so

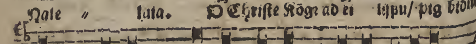
Trausts. Vert oss milldur kiære Fader/ Hale luia.

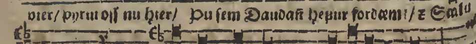
II Sa sem var Pijndur/ og deyddur/ Og py rer oss giefen/

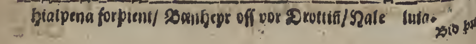

Hale luia. O Christe Kongr ad ei lijþu/ þig bidiu

vier/ hyrtu oss nu hier/ Þu sem Daudan hepur fordæmt/ z Salu

hialpena forþient/ Banhepr oss vor Drottin/ Hale luia.

Bid þu

III Bid þu þinn Fodur fyrer oss. Vers.

Heilagur Ande/ Vor Boon er til þijn/ O Gud vor Hialpare/

Samviskunnar Huggare/ Hiartans Glede og Lyst/ afmaa þu

allan Hugarbrest/ Frid og Fognud gief oss/ Lofed Drottinn.

IV. Hann er Vpprisenn/ sem hann sagde/ Lofed Drottinn. vers.

Konungsins Dotter Christne þijn/ kiæra Brwdur/ sig nu gledur/

Þui hun j Anda nu hefur þann/ a huorn hun treyster Gud og

Mann/ Hann er/ sem hann sagde/ Vpp risenn. (Vppstigenn)

V. Halleluia/ Lofed Drottinn/ Halle luia/ Ha le lu ia.

Enn þar sem Messan er ei j Latinu sungenn/ þa sie strax epter Messu Vpphafed a Islendsku/ sunged so sem epterfylger.

Ky rie Gud Fader Myskuna þu oss/ Christe/ þu ert

vort Lijf og Vpprisa/ Mysk- una þu oss. Ky- rie

Heilagur Ande/ Hialp oss vor Nuggare/ Myskuna þu oss.

HALELVIA.

Hale - - luia. Haleluia sætlega syngium

vier/ med syre Ast so sem rieett Christnu ber/ Til Guds Truader

Hiortun henied hier/ huar ap Nad z Giæsku sine oss vardveiter/

Af Myskun og mykelre Millde/ Mañkyn fra Daudanum leysa

vilde/ Til Glede og Huggunar/ er hañ oss Vpprisen.

Hale:

Hale // // luia.

SEQVENTIAN.

Paſkalamb vier heilagt hofū/ Petrañ poſt vier Chriſtner lofū/

Chriſtur reis upp: fra/ z ct.

Lamb Guds Saudum Sigur vañ/ Saklaus Chriſtur

Frid oſſ fañ/ Sættande Syndugt Lid/ hann Fodur vid. Tvivar

legt pad Einvijg var/ ſem attu Lijf og Daude þar/ Stalpur

Lyfs Drottiñ dó/ dyrdſtur lifer þo.

Chriſtur reis upp fra z ct.

Upp tel oſſ

Maria/ allt hvad a Leid reyndſt at ſier. Lif-mïa Jeſu ec Leo

ſtadfann/ leit eg j Dyrd uppriſeñ Lauſnarann. Englana

Hef:

hef eg heyrt og ſied/ Høfud Dwk hans og Lijnlak med/ Chriſt

Chriſtur reis vpp fra z ct.

ur vor Bon vppriſen er/ vndan ſijnum j Galileam fer.

Meir truum vier Mariu einnre/ Meinlauſre og hreinſre/ hell

ur en Falſpullum/ Flock Juda ollum. Oplauſt Chriſtum

aller bodum/ Vppriſen fra Daudum/ Sigraren ſæte/ Sonur

Guds vor giæte.

Chriſtur reis vpp fra/z ct.

Sigraren ſæte/ Sonur Guds

vor giæte/ Halleluia.

CREDO/ Vier truum aller.

Fyrer og epter Predikun ſie ſunged hryſuar/ Chriſtur reis vpp fra Daudum. z ct. Præfatian vppbyrjaſt. ſem a Jolgdagen.

Sag

Sannlega er þad tilheyrelegt og rietthþst/ skyldugt og mieg

hialpsamlegt. Ad vier Drottin alla Tyma/ Allsstadar heid

rum og lofum þig/ Enn þo einkanlega/ a þessum Deige/ A

huorium vort Paskalamb/ Christur er fyrer oss Fornfærd

ur. Þui hann er þad sannarlega Paskalamb/ sem burt took all

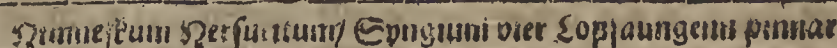
ar Heimsins Synder. Sa sem fyrer sinn Dauda hefur vorn

Dauda sigrad/ og Lyfed fyrer sijna Vpprisu endurnyiad. Og

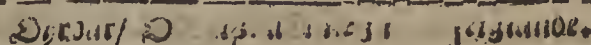
þar fyrer med Einglunum/ og Hofudeinglunum/ med Thron

unum og Magtarvolldunum. Samuleidis asamt med ollum

 Himnesk

Himneskum Hersueitum/ Syngium vier Lofsaungenn þinnar

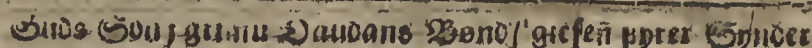

Dyrdar/ O [illegible]

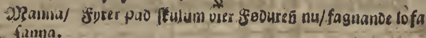
SANCTVS. Heilagur/ Heilagur/ so sem a Joladagenn/ z c. Og allt annad/ a medan Sacramentum vtdeilest. Epter Blessan. Dyrdlege Kongur O Christe/ z c. Vt supra.

Annann Dag Paska og Pridia/ allur Saungur fyr

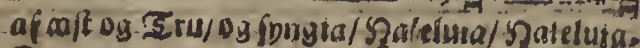
er og epter Predikun/ sem a Paskadagenn/ frateknne Præfatiunne. Enn a medann Folk geingur jnnar/ skal syngia/ Þier sie Lof og Dyrd so sem annan Dag Joola/ Enn sieu ecke Communicantes/ þa skal syngia j stadenn Offertorium/ Þennan Psalm.

Guds Son j grimu Daudans Bond/ giefenn fyrer Synder
Vppreis nu liost med Lijfe og Ond/ Lijfed gaf oss þad

Manna/ Fyrer þad skulum vier Fødurenn nu/ fagnande lofa sanna.

af ast og Tru/ og syngia/ Halleluia/ Halleluia.

Daudann gat eingenn sigrad sa/ er skalfur var Løstum bundenn/ Af Sonum Manna satt skal tia/ Syndlaus vard eingenn fundenn/ Þui

kom

som su bapra Daudans Pijn/ Deydde allt med Krapte sijn/ J Her Plotrum so hteillt oss pa/ Halleluia.

Eingietenn Guds Son/ Jesu Christ/ j vorn stad er nu geingenn/ Syndena vann hann so med Lyst/ Sigur er a Daudanum þeingenn/ Hans Grimleik allann burtu bar/ so Born Guds skadar nu ecke par/ Nagur Suefn høþgue heita mãa/ Halleluia.

Eitt Strijded var miog vndarlegt/ pad ættu Lijf og Daude/ Lijþ ed suipte hann sinne Magt/ og sigrade hans beyksku Nauder/ Jesu Dau de eydde hier/ Þeim eilijf a Deyd sem Skriptenn tier/ Eitt Gabb af Daudanum giørdest pa/ Halleluia.

Vort Paskalamb miog prijdelegt/ pløgum vier Jesum ad kalla/ Af Kiærleiks hita a Krosse steykt/ j Kuølenne fyrer oss alla. Huørs Blood er dreift vm Hiartans Root/ Þui helldur Trwenn Daudan um mot/ oss kann et skada Kualarenn sa/ Halleluia.

Þessa Hatijd so holldum vær/ med Hiartans Glede z Ynde/ Þui sialfur Jesus Son Guds kiær/ Sigurveg Lijþs oss kiende/ Hann vppvekur Hiartans Þel/ Huggande oss af Sorgum vel/ Syndan na Myrkrum suipter fra/ Halleluia.

Sælena skulum vier sedia þyrst/ med sønnu Paska Braude/ Aþ Hiarta Elskum Herrann Christ/ þui Hugur er burt og Daude/ Pad gamla Swrdeyg er horþed hier/ Hans Orded klært su Fædan er/ sm lifande Trwna lijfga mãa/ Halleluia.

Leyste hann oss fra længre Neyd/ liotum Syndum og Dauda/ med sinne Pijnu og særum Deyd/ So vier ei kiendum Nauda/ Þui rijs um nu vpp aþ Synda Sid/ og Saurgun alla skiliunst vid/ So hliot um vier Føgnud Himnum a/ Halleluia.

Pharaonis su þreka Makt/ foreydd er nu med ølluu/ hefur Chri stur hann vnderlagt/ og hrunded Fangelse jllu/ sem j Egypto ættum vier. Enn Christur sannur Moyses er/ Jsraels Sælum Frelse ad fãa/ Halleluia.

Drottinn/ riettur David ertu/ Dyrdar Kongur O Christe. Sigur hofum ad sønnu nu/ sinn Krapt Goliath miste/ Pharao/ Goliath

 Formenn

Formenn tueir Fianda og Dauda merkia þeir. Vor Hialp ad Christ ut kallast ꝏ/ Haleluia.

Epter Blessan/ Dyrdlege Kongur/ o Christe. &c. ut supra Og med þessum hætte skal syngia/ alla Suñudaga til Vppstigningar Dags/ ad vndanteknum Messuupphøfunn og Haleluia/ a Latinu/ þar sem Messan er / Latinu sungenn.

Fyrsta Suñudag epter Paska.

INTROITVS LATINVS 1 Pet. 2.

Q Vasi modo ge niti In fant es, Hale lu ia, Ratio ꝏ na ꝏ biles si ne Dolo Lac con cupi scite, Hale lu ia, Hale lu ia Hale lu ia.

Psalm. 81.

Ex ul ta te Deo Adiutori nostro, Iubila te De ꝏ o Iacob. Glo ri a

HALELVIA Matth. 28.

Ha le ꝏ luia, An ge lus Domi ni descen ꝏ dit de Cœ lo, & acce ꝏ dens re vol ꝏ uit La ꝏ pidem, & sede

& se de // bat super eum, dixitq;, Muli e // ribus, Qvem

quæ // ri tis? Illæ autem dixerunt, Iesum. N. za

renum, Ha le luia.

Añann Sunnudag epter Paaska.

INTROITVS LATINVS Psalm. 33.

Mi se // ri cor di a Do mi ni plena est Terra, Hale

lu ia. Verbo De // i Cœ li firma ti sunt; Hale // lu ia.

Hale // // lu // ia. Ex ul ta te iu sti in Dom no, Rec

tos decet Collaudati o, Glo ri a Patri & Filio &.

HALELVIA Ioh. 10.

Halelu // ia Surrex // it Past // or bonus, qui po su

〃 it A ni〃 ram su am pro Ovibus su 〃 is

& pro suo Cre 〃 〃 ge mo 〃 ri dig

na tus est ,, Halelu. ia.

Pridia/Sunnudag epter Paaska.

INTROITVS LATINVS Psalm. 66.

IVbila 〃 te Deo omnis Terra, Hale 〃 lu ia, Psalmum dici

te Nomi ni eius, Ha le lu ia, Date Clori am Laudi

ei us, Halelu 〃 ia. Ha. le. lu ia,. Ha le: 〃 lu ia

Dicite Deo quam terribilia sunt Opera tu a Domine,

in Multitudine Virtu tis tuæ. Cloria Patri & Filio.

HALELVIA. Luc. 24. Iohan; 20.

Hale:

Ha le // lu ia Surgens Iesus Dominus

no // ster stans in me // // di o Discipu lo //

// rum suorum & dixit, Pax vobis. Hale.

Fiorda Sunnudag epter Paſka.

INTROITVS LATINVS. Pſalm. 98.

CAntate Domino Canticum novum, Hale// lu ia,

Quia Mirabi // li a fe cit Domi nus, Halé lu ia,

Ante conspectum Centium reuela // uit Iu sti tiam

suam, Hale // lu ia, Halelu ia: Sa'ua bit sibi Dexte

ra eius, Et Brachium Sanctum eius. Glo ri a Patri &c.

HALELVIA, vt Dominica præcedente.

Fimta Sunnudag epter Paska
INTROITVS LATINVS.

V Ocem Iucun. di // tatis annunci a te, & au

di a tur Hale // lu ia, Nuncia // te uf //

que ad Extre // mum Ter// ræ, Libe ra uit Do mi nus Po

pulum fu // um, Hale lu ia Ha le // lu ia.

Jubilate Deo omnis Terra, Pfalmum dicite Nomini eius, date

Gloriam Laudie // ius. Gloria Patri & Filio & Spiritui San.

HALELVIA Pfalm. 47.

Hale// // luia Surrexit Chri// // ftus, & il

luxit Po // pulo fu // o quem re // de mit San

guine.

uine su o, Hale " " lu ia.

A Vppstigningar Dag.

Messu vpphafed a Islendsku.

J Dag þa Natfid hølldum vier/ til Himna stie vor Herra/ Eilijfe Gud vier þøckum þier/ þig bidium/ vidsu ad vera/ vor aumra Mafia Verndeñ blijd/ Veralldar Kuol er mørg og strijd/ Hialp oss hana ad bera/ Hale " luia/ Haleluia.

Lof sie Gude/ vor Lausn er giørd/ Lijfs Veg oss bweñ søñum/ Christur vpplauk oss Himna Hurd/ huør byrgd var øllum Mønnum. Huør sem truer fær Føgnud þañ/ Fyrer þad sig tilbwa kann/ epter ad pylgia hønum/ Haleluia/ Haleluia.

Þeir leita ecke Lausnarans/ sem liggia j Girndum Synda/ Luckt er þui Himnarijke Hans/ Hollde og Bloode blinda/ Truañ a Gud/ sie søñ og hrein/ so mun Lijfed j huørre Grein/ til hans a Himna stunda/ Haleluia/ Haleluia.

Guds Børn hier jafnan bwa sig/ burtu til Himna Ferda/ Helldur sins Girndum z Heimsins Sid/ Heilaglega sier forda/ Med Tru z Aast/ sim vpp j Næd/ Eñ Gud ofañ med sine Ræd/ fram til þess Funder verda/ Haleluia/ Haleluia.

Vid Tignar Dag þa søkum pyrst/ til sijn latur Gud oss koma/

O iiij Samlijf

samlijka giörer sialfu Christ/ j Sælu Dyrd og Tooma/ Pa hliot um Fögnud Frid z Hlijs/ fulla Sælu z eilijft Lijf/ Gud giefe oss pad Sooma/ Haleluia/ Haleluia.

INTROITVS LATINVS. Acto. 1.

VIri Ca - li læ - i, Quid admira mi ni suspici entes in Cælum? Hale - lu ia, quem admodum vidistis eum ascen dentem in Coe lum ita ve niet, Ha le - lu ia, Ha le luia, Hale - lu ia.

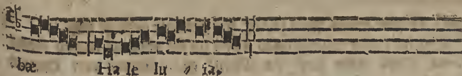
Psalm. 47.

Omnes Gentes plau dite Manibus, Iu bi late Deo in Voce Exul - ta ti o nis Gloria Patri & Filio & Spi ritui Sancto. Si.

HALELVIA Psalm. 47.

Hale - lu ia, Ascendit De - us in Iubi la - ti o - ne, & Dominus in Vo ce Tu-

bæ

Kyrie/ Gloria/ Halelnia/ Seqventian/ allt so sem annan Dag Paaska/ Fyrer og epter Predikun/ Petta vers prisvar med Ton. Christur reis upp fra Daudum.

Christur til Himna vpp foor/ Sitiande hætt yfer Eingla Koor/ Og giefur oss giafer a alla Lund/ Nu sie Heidur a hvørre Stund/ Kyrieeleis.

Epter Blessan pessan Psalm/ med Lag/ so sem/ Hallt oss Gud/ etc.

Aller Christner nu kæter sie/ Christur med Dyrd til Himna stie/ Lof syngie pier/ Lofsyngid hier/ Lof syngiu honum aller vier.
Allur Eingla Her Himnum a/ Heidur Gudlegan Christo tiea/ Næst Lof og Dyrd su Fylking from/ fagurt syngur med sætan Rom.
Ad Guds Son sialfur Jesu Christ/ sannur Madur er ordinn vyst/ Einglar Guds fagna af pui mest/ unna oss peirrar Samdar best.
Son Guds oss tilbio Samastad/ sann Huggud vor æfinleg er pad/ Lof syngid peim/ Lofsyngid pm/ Lof syngid hm vm allan Heim.
Arf j Guds Rijke eigum vier/ Einglum j Sælu samlijker/ Med Fognude peir petta sia/ packa med oss Guds Millde pa.
Ottast purfum nu ongva Kuøl/ Andskota Dauda Synd nie Hel/ Son Guds og Mariu Sigurinn vann/ Sæmd pre ætijd helldur hann.
Helgann Anda hier ofan gaf/ Hiartans Fridur par kiemur af/ Hreyster oss þ sitt heilagt Ord/ hæskalaust gører Diøfuls Mord.
I Frid og Fognud eilijfann/ Frooma Christne oss tilbyr hn/ Aller sem trua a Guds Son/ Erfa pa Heill og Nadar Von.
Hlydne/ Von/ Truin hrein og styrk/ Heilagr Anda er j oss Verk/ vpp lyser Aug/ og Horku pær/ j Hrygd og Kuøl oss stendur nær.
Huad Gudleg Tign a Helgum Kross/ hefur vtuegad fyrer oss/

pui

þui wiskipter Guds Ande sa/ af þui Frædare nefnast ma.
Son sin hefur Gud hingad sendt/ hn̄ far ødruvijs eingen kient/ nema Guds Ande giefe þa Ment/ giore sialfur vort Hiarta hreint.
Sa helge Ande af Nad oss far/ Hertans Sæfur sem ødlunst vær/ fra Doinum hlijfer oss allt j kring/ orkar þess Christi Vppstigning.
Huør Man̄ Drottin̄ af Hug og Sal/ heidra lofa z dyrka skal/ med Søpnud Eingla syngium Dyrd/ so hun verde j Himna heyrd.
O Gud vor Fader eilijfe/ æfenlega j Christnenne/ hædst Lof/ Þøck Dyrd og Heidur þier/ af Hiarta aller syngium vier.
O Jesu Guds Son eilijfe/ alls Mannkyns Endurlausnare/ Oll þijn Christne med Þackargiørd/ þier syngie jafnan Lof z Dyrd.
Heilage Ande Herra Gud/ Huggare vor j allre Naud/ æfenlega vier þøckum þier/ þig lofum og dyrkum aller vier.

Siøtta Sun̄udag epter Paaska/ Allur Saungur a Islendsku/ so sem a Vppstigningar Dag.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 27.

EX au di Do mine Vocem me am qua clamavi ad te, Hale lu ia Tibi Dixit Cor meum quæ si vi Vultum tu um, vultum tuū Domine requiram, ne avertas Faciem tu am a me, Hale lu ia, Ha le lu ia

Dominus

Dominus illumina tio me a, Et Salus mea, Quem timeboe;

Gloria Patri & Filio & Spiri tui Sancto.

HALELVIA.
Psalm. 68.
Ephes. 4.

Hale " " " luia Ascen " dit Christus in

Al " tum, captiuam dux " it Captiuita " tem,

dedit Do " na Homi " " nibus, Hale.

A Huitasunnu Dag/ skal-
sjungia syrst/ Veni Sancte Spirites.

VEni Sancte Spi ritus, reple tuorum Corda fideli um, & tui

Amoris in e is Ignem accende, qui per Diversitatem Lin

guarum cunctarum, Gentes in uni ate Fide " Congre

 gasti

gasti, Ha le luia, Ha le luia.

Þar ecke er j Latinu sungid/ þa syngest/ Veni Sancte.
J Modurmaale/ ut sequitur.

Kom þu Gode Heilage Ande/ fyll vpp Hiortu þiña Truan
de/ og Brenande Elsku þijna j þeim vppkueikiande/ huør med
Ad skilnade allra Tungna fagurlega varst kallande/ Þioder
allar j Eining Truar/ saman safnande/ Ha le luia/ Halelnia.

Ma og syngia þenan Psalm/ j stadin Kom
þu Gode. Ep vill.

Kom Ande Heilage/ j þijnum Gæfum/ Veit oss þa Vitsmu
ne/ vorn Gud vier lofum.
Vpp fyll þu þeirra Brioſt/ þier sem riett trua/ þad þui leynt og
lioſt/ lære vel hyggia.
Elld þijnar Aastar nu/ j þeim vpptendra/ so hallde helga Tru/
hafne

hafne Leid Synda.
Eilijþe Ande Gud/ ædst Loþ þier syngium/ ad þu j eyra Sefaud/ af øllum Tungum.
Til Truar Einingar/ lokst Heidnar Þioder/ med Lærdom Mikl unar/ miøg vel þær præder.
Loþ Dyrd og Þock se þier/ þu Helge Ande/ ad Kennijng hreinni hier/ helldur j Lande.
O Gud lat Anda þinn/ vissendann vera/ ad nijtt allt þad Kyn/ avoxt kann bera.
Herra sem heþur prædt/ Hiortun Trufastra/ z j vpplysing rætt/ Andans Helgasta.
Gieþ oss j Anda þeim/ vm þig vorn Herra/ z Sooru Christs/ þyr er Heim/ frædduni ad vera.
Og ad hans Haggun af/ hellost Fognud tækium/ j Arþvon oss sinn gaþ/ a Himna sækium.
So Guds og Sonar hans/ Sætt a oss komeñ/ þyrer Hialp Helgarans/ halldest oss/ Amen.

Þar nærst þenan Himna/ med Lag/
Hallt oss Gud vid þitt.

Vmlidid færde oss Aarid hier/ aptur þaŭ Fognud z mestur er/ Þa Huggŭar Ande m̃z Helgre Grein/ Herrans Postula yfer skeyn.
Logande Elldur liomar þa/ Lijking Tungna þeim byrtist a/ Ad Ordfære þeim aukid sie/ z so Kiærleikur Breñande.
Toludu allra Tungna Hliod/ tok þad ad vndrast Heidiñ Þiod/ Oldrucknа sumer ætla þa/ sem Ande Heilagur bygde hia.
Fram kom þita Fyrerheit þar/ fra Þæskunum þa lidiñ var/ Hei lagra Daga Tala riett/ sem Logmal hefur til Lausnar sett.
Aud mukleganа aller hier/ Eilijþe Gud þig bidium vier/ Himneska Giof Heilags Anda/ j Hiortu vor þu virdist senda.
Hiortu Truadra helgud nu/ Himneskre Gæþu sadder þu/ Vorñ Syndum oss frelsa þra/ Frid þiñ latttu oss halldast hia.
 Nædst

Nædst Lof og Heidur eilijfe/ Heilagre Þreñing sungeñ sie/ Oss bidium Soneñ ad senda/ Assiemdar Giøf Heilags Anda.

INTROITVS LATINVS. Sapi. 1.

SPiri // tus Domi // ni repleuit Orbem Terrarum, Hale lu ia, Et hoc quod con ti // net omni a, Scienti am habet vocis, Hale lu // ia, Ha // lelu // ia, Hale // luia.

Psalmo. 68.

Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis. A Templo Sancto tuo quod est in Ierusalem. Gloria Patri & Fili,

KYRIE.

Kyrie Fons Bonitatis Pater Ingenite, a quo Bona cuncta procedunt, e le ison. Christe cælitus, nostris ad sis precibus pr opis

pronis Mentibus quem in Terris deuote colimus, ad te pie

Iesu clamamus, e le ison. Ky rie, Ignis diuine, pectora

nostra succende ut digni pariter te Laudare possimus sem

per, e le ison.

CLORIA.

Clori a in Excel sis De o Et in Terra Pax Hominibus

bo næ voluntatis. Lau da mus te, Bene di ci mus

te. Ado ramus te. Clori ficamus te. Cra ti as agimus

tibi propter magnam Cloriam tuam Domine Deus Rex cæ

lestis Deus Pa ⸗ ter om ni potens. Domine Fili uni⸗

geni te Iesu Chri ⸗ ste, & San cte Spi ritus. Domine

Deus Agnus Dei Filius Patris. Qui tollis Pecca ⸗ ta Mundi.

Mi se re ⸗ re nostri, Qui tollis Peccata Mundi suscipe

deprecati onem nostram Qui sedes ad Dex teram Patris,

mi se re ⸗ re nostri, quoniam tu so lus Sanctus. Tu solus

Do minus. Tu solus al tissimus Iesu Chri ste. Cum Sanc

to Spi ⸗ ri tu, in Glo ri a Dei Pa tris.

Amen.

A " " men.

HALELVIA.

Hale " luia, Ve " " ni Sancte Spi " ri tus reple " tuorum corda Fide " lium & tui Amo " " ris in e " is ignem ac " cende, Ha le.

SEQ. VENTIAN.

Veni Sancte Spiritus, & emitte cælitus, Lucis tuæ Radium.
Veni Pater Pauperū, Veni dator Munerū, Veni Lumen Cordiū

Consolator optime, dulcis hospes Animæ, dulce Refrigerium.
In Labore Requies, In æstu Temperies, in fletu Solatium.

O Lux beatissima reple Cordis intima tuorum Fidelium.
Sine tuo Numine nihil est in Homine, nihil est innoxium

Lava quod eſt Sordidū, Riga quod eſt aridū, Sana quod eſt ſaucīū
Flecte quod eſt rigidū, fove quod eſt frigidū, rege quod eſt devīū

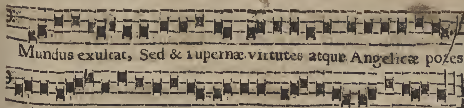
Da tuis Fidelibus in te Confidentibus ſacrum Septenarium.
Da virtutis Meritum, Da Salutis exitum, Da perhenne Gaudium.

CREDO j Latinu ſo ſem a Jooladagen. Fyrer Predikun og epter/ ſkal ſyngia þriſuar þad fyrſta Vers af Pſalmenū Nu bidium vier Heilagan Anda.

PRÆFATIAN.

Byriaſt med Dominus vobiſcum, ſo ſem a Joladagen.

Æterne Deus, per Chriſtum Dominum noſtrum. Qui aſcendens ſuper omnes Cœlos, ſedens que ad Dexteram tuam, promiſſum Spiritum Sanctum hodierna Die in Fi lios Adoptio nis effudiſti, Qua propter profuſis Gaudijs totus in Orbe Terrarum
Mundus

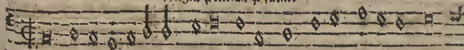

Mundus exultat, Sed & supernæ virtutes atque Angelicæ po-

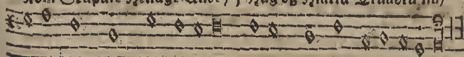

tates, Hymnum Gloriæ tuæ concinunt, sine Fine dicentes.

Sanctus og allur añar epterfylgiande Saungur/ til Blessunar ennar/so sem a Jooladagenn/Epter Blessan skal i syngia þennañ psalm.

Kom Skapare Heilage Ande / j Hug og Hiarta Truadra nu/

Himneskre Nad vpp fyllande/ Hiortun þau sem ad skapader þu.

Eirn Huggare sem alldrei bregst/ ertu og Guds Fodurs Giafa hædst/lifande Brunnur/ Elldur/ Aast/ Andleg Smurning/ allrar Nadar stædst.

Loþ þitt j vorum Hug vppkueik/ Aastsemd þijn ætijd sie j oss rijk/ eydande Holldsins Ostyrkleik/ Afl veite oss ollum Giafa slijk.

Sioþolld er oss þijn Aastgiof kiend/ Eirn Fingur ertu a Guds Hægre Hond/ Kroptug Lofun af Christo send/ kiennande Tungumaal vm oll Lond.

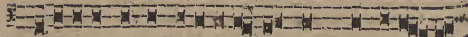
Rek fra oss Satans Suik og Rad/ send þu oss nu þinn Blessada Frid/leide oss so þijn eilijf Nad/ad allañ Voda Vel skiliumst vid.

Skalþañ Fodur og Son hans nu/ so þeckium/ veit oss Vitsmune/ og beggia þeirra Ande þu/ ætijd gief ad vor Tru stodug sie.

Sosium Fodur og Syne mest/ sie Loþ/ Dyrd/ Heidur/ Vellde Traust/ Og helgum Anda sem huggar best/ Hvad vm Allder verde Endalaust/ Amen.

Enn þar sem ei er Messan j Latinu sungeñ/ þa skal allt syngia j Islendsku. So sem hier stendur a þann Dag/ ad frateknu Præfatiunne. Hana skal vppbyria so sem a Jooladageñ/ Enn syngia so sem epterfylger.

Præfatian vppbyriest so sem a Jooladageñ

Sañlega er þad tilheyrelegt og Riettvijst/ skylldugt og Heil

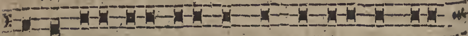
sufamlegt/ Ad vier Drotteñ alla Tijma/ Haleitlega heidrum

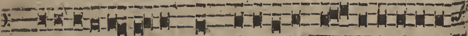
og Lofum þig/ fyrer Jesum Christum vorn DROtteñ/ Huor

vpp er fareñ yfer alla Himna/ sitiande til þinnar hægre Hand

ar/ Og hefur sijnum Utvoldum Bornum gefed þann Fyrer

heitna Heilaga Anda / Huar fyrer allur Heimureñ storlega

sig gledur/ med Hiartans hædsta Fognude. Lijka einneñ þeir

Himneisku Kraptarner og Einglanna Magtarvolldeñ/ Asamt med

med þeim syngium vier eirneñ Lof þinne Guddomlegre Maje-

statis Dyrd og Æru/ ꝼyrer utan Enda/ Oaꝼlatanlega

seigiande/ Net- lagur/ &c. so sem añañ Dag Joola.

Annañ Dag Huitasunnu/ og hiñ þridia/ Messu
vpphaꝼed i Moodurmaale og Latinu/ so sem a Huitasuñu.
Kyrie/ Gloria/ Haleluia/ Gledieſt i Drottne/ so sem
fyrsta Sunnudag i Adventu.

SEQVENTIAN.

Kom Gud helge Ande hier/ og aꝼ Himne hingad ber/ Lioſed þ-
Kom voladra Fader fws/ Kom greidande Gaafur oss/ Kom helgast

sem liomar af þier.
ta Hiartanna Lios.

Huggare sem Hialpar best/ Heill fær
J Erꝼide ert þu Huꝼld/ J Oꝼ-

Saalen af þeim Giest/ Endurnæring miuk og mest.
hita Stilling milld/ J Harmenum Huggun tilld.

Blessad Lioos þig bidium nu/ Briostſed jnara ꝥyller þu/ hia þeim
Sie oss þitt Fulltinge fra/ ꝥinst eckert gott Mønum hia/ ei ma

sem þier halloa Tru.   Lauga pad sem Saurugt sier/ vøk
nockud saklaust sa.   Mÿk þu stirnad miøg z spillt/ Verm

ua pad sem visnad er/ Lækna pad sem Lemstur ber.
pad sem er Froste ꝥyllt/ Greid þess Veg sem geingur villt.

Veit þeim sem þier vel trua / Von allre til þÿn snua/ Sig
Gief Dygdanna gledeleg Not/ Gief hialpsamleg æfe þrot/ Gief

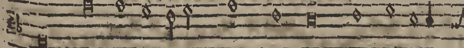
nada Giof Siøfallda.   CREDO.
Fognud om Allder Allda.   Vier trwum/ vt supra.

Fyrer og epter Predikun/ Eins so sem a Puitasunnu/ A medan Sacramentum vtdeilest/ so sem Annan Dag Joola/enn sien et: Communicantes/ ka sie sungen þesse Psalmur.

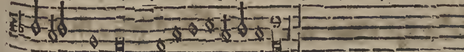
Kom Herra Gud Heilage Ande/ med hædstre Nad vpp fyllande/ þÿna Truadra Hiartu Hug og Gled/ heita ꝥtt sem þin kiærleiks
Herra

Herra Gud þyrer þitt Lioosed skiært/ j Tru rietta þreckst samast

þært / eirn Lyd af øllum Heims Tungum / Ad þier Gude

til Lofs syngium Halleluia/ Halleluia.

Blessada Lioos og besta Sæd/ birtast læt oss þijn Lijþsins Ræd/ Kienn þu oss riett ad þeckia Gud vorn/ þess Fødurs oss ad kalla Børn/ Herra Gud vernda oss Villu fra/ so Visku adra ei girnumst a/ enn ad trua riett a Guds Son/ Af Hiarta øllu til hans hafa Von. Halleluia/ Halleluta.

Heilage Elldur Huggaren sæte/ Hialpe þu þijn Hiapnast ad oss giæte/ fram ad hallda Þionustu þinne/ Þrauter onguar ad oss line/ Herra Gud þyrer þin hædsta Mætt/ Hollds Veikleika vorn styrk þu þrætt/ Riddaralega so reynder hier/ Rijke þitt sijdar feingium vier/ Halleluia/ Halleluia.

Epter Blessan/ Kom Skapare/ &c. vt supra.

Dominica Trinitatis/ Introitus

j Moodurmæle/ med Ton/ Jesu Christe. vier þockum þier/ vt supra.

Gud vor Fader vertu oss hia/ Vid Fordæmingu vara. Leystu oss øllum Løstum fra/ læt vel ad Heime fara/ Moot Dioþle sie vor Hialp & hlijf. Hallt oss vid Truna fasta/ til þijn lættu oss þyrsta/ Þier af Hug øllum treysta. A oss Eign þijna ætijd sia/ og allar Christnar Þioder, Fra Satans Suikum leider. Sønnum Guds

Vopnum skrýdder/ Amen/ Amen/ pad ske jáa/ samsyngium Halelúiáe

Jesu Christe vertu oss hia/ Vid Fordæmingu vara/ ꝛc.

Heilagur Ande vertu oss hia/ Vid Fordæmingu vára/ ꝛc.

INTROITVS LATINVS.

BEne dic ta sit San ‹ cta Trinitas At que indi ‹ vi sa u ‹ ni ‹ tas, Confi te bi mur e ‹ i, Quia fe cit nobis ‹ cum Mi se ‹ ri cordiam su ‹ am,

Benedicamus Patrem & Filium, cum Sancto Spiritu, Gloria.

Kyrie og Gloria so sem a Nyarsdaginn.

HALELVIA.

Ha ‹ le ‹ ‹ luia. O Be ‹ ‹ ata Bene ‹ ‹ dic ‹ ‹ ta Gloriosa Trini ‹ tas Pa ‹ ter Fi ‹ ‹ lius Spi ri ‹ tus Sanctus, Hale

Sequen

Benedicta semper Sancta sit Trinitas, Deitas scilicet unitas

coæqualis Gloria. Pater Filius Sanctus Spiritus, tria sunt
Deus genitor, Deus genitus, in utro

nomina omnia eadem substantia, Non tres tamen dij sunt
que sacer Spiritus deitate socia Deus verus unus est.

Sic Pater Doninus, Filius, Spiritus que Dominus.

proprietas in Personis, unitas est & in essentia. Sydera
Maiestas par & potestas, Decus honor æq; per omnia, Quẽ tremunt

Maria continens Arva simul, & universa condita:
impia Tartara, Cæli quoque, quem & Abyssus infima.

Nunc omnis vox atque Lingua fateatur hunc laude debita.
Quem laudat Sol atque Luna dignitas adorat Angelica.

Et nos voce præcelſa omnes modulemur Organica Cantica dulci
Eia et eia nunc ſimul jubilemus al titrono Domino Laudes
Melodia, O adoranda Trinitas, Per te ſumus creati vera
in excelſis, O veneranda Vnitas, Per te ſumus redemti ſumma
Æternitas Populum cunctum tu protege, ſalua, libera
tu Charitas Te adoramus omnipotens, tibi canimus
eripe & emunda. Per in finita ſecula ſeculorum, Amen.
tibi laus & Gloria,

CREDO/ So ſem a Jooladageſi/ Epter Predikun/
Helorum Sud Fodur Himnum a.

PRÆFATIAN.

Wyrlaſt med Dominus vobiſcum,

Æterne Deus, Qui cum unigenito Filio tuo & Spiritu Sanc-
to, unus es Deus, unus es Dominus, Non in unius ſingulari-
tate Perſonæ, ſed in unius Trinita-te ſubſtantiæ, Quod enim
de

de tua Gloria reuelante te credimus, hoc de Filio tu o, hoc de

Spiritu Sancto sine Differentia discretio nis sentimus, Vt in

Confessione veræ sempiterne que Deitatis, & in Personis proprie

tas, Et in Essentia Vnitas, & in Maiestate adore tur æqua

litas, Quam laudant Angeli, adorant Dominati ones, tremunt

Potestates, Cæli cælorumq; virtutes, & beata Seraphin, so

cia exultati o ne conce lebrant, Cum quibus & nostras

Voces ut ad mitti iubeas, te precamur, suplici Cofessio

ne, dicentes.

SANCTVS og allur annar Saungur/ A medan Sacramentid um wtskiptest so sem a Joladagenn. Epter Blessan pennan Psalm med þeim Notum/ Hallt oss Gud vid þitt.

Sann heilagt Lioos/ Samjosn Prenning/ j sialfre Veru Gudleg Eining/ Þu giorer hia oss Guddoms Verk/ glogt synande þinn Allmætt og Styrk.

Nimen og Jord/ og Hafed vijdt/ herma oss Krapt og Velldeð þitt/ Daler og Fioll þui dylia sijst/ Drottinn ert þu yper ollum vijst.

Sooleñ vmgeingur sierhuern Dag/ so Tungl þo hafe annad lag/ Stiornur j Niijdne hallda sig/ Herra eilijfann þær sanna þig.

Dyr og Fuglar vm Lopt og Jord/ allt huad j Sionum hefur Ferd/ Med Kost og Edle kienna ad sier/ þad Kraptur og Vitska þijn þie hier.

Þu hefur Nimen wtþaned vijdt/ þaked med Vatne epra hitt/ Vm Jord geingur hann allt vm kring/ okyrrann setter þennan Hring.

Þu stydur/ prijder/ Stiornar riett/ skendur so allt sem hefur sett/ so dasamlega ad eingenn Mann/ wtskijra þad nie skoda kann.

Huorsu meigum þa vepker vier/ Vitsku þijna ransaka hier/ Vm Skiepnur þær vier skodum þrætt/ ef skynia kunnum harla fætt.

Vier siaum hun er skopud skyr/ Skilvijs/ Hrein/ Morg/ Þorf og Dyr/ O huad Dyrlegre þu DROTTinn ert/ Dygd hennar hepur þu alla giort.

J þinne Hende er Nimen og Jord/ Huor kann wt seigia þijna Dyrd? Miog Dasamleg er oll þijn Stiorn/ Eilijpann jatum þig Herra vorn.

Fader/ Sonur og Ande hreinn/ Eilijpur Gud j Prenning einn/ Af Hiarta losum aller þig/ Amen synge nu huor vm sig.

Enn huar sem ecke er j Latinu sunged/ þa skal sungenn vera fyrst Psalmurenn/ Gud vor Fader vertu oss hia. Þar næst þetta Messuopphaf j Moodurmæle.

Blessud

Blessud siert þu Neilog Preñing/og so O,kipte ″ leg Sin

ing. Vier lofum og dyrkum ha na/ buiad hun prarnde vid

off Myskunse ″ me sÿ ″ na/ Vier Lofum og dyrkum

Gud Fødur og Son/ Og heilagan Anda. Dyrd sie Fødur og Sy,

ne og Heilogum Anda/ So sem hun var ad Upphþþe/og er enn

nu og jafnan/og vm Allder Allda/ Amen.

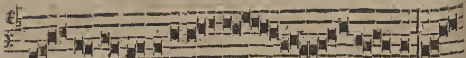
Kyrie/ Gloria/ Credo/ Sem fyrst à Suñudag j Adventu.

HALELVIA.

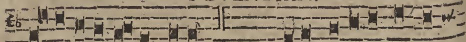
Ha ″ le ″ luia. Nu er þu hin Sæl/ Blessad ″ ″

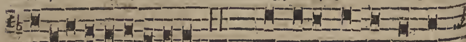
″ ″ a / Dyrdarfulla Preñing/ Fad er og Son ur/ og

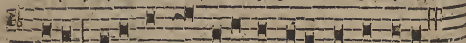
 Heilagur

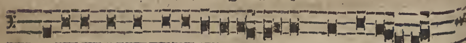
SQVENTIAN.

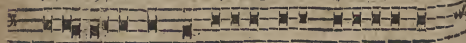

Epter Predikun/ Heidrum Gud Fødur. z c. Hüørt Vers fyngia skal jafnlega allt til Advenntu/ Præfatian byriast so sem a Joola Dageñ.

er 983

er og eilijfur Gud/ fyrer Jesum Christum vorn DROTTIN.

Þu sem med þijnum Eingetnum Syne og Heilogum An

da/ ert eirn Gud og eirn Herra. Ecke j Einingu Persson

unnar/ helldur j Þrenningu einnrar Vnderstødu. Þuiad allt þ sem

vier truum fyrer þijna Openberan/ vm þijna Gudoomlega

Dyrd/ Þad sama truum vier vm þinn Eingetenn Son/ Þad

sama og eirnenn vm Heilagann Anda/ fyrer vtan allann Mis

mun nockurs adskilnadar. So ad j eirnre sannre og Eilijfre

Gudoomsins Vidurkienningu tilbeden verde sundurgreining

 Per

Persónanna/ og Einung Veruunar/ med jafnre Maje

statis Dyrd og Heidre. Huoria Maiestatis Dyrd ad lofa

Einglarner og Hofudenglarner/ Hiuinatner og aller Him

nana Kraptar/ Cherubin og so Seraphim/ med samhliodande

Daglætanlegre Roddu seigiande.

SANCTVS/ Heilagur/ Heilagur/ So sem a Jooladagenn Epter Blessan/ Samhettlagt Lioos/ Vt supra.

Dominica prima post Trinitatis/ Introitus j

Modurmaale/ Gud vor Fader vertu oss hia/ Vt supra Allt til Dominicam quartam.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 13

DO mi ne in tu a Mise ri cordi a spe

ra ui, exulta uit Cor meum in Sa lu ta ri

tuo

tu o, Cantabo Do mi // no qui bo // // na tri bu//

it mi // hi. Vsquequo Domine obliuisceris me in

Finem, Vsquequo avertis Faciem tuam a me, Gloria Pa.

HALELVIA.

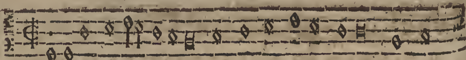
Hale // lu // ia Domi // ne De // us me us in//

te spera // ui, Sal // vum me fac, ex om //

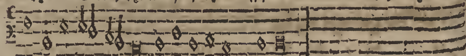
ni // bus per // sequenti // bus me, & libe

ra me, Hale // lu // ia.

HALELVIA. Nepr þu hin sæla/ z c. fleu onguer Communicantes þa sie sunged iff til Dominicam 10 þesse Psalmur. Aller Guds Pionar. Vt supra, Dom. 4. epter Prestanda. Epter Blessan.

Herra Gud j Himerijke/ Hann oss sinn Vilia kiende/ Þa hann

ofan a Jardrijke/ þau tiju Bodord sende.

Fyrsta Bodord einkum ætt/ af øllum Hug ad merkia/ Hiagud-e øngua þu hafa mæatt/ hann eirn skalltu elska og dyrka.

Annad þu skallt ad önytu/ alldrei med Guds Nafn fara/ Helldur bidia af Alvøru/ heidra og Þackergiøra.

Þridia. Hans Bod hugleida skallt/ Hvijldar Dagenn ad helga/ Guds Ord heyr þu z giarnan hallt/ Girnd Heimsins skallt ei fylgia.

Fiorda. Heidra med fullre Aast/ Fødur og þijna Modur/ Vid Ypperment skalltu alldrei siæst/ Ohlijdenn/ Stoor nie Reidur.

Fimta. Ei slæ med Heypt j Hel/ Hollid Manna skallt ei meida/ Helldur forda og frelsa vel/ fra Voda huørn Mann leida.

Siøtta. v.d Hoordom varast skallt/ Vilia Hollds ins ei giøra/ Niuskap eda hreinlijfe hallt/ Hoof lææt þier þeckast vera.

Siøunda. Einskis ættu Fie/ Okra/ stela nie ræna/ Helldur styrk-ia ad halldeð sie/ Hialpa giefa og læna.

Attunda Bod. Ei mæla mætt/ Mein vitne/ Roog nie Lyge/ Nø-unga þinn þu afsaka ætt/ ad Heidre hallda meige.

Niunda. Hreinn j Hug vert þu/ hans Kuinnu girnst þu allz rei/ Helldur oska ad Aast z Tru/ vid Egtamann sinn hallde.

Tijunda. Ei skallt Agirnast/ annars Manns Hws nie Þiona/ Helldur ad meige hann vidhalldast/ med huoriskins Eigu sijna.

Gud Fader Son og Ande hreinn/ oss virdest Naad ad senda/ Ad þess-e Bod hans huør og einn/ hallde til Lijfsins Enda/ Amen.

Og so skal syngia/ allt til Dominicam quartam.

Dominica II post Trinitatis.

FActus est Dominus Protector me us & e " duxit me in Lati " tudi nem, Salvum me fe " cit, quoniam vo " lu " it me, Diligam te Domine Fortitudo mea, Dominus Firmamentum meum & Refugium meum, Glori;

HALELVIA. Pfalm. 7.

Halelu " ia, Deus Iudex iuf " " tus For " tis & pati " ens, Numquid iraf " ce " tur per sin gu los Dies? Halelu " ia,

Dom. III post Trin.

INTRO. LAT. Pfalm 25.

REfpice in me & mife re re " mei Domine.

 Quo

Quoniam u ni cus & pauper sum ego, Vide Humili

ta tem me am & La bo rem meum, & dimit

te omnia Peccata me a De us. me us

Ad te Domine levaui Animam meam, Deus meus, in te con

fido, non erubescam, Glori a Patri.

HALELVIA. Psalm. 18.

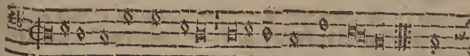
Hale lu ia. Diligam te Domi ne Virtus

me a, Do mi nus Firmamentum me

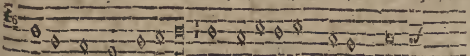
um & Refu gium me um. Hale.

Dominica quarta post Trinitatis/ Introitus
i Moodurmæsse/ ellr til Dominicam septimam.

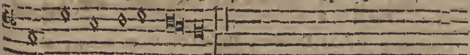
Eisandz

Lifande Gud þu lijt þar a/ og linna þig þad mæda.
Þijna Heilaga vier þidium sem plester oss auma hræda. Þijn

Gudleg Ord er gillda ny/ giør slokent er nær Heiløg Tru/

hia Børnum allra þioda.

Frammbera jafnan falska Lift/ sem þinna sier til Sooma. Briost þeirra eru samlynd sijst/ Sannleik Guds ei vid koma/ Eirn vellur þet ta/ Annar hitt/ wr mæta villa Folked þitt/ allmiøg þo vtan Sooma.

Nepte Villur og Hræsnis Mens/ Herra med sijnum Anda. Eyd est su Tunga sialfhælenn/ seiger: Nuør mun mote standa? Vier einer høfum Valld z Riett/ verdur halldast huad høfum sett/ Huør skal vid oss vmvanda.

Þui seiger Gud: Eg vakna verd/ Volader ofþungt bera/ Af þi aning skynia þungt a Iord/ þeirra Kuein hlijt eg heyra: Blessad Ord mitt þui byrlast skal/ derlega þeim þad þiggia vel/ Og Aumra Vppreisn vera.

Sionum vær bored Sylfur j Elld/ sannast skijrara sijdann/ Eins skal Mann vid Guds Ordenn milld/ ætijd stødugur bijda. Þad vill med Krosse verda reynt/ vottar þa Krapt sinn Orded hreint/ Liooma vm Landed vijda.

Vor Gud og Herra vilter nu/ Vardveita Ord þitt hreina. Og kænlega þyrmer þu/ vid þeim sem oss þad meina/ Þui Gudlaust Folk j allann stad/ eykst nær þeir hafa Yfirrad/ sem kenna oss Christne þijna.

Fødur Syne og Anda sie/ ædst Dyrd vm Iord og Himen/ Eins

Siij Sijn

ſem hun var ad Vpphafe/ Nan Enda verde ſtadleñ/ Kiek oſſ ad halda Chriſteñ Sid/ kuittaſt og ſkiliaſt Synder vid/ ſa þad vill ſynge/ Amen.

INTOITVS LATINVS, Pſalm. 27.

D Om inus illumi na ti o me a, & Salus me a,

Quem ti mebo? Dominus Defenſor Vitæ me æ, a

quo trepida bo? Qui tri bulant me ini mici

me i in firmati ſunt & ceci derunt, Si conſi ſtant aduer

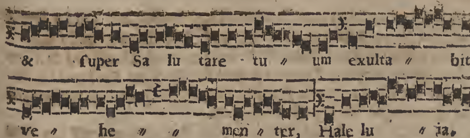
ſum me Caſtra, non timebit Cor meum, Gloria Patri.

HALELVIA. Pſalm. 21.

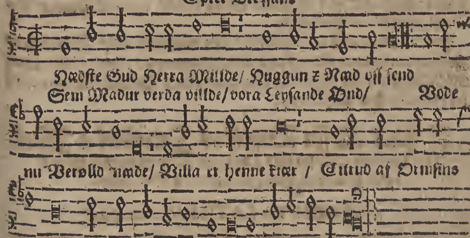
Halelu ia, Domi ne in vir tu

te tu a læta bi tur Rex

et ſup

Epter Blessan.

Nade/ Eymdar sinnar et gæde/ er þo ei endus nær.

DRottins Lærdomur dyre/ Daglega liomar nu/ epter þui aller giore/ aþ Aast z fastre Tru/ Komed er ad Heims Enda/ epter vors Herra Spaa/ Gud virdest Nad oss senda/ so til hans kynnum venda/ Millde og Myskun faa.

Fridur er ei á Jordu/ Alment þad geingur liost/ Heims Þiod j Orde og Giordum/ er full af Heipt og Þiost/ Otruer og Illræder/ eingen er Aast j þeim/ Hædste Herra þad næde/ hrackter eru og sinnader/ Aumer j ollum Heim.

Sia þu Synduge Madur/ Søk þijn er mørg og þung/ Milldur Gud er modgadur/ minst þess hans Hefnd er strgung/ Huad sia

ifur Christur segir vm Samþicn Omilldan/ Hans Kuol a Nepud ar Deige/ hord Kom so litle eige/ þui Nad Guds gleymde han.

Gledst eg af þeim Guds Ordum/ greiner oss Abraham/ Til Lijf sins leydder verdum/ Lazarus so poor fram/ Kom Gud vied Millde þinne/ muist þu þa rietta Tijd/ so Niord þijn Niastod vinne/ Nuggun er Ondu mise/ Erfd j Eilijfum Frid.

Vm Volada j Anda/ alle þetta skilia skallt/ Herran vill hia þeim standa/ hindrar þa eckert Vallo/ huad Christur hefur heited/ hans Fader vetta vill/ Vel ad Guds Vilia leited/ vorunst Ovinar Eis red/ sigrum hans Styrkin till.

Þennan Lofsaung nu læsum/ lifa þo minnunst eitt/ Ordgum ad stod veitum/ alldrei skal oss þad leidt/ Nuggun þa Nool ei lijte/ Nrad wis sid leggium af/ Neilrade þau huor nyte/ Nondens Vinstre ei vise/ Nuad su hin hægre gaf.

A Jons Messu Baptistæ/ Introitus a Islendsku/ Lifande Gud þu lijt. Og allur annar Saungur fyrer z epter Predikun/ sem fyrerfarande Sunudag.

INTROITVS LATINVS. Esa, 49.

DE Ventre Matris me æ voca vit me Dominus

Nomi ne me o, & po su it Os meum ut Cladium

a cu tum, sub Tegumento Manus su æ pro te

xit

it // me, po // su // it me qua- si Sagit // tam e//

lect am, Bonum est confiteri Domino, Et psalle

re Nomini tuo Al // tis sime, Gloria Patri & Filio &c.

HALELVIA, Matth. 11.

Hale // lu ia, Inter Na // tos Mulie//

// rum non surrex // it ma i or Io

han // // ne Bapti // sta, Hale // lu ia,

A Vitiunar Dag Mariæ/ Introitus a Jslendsku/ Med Niarta og Tungu/ sem a Kyndelmessu.

INTROITVS LATINVS. Ex Luc. 1.

GAude a // mus omnes in Do mi // no, Diem festum

T celebran

ce le brantes in Hono rem le su Christi, quem exul-

tans in Vtero Iohan nes cog no- - uit & confes sus est Fi-

lium De - i. Laudate Pueri Dominum, Lauda-

te Nomen Domini, Gloria Patri.

HALELVIA, Te decet Hymnus infr. Dom 8. Post Trini.

Halelvia a Islendsku. Heyr þu hin sæla/ z ct. So sem a Trinit. Og so framveigis/ Til Dominicam decimam. Epter Blessan þennan Psalm/med Ton. Hallt oss Gud.

Fagnadar Bodskap byrte þa/ burt foor langt af Galilea/ Frænd-konu sijna kom ad sia/ Og kuadde Jomfru Maria.

Nædsta Glede j Hiarta var/ heilagrar Elizabetar/ Þa Andenn henne Aufssar/ad Meỹ Maria Guds Son bar.

Frelsarann sem sinn Fodur vid/ forlijka skyllde Mannkyned/ Sem med grimmilegum Glæpa Sid/ Gud hafde styggt og broted vid.

Fedur ofkudu modur þess/ ad kiæme Heime til Hialprædis/ Þann fyrstur Manna medkiendest/ j Moodurlijfe Johannes.

Zacharias ei seigia kann/sokum Mælleysis Fognud þann/ A sier þo Merke synde hann/sialfann Gud vera nalægann.

Nyrrar Guds Christne heilog Hiord/ Nyskorn þetta var fyrst a Jord/ Sem Kuinnu Saded sætu Ord/sannar z lyser stodug giord.

Herodes med Manndrapum þa/ Magt sijna vilde stadfesta/ Cai-phas leidde Lærdom fra/ Ilet Guds Kiennemenn Dauda fa.

So er nu Christnenn syneleg/ særd og þuingud a allann Veg/ Styrd

Bill

Villur og Vÿs ymisleg/ Vekur nu Ginne Sathan miog.

Ad Heimsins styrk z Hollðsins Maatt/ Nialparlaus er hun Dag z Naatt/ Christe veit henne Nÿf og Smatt/ Neidur pin so hun synge heatt/ Amen.

Dominica V.

INTORITVS LATINVS, Psalm. 27.

EXau di Domine Vocem meam qua cla maui ad te, Adiu tor meus e sto, Ne de re lin quas me, ne que de spi ci as me De us Sa lu ta ris me us, Dominus illumi na tio mea. Et Salus mea. Quem timebo? Gloria Pat.

HALELVIA. Psalm. 71.

Hale lu ia, In te Do mi ne spe ra ui, non confun dar in æ ter num

in tu a Iu sti ti a Libera me, & eri pe

me, Hale.

Dominica VI.

INTRO. LAT. Psal. 18.

DOminus Fortitudo Plebis su æ, & Protector Sal

ua ti o num Christi su i est. Salvum fac Po

pulum tuum Domi ne, & benedic Hæreditati tu æ, &

rege eos us quæ in Se culum, Ad te Domine

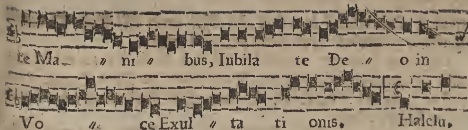
Clamabo, Deus meus ne si le as a me, Ne quando tace as a

me. Gloria Patri & Filio & Spi

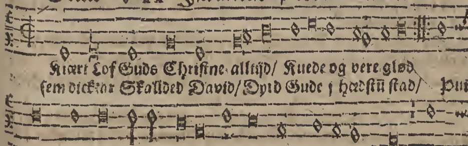
HALELVIA.

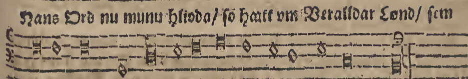
Psalm 47.

Hale lu ia. Omnes Gentes Plau di te mani

Dom. VII Introitus j Modurmaale

Christi Dyrd kan oss bioda/ og kiær er vor Hialpar Hond.

Gud Fader af Giæsku sinne/ gaf oss eirn Christenn Mann/ sitt Ord ad setia j Minne/ so og beuyssar hañ/ Ad vier sem kollunst Christner/ kinstra miøg poorum villt/ Vorum til Goods miøg visner/ vor Kiekiing var jlla spillt.

Riett Braut til Rijkis Himna/ er raunar Guds Ord ospillt/ hañ Halpar so vill kiekia/ su Leid hun fer ei villt/ vier høfum þad jlla vacktad/ Vort Traust ei sett þar til/ þui hefur Gud oss ei acktad/ a Myrkrum hielldum vier skil.

Allt þad vier attum ad giøra/ er onguum nytelegt/ þui Fiandeñ villde oss færa/ fast moot Guds Ordum Rijkt/ en.d Fals Jardiekun

 um

ñum og Draumum/ dro hañ sitt Net yfer oss/ Guds Orde vill hañ vier gleymum/ og giefunst i Synda Foss.

Nu lætur hañ noog uppskrifa/ Ny Bod Guds Orde a moot/ Og med Eyfre widrifa/ alla Guds Orda Root/ Ad Meñ Treyste a añad/ eñ Jesu Pijnu og Deyd/ Berlega Gud þad bannar/ og bodar þeim Vijtis Neyd.

Þa mattu so merkia og skilia/ sem mestar Villur fæ/ Þeir hafa huør siñ Vilia/ og hallda fast þar a/ Falskar Fundnigar Manna/ þeir festa i siñ Lærdom/ Blessad Guds Ord þeir banna/ þad heitst est i þeirra Goom.

Þeir hallda fram Vana Mañа/ ꝛ margra Forelldra so rijkt/ meir enn Gude Orde saña/ og Eilijfa Guds Fødurs Skrifft/ sem ætijd og æ hefur vered/ enn nu þeir segia þad nytt/ Guds Ord þeir hafa og suared/ og Andskotans Lærdome hlijdt.

Þeir Klæda Stocka ꝛ Steina/ Stoor Helgar þeim hallda i vil/ ꝛ þañ Veg Gude ad þiena/ þeir ætla sier Himna til/ Eñ Fatækur fell ur af Hungre/ i Frostum og storre Neyd/ Þeir ackta slijkt ad ønguu/ sem Almattugur Gud baud.

Ærna hefur sa Blindne/ sem ei truer Gude sijn/ sem er þo Eilijf Sañinde/ ꝛ uppgiefur Synd og Pijn/ øllum þeim Ordum hans fylgia/ Allt hefur þad Christur forþient/ a gøfugum Krossens Galga/ Gud hefur hañ þar til sendt:

Gud Fader sinn Son oss sende/ Sannlega ad hialpa oss/ Sitt Sættmæl so oss kieñde/ sem er eitt fullkomed Hnoss/ Hann kann þad hellst ad læra/ er hverium er nytsamlegt/ Þydingar vier þurfum ei heyre/ þitt Hialpræde er Christum Rijkt.

Þui lætum vier þessa fara/ sem þeinkia a sialfs sijns Magt/ Vier vilium vid Guds Ord vera/ vier truum huad Gud hefur sagt/ Øll Sannende i honum finnast/ øll Næd og øll Myskun/ sa Ord hans ei vill kieñast/ hrapar i Heloftis Grunn.

Siduane kañ slijka ei næda/ sem Domureñ halldast skal/ og ei Forelldrar skeda/ ædra er Christi Mæl/ Frijd Ord hans fram nu nu ganga

nu ganga/fyrer þa alla Menn/ sem klara hans Kienning þangað/ Og komast i Nymerkke inn.

Lof sie ꝏ Gude vm Allder/ sem oss hefur Ord sitt sendt/ huert voru Nialpræde velldur/ Og hefur fra Diøfulsins Ment/ Þad kienner oss Christo alleina/ klarlega ad trua best/ Og Nauunganum noog ad þiena/ nu vnne oss DROTTinn mest.

INTROITVS LATINVS. Pfalm. 37.

OMnes Gentes plaudite Manibus, iubi la te Deo in Voce Exultati o nis. Subiecit populos nobis, Et Gentes sub Pedibus nostris, Gloria Patri.

HALELVIA. Pfalm. 59.

Hale luia. Eripe me de ini mi cis De us me us, & ab insur gen ti bus in me,

Epter Blessan.

Gud Mysktune nu ollum oss/ og giefe Blessan ja na/ Og late sijns Andlitis Ljoos/ til Lijfs Eilijfs oss skijna.

Tiuj So vilia

So Vilia hñs z Verkeñ øll/ j Verølld þeckia kynnum/ z Jesu Christ ti kropsug Neill/ kuñug sie øllū Mønum/ ad giarnan hlijde hm̄.

Þier Gude Lof z Þackargiørd/ Þeir Neidnu jafnañ jate/ Og fagne allskyns Folk a Jord/ fagrañ Saung heyrast late/ ad þu Domare ert a Jord/ Jllsku lijdur þui eige/ Vernd og Vpphellde er þitt Ord/ allt Folk styrker so meige/ ganga a riettum Veige.

Þacke þier Gud og lofe þig/ þitt Folk þyrer þa Millde/ Avøgst ber Jord og Audgar sig/ Ord þitt er vort Vpphellde. Gud Fader Son og Ande hreiñ/ oss blesse alla saman / Vegsame hañ z otte st einn/ allt Mañkyned vm Heimeñ/ Seigium ap Hiarta/ Amen.

Dominica VIII post Trinitatis.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 48.

Suſ ce pimus De us Mi sericordi an tu am, in Me di o Templi tu i, Secundum Nomen tuum De us, i ta & Laus tu a, In Fines Ter ræ iusti tia Ple na est Dextera tu a. Magnus Dominus & lauda bilis nimis, In Ciui tate Dei nostri in Monte Sancto eius

Gloria,

HALELVIA, Pſalm. 65.

Cloria Patri.

Hale // lu // ia.

Te decet Hymnus De // us in Sy // on

& ti // bi reddetur Vo // tum in Ieru

ſalem. Hale // lu // ia.

Dominica IX.

INTRO. LAT. Pſalm. 54.

ECce De // us adiu uat me, & Do minus Suſceptor eſt

Animæ Me æ, Averte Mala Ini mi cis meis, In Veri

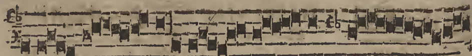
tate tu // a diſperge illos Protector me // us

Domi // ne, Deus in Nomine tuo Salvum me fac, Et in

Virtute tua Iudica me. Cloria Patri &c.

HALELVIA Pſalm. 78.

Halelu

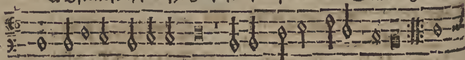
Hale // lu // ia. Atten // di // te po //

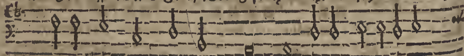
pule me // æs in Legem me // am, Hale.

Pan̄ X Suñudag epter Trinitatis/ Introitus

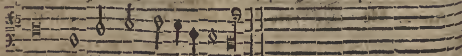
A Islendsku/ sem syngiast skal/ til prettanda Suñudags.

Neimele vort og Hwsen med/ nema Herran̄ byggia villde/
Arlega bless Bw ꝛ Fied/ Biorg so huør hliota skyllde/ Af

Giæsku hans og Guddoms Nad/ sem garnan efter allra

Nad/ Annars vor Idia ei gillder.

Nema Gud sialfur styrke Stad/ og stiorne Borg og Lande/ Nꝛ fe og giæte øllu ad/ so onguu stofnest Vande/ Giefe ꝛ sialfur Good an̄ Frid/ gagnlaust er þo vake Lid/ Fær onguu fordad Grande.

Vera vpp ærla veiter ei Þorf/ nie Vøkur længar ad hafa/ A hyggiu Vijl ꝛ æren Størf/ Audlegd þad kann ei giefa/ Hugsiuker eta Harma Braud/ Enn hollare Fædu giefur Gud/ sier Liufum þa þeir sofa.

Lÿted Avoxt og ydar Børn/ af Gude þau hafed þeiged/ Hall Fuæma fra þau/ Hialp og Vørn/ hn̄s Gæfu soddan̄ feiged/ Forsion vill

vill hann þeim veita vel/ vist þeirra Fæda hun mualle er/ sialfer þad sanna meiged.

Eins sem Pijlur ecke fær/ Wplugur hefur j Hende/ þangad sem hugde hann sier til Fær/ sierhuørre fra sier rende/ Mætt Guds z vilia merker þ/ Mann z Kuinnu vr ymsum stad/ til samvista hann sende.

Sæll er sa Mann þeim giefur Gud/ Goodan Fiolda Barna/ Ovinum kuijder ecke vid/ þeir yfa hann ei giarna/ J Borgarhlide nær yrdast a/ Druggua Niastod hefur sa/ Suivirdu sier ad varna.

Fodur/ Syne/ z Anda sie/ z c. vt supra.

INTROITVS LATINVS Psalm. 55.

Dvm clamarem ad Domi num, Exaudi uit Vocem me am, ab his qui apropinqu ant mi hi, Et humi li a vit e os qui est ante Secu la, Et ma net in æ ternum, iacta Cogitatum tuum in Domi no, Et ip se te e nutri et, Exaudi Domine O rationem meam, Et ne despexeris Deprecationem meam

HALELVIA
Pſalm. 18

Gloria Patri & Filio. Hale luia.

Exulta te De o Adiu tori no ſtro

jubila te De o. Ia cob. Sumite

Pſal. mum jucundum cum Cythara; Hale luia

Halelúia a Islendſku/ Sætlega ſyngium/ z c. So ſem a Paaſkadagenn/ og ſo framveigis jn̄ til Adventu/ Sieu ecke Communicantes.

Þa ſkal fra þeſſum Sun̄udeige/ jn̄ til Adventu/ ſyngiaſt þeſſe eptervylgiande pſalmur/ med Ton/ Ovinnanleg Borg er. ſem 16. Sun̄udag epter Trinitatis.

Verolldenne villde Gud/ Vinattu ſlijka veita/ Ecke ſparade eilijf Náad/ Eingieten̄ Son ſin̄ ſæta/ Helldur Vtgaf han̄/ Hialparann Gud og Man̄/ Trua huør Chriſto kan̄/ kuittur vid Eilijft Bann/ Himnaviſt hlytur mæta.

Ei ſende Gud ſin̄ einka Son/ ad Heimen̄ dæma ſkyllde/ Helldur ad feinge Hialpar von/ huør a han̄ trua villde. Huør ſem hønum huerfur fra/ hardan Dom mun fáa/ þui trua vill ei a/ Eingieten̄ Guds Son ſa/ øllum baud ædſtu Millde.

Atkuæde Domſins er ſo vart/ j Heim kom Lios þad eina/ Menn elſkudu ſo Myrkred ſuart/ meir en̄ þad Liooſed hreina. Vallda þui Verken̄ liot/ Villd Guds ſa gører moot/ af Natre og Heyptar Root hafnar ad viſna a Boot/ ætlar ſo Illſku ad leyna.

Hin̄ er Sannleika pylger faſt/ þeilar ſier ecke j Liooſe/ Þui Atho

fn hans

[illegible]m hans ei lijdur Last/ Lære DROttins þo hreose/ Goodverk þau greine eg hier/ Guds Naad sem vañ med þier/ Riett Tru þa auglyst er/ Avøgst ef Goodan ber/ huørn Christi Born sier kiøse.

Epter Blessan þennañ Psalm/ Med Lag.

Vor Herra Jesus visse þad/ ꝛc.

Sæler eru þeir aller nu/ sem Flecks lifa j riettre Tru/ j Guds Løgmæle ganga. Vel er þeim sem hans Vitnisburd/ viliuger gei ma hier a Jørd/ af Hug þar epter langar/ þui huørier giarnañ a Guds Veg/ ganga jafnañ/ þeir varast miøg/ Misgiørd og Synd margfallda/ Herra sem Almattugur ert/ øllum hefur þu boded hert/ Heilog Ord þijn ad hallda.

O Gud veit mier ad Orded þitt/ Alvarlegana Lijfed mitt/ af Hiarta Hallded giæte/ Nær sem eg blessud Bodord þijn/ kerlega set fyrer Augu mijn/ Ogn og Smaan øngre mæte/ Af riettum Hug eg þacka þier/ þu hefur kient og synder mier/ dyrañ Riett Dooma þinna/ Þijn Heilog Bod eg hallda vil/ Herra medann eg life til/ læt mig þitt Fylge finna.

Huørneñ finn Veg eiñ Ynges mann/ ostraffanlega ganga kañ? Ef sier vid Ord þijn helldur/ Eg leita þijn af Heilum Hug/ Hialp so med onguu verde eg/ fra þiñe Kienning felldur/ J Hiarta mijnu hef eg fest/ Heilog Ord þijn so Fordadest/ moote þier Grand ad giøre. Lofadur siert þu sanne Gud/ Sannleikeñ þinn og Heilog Bod/ gief þu eg giarnañ lære.

Med Vørum mijnum eg vijda skal/ vitna vm þinna Dooma tal/ sem er þijns Muñs Atkuæde/ Af þinna Vitnisburda Veg/ verd eg gladur og feigeñ miøg/ eins sem af allskyns Aude/ Optast Rada og Ordeñ mijn/ eru vm Heilog Bodord þijn/ og Veg þiñ vel vmskoda. Þijnu Riettlæte eg ætijd ann/ Ordum þijnum ei gleyma kann/ j Sælu/ Sorg og Voda.

Heidur Lof/ Dyrd med hreiñre Tru/ Himneskum Gude Fedur nu/ sætlega skulum syngia/ Hans einka Syne Jesu Christ/ sem oss hefur med Dauda leist/ kient [illegible] til Lijfs ad ganga/ Heilogum

Anda sem sast er þeim/ upplyser oss j þessum Heim/ z eykur Christ en doomess/ fyrer Guds Ord og Frelsaran/ piñum/ elskum z eignumst hann/ Sa þad vill synge/ Amen.

Dominica XI post Trinitatis.

INTROITVS LATINVS Psalm. 68.

DEus in Lo co Sancto su o, Deus qui in ha bi ta // re fa // cit un animes in Domo, ipse dabit Vir tu // tem & Fortitu // dinem Ple // bi su æ.

Exurgat Deus & dissipentur ini mici eius, Et fugiant qui o derunt eum a Fa cie eius. Gloria Patri.

HALELVIA. Psalm. 88.

Hale[illegible] lu ia, Do mine Deus Sa lutis me æ, in Die [illegible] ui & Nocte co ram

ram te, Hale // lu ia.

Dominica XII post Trinitatis
INTROITVS LATINVS, Psalm. 39.

DE // us in Adiutorium me // um in // ten de, Do

mine ad ad iuvan dum me fe // stina, Confundantur, & reuer

tantur inimici me i qui quærunt Animam me // am: A

vertantur retrorsum & erubescant, Qui cogitant mi // hi

Mala. Glori // a Patri.

HALELVIA.
Psalm. 90.

Halelu // ia, Do // mine Refu // gi

// um Fac tus es no // bis, A Generati

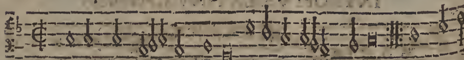
one

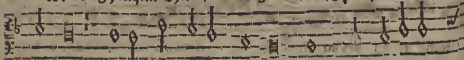
o 〃 ne & Proge nie, Hale 〃 lu 〃 ia.

Þan̄ .XIII XIIII. XV. Sunnudag

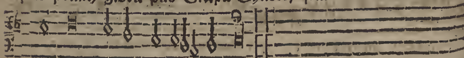
epter Trinitatis/ Introitus j Moodurmaale.

Konung David sem kiende/ klaga eg min̄ Vanmætt/
Merk eg j mÿnu Lynde/ maklega Guds Ofmætt/ Reyne eg

þad prætt/ giøra þad Slæpa Synder/ sem Gud minn allar

Stunder/ styggia a margan̄ Nætt.

Min̄ Gud! Eg þier jæta/ Jafnan eg Synder van̄/ so eg j ons uan̄ Mæta/ Vast þÿna med mier pan̄/ Nelldur meir ødru ann/ Nolld true eg huørn Dag naude/ Neimis ad safna Aude/ sem mig þo suik ia kann.

Myskun virdstu mier veita/ minn DROTTin̄ þess eg bid/ Synd er mier Suika leita/ sie eg þeim ecke vid/ Jafnan̄ mig fyrra Frid/ Vid Fiandans Flærdar Skepte/ Frelsarenn mÿn giæte/ a þessare Naadar Tÿd.

Synder mier so ei kiæme/ Sæle ad missa Von. Þÿn Ord þo Jll verk dæme/ Andar þau bæta Tion. Vor Gud mier veit þa Boon/ ad stødugur standa kyn̄e/ so Flærd eingen̄ mig gyn̄e/ fra þin̄e Sannleiks Stoon.

Christe þu ert alleina/ eirn Gud og Nialpar Ræd. Nefur þu

Guds

Guds Orded hreina / Heims Synder eirn upmaad / þeir sem þa þig
gia Daad / lætur þa Heidur Hliota / og Himna Arfs vel niota / med
Glede og Goodre Naad.

Hæðste Heilage Ande / hafande Guddoms Megt / sem Samleik Christnum kender / z Kiærleik epter siekt / med þinne Naad / Og
Spekt. Medan life eg hier j Heime / j hreinne Trw mig geyme / fra
allre Synda Sekt.

INTROITVS LATINVS. Pſalm. 74.

R Eſpice Do // mine in Teſtamen // tum tuu:n A

nimas Pauperum tuorum ne derelinquas in Finem, Exur ge

Domine & iudica Cau // ſan tua:n, &ne ob li vi ca

ris Voces quæren ti um te, Vtquid Deus repu // liſti

in Finem. I ratus eſt Furor tuus ſuper Oves Paſ cuæ

tu æ, Gloria Patri.

HALELVIA.

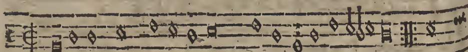
Pſalm. 55.

Hale // lu // ja, Veni // te exul te mus Do

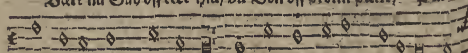
mino

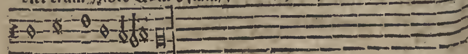
Epter Blessan.

Være nu Gud oss ecke hia/ Jsrael segia mætte/
Være nu Gud oss ecke hia/ øll Von oss brotin þætte/ Þui

vier erum Hiørd Aum z smaa/ sem allskyns Þioder setiast a/ ang

ra med øllum hætte.

Neipt þeirra er so a oss strijd/ ep Gud veitte þeim Leyse/ Vppsuelgdu oss a eitnre Tijd/ alla med Sælu z Lijse/ Sem Vøtn socktu z eyddu oss/ yper Sæl vora geinge Foss/ mykell/ og hær wr hoofe.

Þøck sie Gude sem þad ei gaf/ þeirra Tetur oss myrde/ So sem Fugl Snøru suiptur af/ Sæl vor þar fra leyst yrde/ Brast Snaran og burt sluppum vier/ Blessad Guds Nafn vor Adstod er/ sem Nefi og Himna giørde.

Dominica XIIII

INTROITVS LATINVS. Psalm. 84.

Protect

PRotec tor noster aspice De // us, & Respice in Fa//

ciem Chri sti tu // i. Qui// a me li or est Di//

es, u // na in Atri // is tu // is, su // per Mil//

// li a. Quam dilecta tabernacula tua Domine

Virtutum, Concupiscit & deficit Anima mea in Atri a

Domini Gloria Patri.

HALELVIA.

Psalm, 95.

Halelu // ia, Quoniam Deus ma // gnus &

Do // mi // nus, & Rex ma // gnus super om

// nem Terram, Halelu // ia,

Dominica XV.

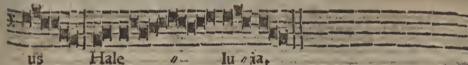
INTROITVS LATINVS Psalm, 86.

X ij Inclina:

IN clina Do mi ne Aurem tuam ad me & ex // audi me, Salvum fac Servum tuum Deus me // us speran // tem in te, Mise re re mei Domi // ne, quoniam Ad te clama // vi to ta Di // e, Læti fica Animam Servi tu i, Quo ni am ad te Domine Animam me am le vavi, Gloria Patri.

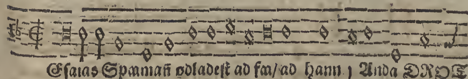
HALELVIA,
Psalm. 86.

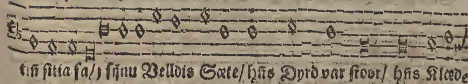
Hale // lu ia, Confitemini Do // // mino & invoca // te Nomen e // ius, Annunci a // te inter Gen // tes Opera ei // us Hale

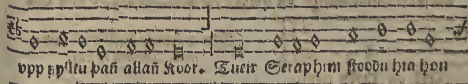

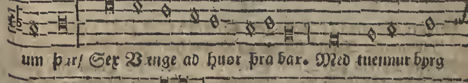
A Michaelis Messu.

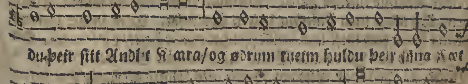
Introitus ꝛ Moodur Mæle.

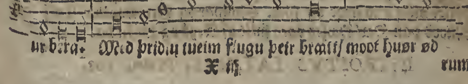

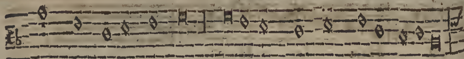

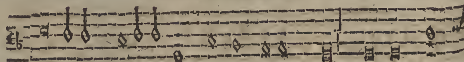

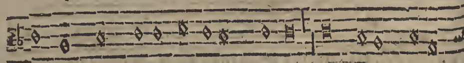

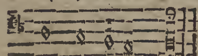
rum hroopande so hatt. Heilagur Gud vor Herra Zebaoht.
Heilagur Gud vor Herra Zebaoht.
Heilagur Gud vor Herra Zebaoth.

Sem hefur Jørdena vppfyllt med myked Goti. Af þeim Hliood

um skalf Grundvøllur og storer Stolpar/ Og Hwsed fullt med

Reyk og Þoku vard.

Ma z syngia þesse Ord vndersømu Nootum ef vill.

Esaias Spamann j Anda sa/ Eilyfann Gud hædsta Stoole sitia a/ J liomande Tign/ Magt og Heidre hær/ hans Klædafalldur/ fyllte vpp Kyrkiu þa. Tueir Seraphim stoodu þar honu hia/ huør hafde Vænge tuenna þria. Tueimur huør vm sitt skiæra Andlit bra. Og adrer tueir hulning þeirra Footu fær. Med þridiu tueimur flaug huør sem mest mæ/ mille sijn hropande hatt/ z þetta tia. Heilagur Gud vor Herra alls Walld a/ Heilagur Gud vor Herra alls Walld a/ Heilagur Gud vor Herra alls Walld a/ hans Dyrd vppfyller øll Lønd stoor og sma. Stolpar og Grundvøllur skalf vid Hliood þau Hæ/ Hwsed vard fullt af Reyk og Þoku þa.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 103.

BEnedic ite Domino omnes Ange li ei us, potentes Virtute, qui fa citis Verbum eius, ad audi endam vo cem Sermo num ei us Benedic Anima mea Do mino, Et omnia quæ intra me sunt Nomini Sancto eius.

HALELVIA.

Psalm. 137.

Gloria Patri &c.

Hale luia.

In Conspec tu Angelo rum Psal lam ti bi Domine De us me us.

Hale lu ia.

Epter Predikun j stadenn almenelegrar Þackargiørdar/ ad Gud hann vardveiter oss/fyrer sijna Heilaga Eingla/þa skal syngiast þetta/Te Deum laudamus j Islendsku.

 O Gud

O Gud vier lofum þig/ vier jatum þig eirn DROttinn z Her

ra. Þig Eilifan Faudur/ vill Heims Bygdenn Vegsama. Þad

sama giora og þiner Einglar/ Himnarner og aller Volldüger

Einglar. Þig lofar Cherubim z Seraphim/ med oaflaatanlegre

Roddu/ seigiande. Heilagur. Heilagur. Heilagur ert þu

DROttinn Gud Zebaoth. Himnarner og so Jorden eru full

af Vallde Dyrdar þinnar. Þann Dyrdlege Sefnudur allra

þinna Postula/ Jatar þig vera einn sannan Gud. Þad sama

giorer alla tijma/ lofleg Tala Spaamannanna. Þig lofa aller

Þijslar

Pÿſtarvottar/ med fullkomlegum Vitnisburde þinnar Dyrdar

Aller Gudhrædder og Vtvalder/ jata þig vm alla Heims bygd

ena. Eirn Fodur hins hædſta Vallds/ og Dyrdar. Og þinn

einka Son Jeſum Chriſt/ hallda þeir med þier eirn ſannañ

Gud. Þar til Hinn Helga Anda eirn jannañ Huggara.

O Herra Chriſte/ þu ert Kongur Dyrdarennar. Þu ert ei

liſþur Sonur þÿns Fodurs. Þu forſmæder ecke Jungfrwr

Holld yper þig ad taka/ til Lauſnar allra Vtvaldra Manna.

Þu ſem hallded hefur Strÿd hins bitra Dauda/ og ollum Vt

Y voldū

vs, oum Møkum vpp loked Ryke Himnanna. Par, pyrer

situr þu nu a hægra Veg/ j Dyrdenne Fødurfins. Og hier ept

er muntu verda komande/ eirn strangur og Riettlatur Domare

O Drottin/ vier bidium þig/ ad þu villder þijnum Trulyndum

Þionum verda hialpande. Huoria þu hefur leyst med þijnu

Dyrmæta Blode. Gief þijnum Þionum ad verda hluttakande

þinnar Dyrdar. O Drottin hialpa þijnu Vtvoldu Folke og

blessa þa sem hier eru til Erfdar giefner. Og þu sialfur þeim

stiorna/ og kienn þeim þinn æfenlegast Vilia ad giera. Vier
lofum

Lofum og dyrkum sannañ Gud/ alla Daga og tijma. Og vier.

Lofum þitt Nafn æfenlega og um Allder Allda. O Drottiñ

Vardveittu þijna Utvalda alla Tijma/ suo ad þeir meige

alldrei a mote þijnum Vilia giøra. O Drottiñ Gud Myskuna

oss og vert oss Lijknsamur. O Drottiñ tia þu oss þijna Mysk

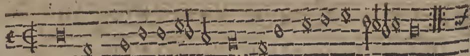
unseme/epter þui ad vier setium vora Von j þier. J þier

Drottiñ er øll vor Von/ Þar fyrer lat þu oss ecke neitt til

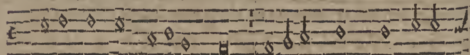
Skam̃ar verda/. A. . men.

A medan Folked geingur jñar. Þier sie Lof og Dyrd. Allur annar Saungur/sem fyrerfarande Sunnudag.

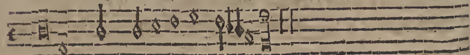
Þann XVI. XVII. XVIII. Sunnudag Introitus a Islendsku/ allt til XIX. Suñudags.

Til þijn Heilage Herra Gud/ hef eg lypt Sꜳlu minne/
Af Hug, z Hiarta j huørre Neyd/ Hiastod treystande þiñe/

Lꜳttu mig alldrei lyda Smꜳn/ Olucku/ Brygst nie Sꜳlar

tioon/ so Fiandmeñ ei fagna kunne.

Oskañader verda aller þeir/ epter þier huøria lꜳngar/ Eñ suñ virdast münu meir og meir/ so marger sem Afvega ganga/ hafnande þiñe Hialp og Rꜳd/ eñ hyllast Diøfulsins skiemdar Rꜳd/ z elska ei utan hid rꜳnga.

Volldugur Herra vijsa mier/ a Veg og Gøtu þyna/ vid Sannleik þitt mier halltu hier/ og Hungrada Sꜳlu mijna/ med Vijsdoms Anda uppfylltu/ z Orde þynu Blessudu/ þui a þig true eg alleina.

Minstu a þijna mykla Nꜳd/ og Myskun Þusundfallda/ og þad Himneska Hialpar Rꜳd/ sem hugder fyrer Allder Allda/ Fyrer Giæsku þijna minstu mijn/ og mier þitt Fødurlegt Hiarta syn/ hreiñe Tru lꜳt mig hallda.

Miñ Ungdoms brest og Afbrot leid/ mlijt ei Herrañ kiære/ þeink tu helldur a þiñ Eid/ og Obrygdanlegt Sære/ O Herra Gud af Hiarta eg bid/ Harmþrungnum þu mier veiter Lid/ suo sem eg Saklaus være.

Goodur og Rietlꜳtis Gud vor er/ sem giarnañ medtekur alla/ þa sem ad Lijfs Braut leita sier/ og lætur þa til sijn kalla/ Hughreyster Skielfda og hialpar vid/ so hafe þeir Glede og Andar Frid/ og eigi fra honum falla.

Ord

Ord Guds og Veiger aller hanns/ eru Myskun og Sannleike/ Nadar Brunnur og Næring Mans/ nækuæmust huad sem veyker/ þa sem Hug og Hiarta mest/ hafa a hans Orde fest/ aþ Trume so alldrei skeike.

Naduge Gud fyrer Nafned þitt/ og Nægd Myskunar þinnar/ gief ad mijn Synd sie klaar og kuitt/ kienne eg Daglega heñar/ Hun særer bæde Saal og Lijf/ nema sender þu mier Styrk og Hlijf/ Sam viskan so Frid meige þinna.

Huor sem ottast og elskar Gud/ skal Eilijfa Myskun hliota/ Gud kieñer honum sijn Heilög Bod/ og lætur et Blessan þriota/ Af kuæme hans mun Audlegd þaa/ og Blomgast allvel Jordu a/ Gud hrædder Nadar niota.

Upp til DROTTins Augunum/ ævallt giøre eg ad reña/ þui alleinasta hia honum/ Huggun træ eg mig þiña/ Synda Flotur aþ Footum mier/ færa mun hañ til Dyrdar sier/ so meige eg hans Kr apt med kieña.

Sia til mijn og hialpa mier/ til Hiarta lææt þier ganga/ ad eg suo vaadur i Eymdur er/ og Opsokn bijd eg langa/ ætijd margfalldast Anaud su/ fra Oke þui mig frelsa þu/ og fyrergief Glæpe ranga.

Geym mijna Saal og suipt mier fra/ Saurgan Ohreinfra Anda/ Heilagt Meinleyse lææt mig þaa/ til lykta stødugañ standa/ þui mijn Vrugg Von er øll j þier/ Jsrael virdstu ad frelsa hier/ ur Naska og huorium Vanda.

Dyrd Gude Fødur og Syne sie/ sungeñ vm Allder Allda/ eins sem hun var ad Upphaþe/ ædsta Loþ skulum gialld a/ Heilögum Anda med Huga og Raust/ hliote hañ Loþgiord Endalaust/ fyrer Blessan margfallda.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 86.

MIse- re- rere mihi Domine, quoniam ad te clama.

vi to // ta Di e, Qui // a tu Domi // ne Sua // uis ac

Mitis es & Copio // sus in Misericor // di // a om

nibus inuo canti // bus te. In clina Domine Aurem

tuam & exaudi me, Quoniam inops & pauper sum ego, Gloria

HALELVIA, Psalm, 114.

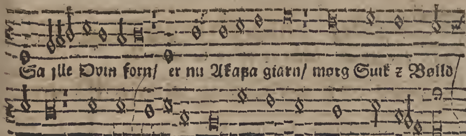
Hale // lu ia, In ex i tu If // ra el

ex Æ gyp to Dom us Ia // cob, de

Po // pulo Barbaro. Ha le // lu ias

Epter Blessan.

Ovistanleg Borg er vor Gud/magtuga Skiølldur og Veria.
Hañ frelsar oss af allre Naud/sem a oss kañ ad heria.

eñ vest/ Vijgviel hñs eru mest/ Oþstor vid Heims Magt hvoria.
Vor eigeñ Mattur eckert kann/ øll vor Von strax er farenn/ Fyrer oss stríder adste Mann/ af sialþum Gude kiørenn. Eþ spyr þu hans Heite ad/ Herrañ Jesus er þad / Drottení Allsherjar eiñ/ ei er Gud annar neinn/ Sa er jafnan Sigrareñ.

Være af Diøflum Verølld full/ og villde oss suelgia alla/ vær tækest þo vor epne øll/ eckert skal oss þui hrella. Þessa Heims Neþd inge/ hrædelegur þo sie/ a oss ei orka kann/ ædur er dæmdur hann/ Eitt Guds Ord kañ hañ fella.

Þeir skulu ønguar Þacker fa/ þad Ord læta þo standa/ Sann ur Gud er oss sialþur hia/ med sijnum Gæfum og Anda/ take þeir Lijf a f oss/ Sæmd/ Kuinnu Børn og Gots/ allt þad umlijdum vier/ Ábate ei neinn þeim er/ Aife Guds hølldum æn Enda.

Myskunar Fader millde Gud/ mest sie þier Dyrd um Heimeñ/ ad synder oss aumum sæta Næd/ Son þiñ er til vor komeñ/ Og Helgum Anda med/ sem oss þær Lijfn og Frid/ Veg til Guds vita liet/ Vist oss a Himnum hiet/ Heill su halldest oss/ Amen.

Dominica XVII.

INTROITVS LATINVS Psalm. 119.

IVstus es Domine, & Rectum iudici um tuum fac cum Seruo tuo

tuo secundum Mise ricor // di //am ta — // am

Beati Immaculati in via. Qui ambulant in Le ge Do

mini. Gloria Patri.

HALELVIA.
Psalm. 116.

Hale // lu // ia, Dile // // xi

quo ni // am exaudivit Do // minus Vocem

meam Hale // lu // ia.

Dominica XVIII.

INTROITVS LATINVS.

DA Pacem Do mi // ne su sti nentibus te ut Pro

Phetæ tu // i // Fide // les inueni // an // tur. Exaudi Pre

ces

ces Seruitu - i, & Ple bis - tu - æ Is - ra el

Psalm. 122.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi. in Domum Domi - ni ibimus. Gloria Patri & Filio.

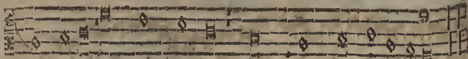
HALELVIA. Psalm. 117.

Hale - luia. Laudate Dominum omnes Gentes, & Collaudate e - um omnes Popu - li, Hale.

Þann XIX XX XXI Sunudag epter Trinitatis Introitus j Islendsku.

Sæler eru þeirn Stalþur Gud/ Synder af Nad til giefur/
Og huorra Brot z Breiskleik med/ Blood Jesu huled hefur.

Sæll er sa Man/ þm Gud þess an/ vm Lost enguan mtelur/ af

Nug jdraſt/og Synd ẜlyr ẜaſt/ſialfs Guds Myſkun ſig ſelur.

So leinge ſem mig Samviſkan/ Synder liet ecke jaata/ Mann dᴂd og Hugbod mynkaſt/ mᴂtte eg þui ſafnan grꝏta/ vm Dag og Natt eg fan þin Mꝏtt/ oſþungan Maſkynd aumre/ Megned mitt þa/ mier drooſt ſo ſra/ ſem allt þornar a Sumre.

Þui jaata eg þier oll mijn Brot/ mu Fegurd ar og Varnar/ Nyt ei ad ſyndgaſt hef þier moot/ Holldo Villd fylgiande giarnan/ ſag de eg med mier/ min Gud vil þier/ mijna Glᴂpe med kieſia/ Aflauſn og Satt/ af þier ſieck bratt/ allra Miſgiorda minna.

Om þa Kuittun a riettre Tijd/ aller Helger þig bidia/ Hüonar ſem kiemur Hormung ſtrijd/ hier Fyrer villt þa ſtydia/ Þu ert mitt Skiol/ j allre Kuol/ vid Hᴂſka villt mier hiaſpa/ Vardveittu mig/ ſo vite eg þig/ vm Lauſn gladur ad loſa.

Þu hiettſt Viſku ad veita mier/ velfara Leid ad boda/ Forſion ve ra og Fylgd mijn hier/ forda vid ollum Voda/ Vered ei meir ſem Vit laus Dyr/ heg hliota Beyſl ad lijda/ Vtan Ognar og Naudungar ei villed Gude hlyda.

Jlifwſer ᴂtla Synd z Tion/ Ofior þung z Hefnd marga/ hueŕ ier a DROTtine hafa Von/ hans Myſkun vill þeim biarga/ vm þad gledieſt j Gude meſt/ aſ Rꝏd og Tru Rietlᴂter/ huarier aſ Hug hans rᴂked Bod/ hrooſed Guds Adſtod kᴂter.

Dyrd Gude Fodur og Syne ſie/ ſungeſt og heilogum Anda/ eins ſem hun var ad Vpphaſe/ oſſ veite Nꝏd ad ſtanda/ vel a hans Veg/ ein varaſt mꝏg/ Synd/ Dioful/ Holld z Heimen/ Gude giefe þad/ hans holldum Rꝏd/ ſyngium þui aller/ Amen.

INTROITVS LATINVS. Ex Pſalm. 34. & 35.

de quacunque Tribula // ti o // ne clamaverint ad

me, exau // diam e // os, & ero illo rum Domi

nus in per // // petu // um Attendite

Populè meus Legem meam, Inclinate Aurem veſtram in Verba

Oris me i. Gloria Patri.

HALELVIA,
Pſalm. 118.

Ha // le // luia Dexte // ra De. // i, fe. // cit

virtu // tem, Dextera Domi // ni exaltavit me, Hale//

Epter Bleſſan þenan Pſalm. Med Ton/ Heimele vo-
rt og Hwſenn med/ vt ſupra.

Sæll er ſa Mann ſem hafna kann/ Hreckvijs fra Mañа Ræde/ Og Syndugra Veige alldrei ann/ ei ſat hia Spiemdar Næde/ Helld ur med Vilia/ Hug og Mætt/ hreinferduglega Dag og Nætt/ Ad Gude Lögmaale gaade.

Sa Madur eins & Eik su er/ vpp vex hia Vatna Straume/ J synum Tijma Allden ber/ ei fellur Laup nie Blome. Nu Gott sem hafl vill hafast ad/ hm mun ætijd veitast þ/ farsællega fram kome.

Þeir Glæpa Veige ganga a/ Guds Rædum ecke hlijda/ Audnu þuilijkre alldrei naa/ Aþelle helldur lijda. Eins sem þa Fis a platre Jord/ feykia Stormvidre huass og hord/ vm smsar Alfur vijda.

Illgiarner kuña ecke þul/ Vppreisn j Dome hliota/ sañra Guds Vina Soþnude j/ Synduger Kiørs ei niota. Enn goodra Manna greider Veg/ Guds Raad og Myskun æþenleg/ Ranglætra Leid mun þriota.

Fodur Syne og Anda sie/ ađst Dyrd vm Jørd og Himen/ Eins sem hun var ad Vpphaþe/ æn Enda verde þrameft. Kienn oss ad hallda Christeñ Sid/ kuittast og skiliast Synder vid/ sa þad vill syngt/ Amen.

Dominica XX.

INTROITVS LATINVS, Ex Tob. 3.

OMni a quæ fecisti nobis Domi ne in ve ro iudi cio fe ci sti, Quia Peccauimus ti bi, & Mandatis tuis non obediui mus Sed da Glo ri am Nomini tu o, & fac nobiscum secundum multitu di nem

nem Mise ri cordi // æ tu // æ.

Psalm. 48.

Magnus Dominus & laudabilis nimis, in Ciuita te Dei no

stri in Monte Sancto eius, Gloria Patri.

HALELVIA. Psalm. 125.

Ha // le lu // ia, Qui con fidunt in Do // mi

no, si // cut Mons Syon, non commoue bi // tur in æter

// num qui habi tat in Ie // ru sa lem, Hale.

Dominica XXI

INTROITVS LATINVS Ex Esther 13.

IN Voluntate tua Domi ne u ni uersa sunt Po si ta, &

non est qui pos sit resi // ste re Volun ta ti tu // & Tu

 enim

e nim feci // sti omnia . Cœlum & Terram & vniuer

ſa que Cœ // li Ambitu conti // nentur, Dominus

univer ſo rum tu es, Be a ti Immacu lati in

via, Qui ambulant in le ge Domini : Gloria Patri.

HALELVIA Pſalm, 130.

Halelu // ia. De profun // dis clama // ui ad

te Domi // ne, Do // mine ex // audi Vocem

meam. Halelu // ia.

A Allra Heilagra Meſſu/ Skal vera Introitus j Moodurmaale/ z allur Saungur/ ſo ſem næſta ppꝛerfar anda Suñudag/ Nema þa Sacramentum vtſkiptest/ þa ſkal ſyngia. Hier ſie Loþ og Dyrd.

INTROITVS LATINVS, Pſalm, 34.

Timete

T Ime // te Dominum omnes Sancti eius, Quoniam nihil de erit timentibus e um, Di // vites eguerunt & esuri e // runt, inquirentes autem Do minum non de fi // ci ent om ni Bo // no, Benedicite Domino omnes Sancti eius, Annunciate inter Gentes Mirabi // lia ei us

Gloria Patri.

HALELVIA.

Sapien. 3.

Hale luia. Iudica // bunt Sancti Nati o // nes & dominabun // tur Po // pulis & regnabit illo // rum Rex in æ // ternum, Hale.

Þann xxij xxiij Sunnudag/ Introitus a
Islendsku/ Med Ton/ Hædste Gud Herra Millde.

Vakned vpp Christner aller/ og slæed Syndum vid/ Af Hiartans Root ækalled/ Eilijfan Fødur Gud/ Ellegar Heþnd hans mætum/ han huerfur oss j þra/ Vtan Syndum aplætum/ Idrunst og Lifnadbætum/ mestu Kuøl munum slæ.

Sitt Ord DROttinn oss sende/ su Nææd var milldelig/ Þo er a oss su Blindne/ j Synd huør eykur sig. Eingenn Vmvøndun batar/ vt an Gud hegne hart/ Hans Þiona Heimur hatar/ Heilagre Kienning glatar/ Eitt huad vill verda snart.

Oduld er allra Siønum/ Illska sem rijker nu/ hia Bændum/ Þegnum Þionum/ þeir þiggia ei Rædenn tru. Huad vardar oss vm Klerka/ ansa nu sterlæter/ þeir vekia Villu sterka/ vora Þørf skulum verka/ kiesie þeir sialfum sier.

Fra Heims Vpphafe Herra/ hafade Synder miøg/ Grimm koma Giølldenn þeirra/ geingur nu sama Veg. Ef Synder so ei þræum/ sem sagt er Ninive fra. Heiptar Hirting þa slæum/ Hefnd z Straff vier fæum/ sem þeir j Sodoma.

Gydinga Þriotsku þijnde/ þa forgiefens var kient j høfnudu Herrans Ræde/ huad Gud þeim hafde sendt/ fyrer Spæmenn z Skriptfroda/ Johannem/ Jesum mest/ sijdan hans Sueina gooda/ Saklleiks Ord liet þeim biooda/ Ætt Juda aþmæd flest.

Vnder Tyrkians Ogn vier støndum/ Ei veit nær komenn sie/ Vtlæpsoott j ollum Løndum/ Orbyrgd og Hallære/ Aþ huørium Adstod þiggium? Eilijfe Fader kiær/ vtan þitt Lof oppbyggium/ Idrunst og Synd aþleggium/ grimmlega gløtunst vær.

Einginn j Blindleik bijde/ betre nu huør sitt Ræd/ So Hirting Guds hia lijde/ sem høfum þorþienad. Vel meigum Plægur vita/ Vønd Guds sem geingur nu/ ei villdum fyrr ælijta/ Aast Guds nie giarnann nyta/ þui kom oss Þianing su.

Rædleggia ydur læted/ Løstu ad skilia vid/ Af riettre Idran grææted/ Illverk og vondan Sid. Heilagre Vmboot heited/ hyllest Gud
hier

hier j fra/mest ad hans Orde leited/epter þui glatnast breited/ Nast vill oss vera hia
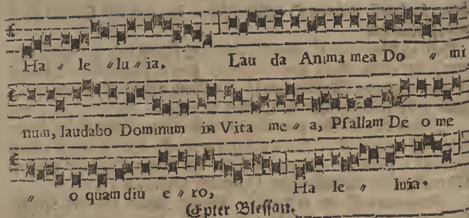
Neill og Nad hast oss giepur/ Nlydna ep fox oss sied/ j Eilyfft Lijf vpphefur/ ollum Guds Bornum med. Þut er skyllt til vor tackum/ Trygd Guds og Mylkun hans/ Þa Nad alldrei Orakium/ epter hefie hellst sakium/ Notum Synder til Sans.

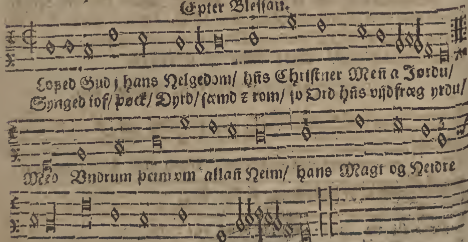
Jesum Christ Son sinn Blijda/ sende Gud ollum oss/ liet hann fyrer oss lijda/ Last/ Neipt og Kual a Kross. So Nad oss ollum syndest/ j Dauda Lijf sitt gaf/ Fyrer oss Auma Þijndest/ man þess Mannkyn allt kijndest/ hann hialpe oss Eymdum af.

So annars Neims ei deyed/ Akalled Jesum Christ/ Hanns Nad þier erfa eiged/ epter Verolldar Vist. Langa Madu hier lijd ed/ leited þui DROTTne ad/ Ord hans elsked og prijded/ Ollum hans Vilia hlijded/ Guds Nad oss giefe þad.

INTROITVS LATINVS. Psalm. 130.

HALELVIA. 146.

ly e/ Hæstign vors Guds. þeir prij. a se.

Ad Hiartans Son siñ Herrañ Christ/ hefur fyrer oss giefed/ þat aþ feingum vier Fodurs Aast/ fyrer hans Dauda Lijþed/ Samvitske añ hrein/ vid Synda Mein/ sig aþ Guds ynde gledur/ ABBA O Fader bidur.

Bodad er nu þad Blessad Ord/ herlega øllum Møñum/ fra Upphafe/ z ydst vm Jord/ odulr Mañkyne søñu/ huad andad fær/ Guds Gæfur þær/ gøfge þacke mest leinge/ og Haleluia synge.

Gud Fodur og hans einka Son/ ætijd lofum og þockum/ Helg anᵃ

aff Anda s veiter Bon/ j Villu ad ei sockuum/ fyrer Orded hreint/ haff troft z leint/ helldur z hlijfer Freistne/ samt allre sifie Christne.

Dominica XXIII

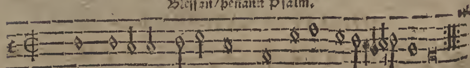
INTROITVS LATINVS, Ierem. 29.

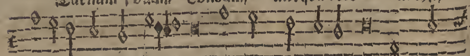
DIcit Domi nus, Ego co gito Cogi / ta / tio / nes Pa / cis & non Afflicti / - o / nis. Invoca bi/ tis me, & ego exau di / am vos, & reducam Captivitatem vestram, de cunctis Lo / cis. Benedixisti Do mine Terram tuam, Auertisti captivitatem Iacob, Gloria.

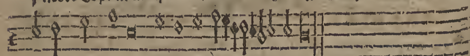
HALELVIA. Psalm. 147.

Ha / le lu / ia, Qui sa / nat contritos Corde & al / li gat Contritio nes eo rum Ha

Verde pleyre Suñudagar/ epter Trinitatis/ þa skal eins Introitus j Latinu/ og allur añar Saungur/ sem pyrerfarande Suñudag/ allt til Dominicam Aduentus, vtañ þegar Dominicæ xxvi. eda xxvij. verda/ Þa ma syngia/ epter Blessan/ þeñann Psalm.

Þa mun Ranglætum reynast/ Reide Guds þung og strijd/ Med Helvijtkum Loga launast/ liñer ei Kuala Tijd/ J eilijfan Elld þeir rata/ Alldrei þo Daudan fæ/ Gnysta Tennum og græta/ Grimd sü ei feigiast mæ.

Guds Einka Son Vtvalde/ er sendur ad leysa oss/ Fullnad fyrer mig þoide/ þestur a hardañ Kross/ A þig eg skal mig reida/ wt gafst pyrer mig þitt Blood/ dirfer þ mig vid Dauda/ Dioful z Helsjar Glood.

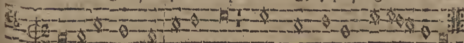
Fagnadar Lioſed frijda/ þridande hryggua Lund/ Frels mig ap Fare og Kuñda/ fyrer þijns Sonar Vnd/ Þa vil eg gladur ap gangal/ Guds Naad mier efle Tru/ Arp þijnum mig epter længar/ j þessum Heime nu.

Ender Grallarans.

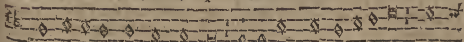
Aared vm kring.

Messuembætte a Bænadogum og Sam

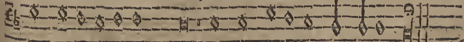
komudogũ/ þar þeir eru hallđner. Fyrst sie sunged.

Nu bid eg Gud þu/ nader mig/ Nægd Myskunar eg beide þig/
Afplana øll mijn Illsku hoot/ eg veit mijn Brot so mørg z ljot/

Illsku mijna þu afmer þuo/ og allar Synder lijka so. Þui

eg medkieñe mijna Synd/ j mijnum Huga hun er ei leynd.

Moot þier einum j mørgum Last/ miog eg braut og syndgadest fast. Øll er þijn Ræda ørugt Raad/ so aller bidie þig um Naad/ þui Edle vort er allt j Synd/ Ellegar være ei Naaden reynd. Þu sigrar þa sem soddan Tru/ setia ecke j Hiartad nu.

Sie/ hier gieten j Synd eg var/ sem mig hingad mijn Moder bar/ allañ Saañleika elskar þu/ z leynd þijn Raad mier synder nu/ Þu hefr ur sied huorneñ eg er / halldeñ j Synda Girndum hier/ ꝺdur vissa eg ecke þad/ fyrr eñ þijn Vitska mier kom ad.

Dreif a mig sialfur Drottiñ miñ/ Dyrlegt Ysop z myskun þijn/ Snart kantu mig af Syndum þuo/ so eg verde huijtare Snio. Þetta Ysop er þijns Sonar Blod/ sem hreinsar oss af Synda mood/ Lattu mig heyra þijn lystug Ord/ so gledieſt þau bein õ hrygg voru giørd.

Sia þu ecke til Synda mijn/ sliett og afmaa Illsku z Pijn. Ska þa mitt Hiarta skiært og hreint/ med skyrum Anda liost z leint. Vt skufa mier ei fra Asian þijn/ eñ Anda helgum hallt til mijn/ Gief mier aptur Glede og Naad/ gladan Anda og stødugt Raad.

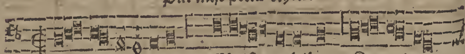
Vantruudum eg vijsa vil/ a Veg þiñ þier ad snuast til. Frels mig Herra miñ Hialpræðis Gud/ af hættre Blodskulld z allre Naud

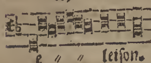
Meŋnar Barer miñ Gud vpp lœt/ ſo Muñureñ ſope þig med Gœſ.
Ep þu villder vort Opþur fa/ Eg ſkyllde þad frañ lœta þa.

Audmiuka Ynd acktar Gud meſt/ og angrad Hiarta hañ lijdur beſt/ Zyon veit þu Gud Sœmd og Nœd/ ſo Jeruſalem byggeſt med Dœd. Þad er þijn Chriſtne kiœr og hrein/kallande þig ad bœta me in/ þeſſ hœttar Foorn ad þu villt fa. A þijnu Alltare lœta ſta.

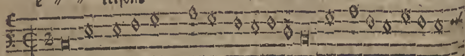
Neidur ſie Gude Himnum a/ hañ vill oſſ ſijna Myſkun tia/ Þar forer œtijd þackum vœr/ ad þijn Giœſka hun er oſſ nœr/ Guds einka Son vort eilijft Trauſt/ jafnan vter lopum med Hiarta og Rauſt/ Anda Heilogum œtijd med/ vm allar Allder Dyrd ſie tied.

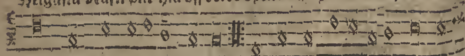
Þar næſt þetta Kyrie.

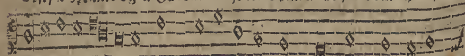

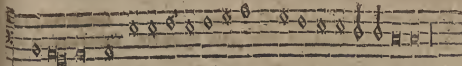

Þar næſt ſie ſungeñ þeſſe Fad. er vor ſem epter fylger.

oss hlysa. So æfenlega odlunst vier/ j þijnu Rijke ad blijsa.

Voldugr Gud þin Vilie verde Jordu a/ vel jafnan og a allan Veg/ eins og j Himerijke/ Þui þar kan eingen standast eda koma ma/ vtan þinn Vilia jdke miøg/ z life so þier lijke. Vort Daglegt Brauð oss veit þu nu/ vora Sæl med ad næra/ Fridar Ord þitt er Fæda su/ fegna lat oss þad læra: Huar med þu oss a Helga Trw/ og Hialpar Veg villt færa.

Forlat oss vora myklu Skulld og marga Synd/ mcodgum vier þar med jafnan þig/ þær virdstu af oss ad taka. So sem vier fyr ergiefum þeim af goodre Lund/ sem giørdu oss moot og sbygdu miøg et vilium þa asaka. Jnn j Freistne oss ecke leid/ a mangan Veg so vijke. Helldur frels oss af allre Neyd/ Ond vora so ei sujke/ Vpp lys og helga oss þinn Lyd/ Ad erfum vier þitt Rijke,

Hier epter skal syngia. Nu bidium vier Heilagan Anda/ Epter Predikun skulu tuø Vngmēne Syngia Litaniuna/ Og skulu Prestarner/ hallda Folkenu/ ad suara þar til.

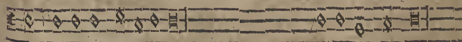
Litanian j Moodurmaale.

Fyrste Koor. Annar Koor.

Fyrste Koor.	Annar Koor.
Kyrie // eleison.	Gud Fader Myskuna þu oss.
Christe // eleison.	Christe Myskuna þu oss.
Kyrie // eleison.	Gud heilagur Ande M. þu oss.

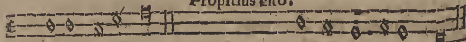
Pater de Cœlis Deus.

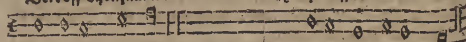
Gud Fader j Himerijke. Myskuna þu oss.

Sonur Guds og Lausnare Heimsins. Myskuna þu oss
Drottin Gud Heilagur Ande Hussar Huggare. Myskuna þu oss.

Propitius esto.

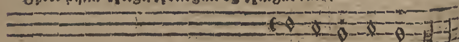
Vert oss Lyknsamur. Þyrm þu oss Drottinn Gud.
Vert oss Lyknsamur. Hialpa oss Drottinn Gud.

Af øllum Syndum. Frelsa oss Drottinn Gud.
Fra allre Villu.
Fra øllu Illu.
Fra Drepsoottum og Hallæris Tijd.
Fra Fiandans Flærd og Listum.
Fra Orustum og Bloods Vthellingu. Frelsa oss Dr. G.
Fra Vpphlaupum og Tuistrægne.
Fra Hagle og Ovedrættu.
Fra Brædum og Ovissum Dauda og Fordæmingu.

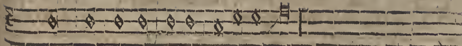

Fyrer þijna Helgu Holldgan og Hingadburd.

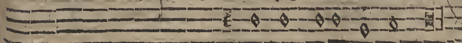

Hialpa oss Drottinn Gud.

Fyrer þinn Blooduga Sueita.
Fyrer þijna Beysku Pijnu og Dauda.
Fyrer þijna Helgu Jardan Halpa oss Drott. Gud.
Fyrer þijna Helgu Vpprisu og Vppstigning.
Fyrer Tilkomu Heilags Anda Huggarans.
A vorum sijdasta Tijma.
A Ydsta og strænga Doome. Viet

Vier Aumer og Synduger bidium þig.

Styr og stiorna þiñe. Bænheyr þu oss Drottiñ Gud.

Heilagre Almeñelegre Christelegre Kyrkiu.

Lat alla Byskupa/Soknarpresta/og Guds Ords Þienara/halldast j helgum Lifnade og Halpsamlegre Kieñingu.

Hept þu alla Vandræda Meñ og hindra alla Villu.
Leid þa alla a rietta Gotu sem Viller fara.
Gief oss Magt ad Foottroda Diøfuleñ med þinne Kieñingu. Bænheyr þu oss. D. G.

Trulynda Werkmeñ send þu j þinn Wijngard.

Gief þeim øllum þiñ Anda z Krapt sem hlijda þijnu Orde.

Styrk þa alla sem eru Ottaslegner.

Gief øllum Christnum Kongum og Hofdingium Frid og Sampycke.
Gief vorum Nraduga Herra z Konge N. N. jafnañ Sigur a mote øllum sijnum Ovinum. Bænheyr þu oss. D. G.

Gief øllu Rijkesins Raade j Danmørk og Norege/ med vorū Logmøñū hier a Lande/ ā styra ..ga Veralldlegū Riette þijna hlijfd z Blessan.

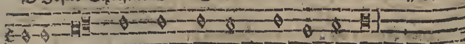
Gief øllū Almwganū Frid/Rad z Myskū.
Hialpa øllū þm ē eru j Naudū z Haska stadder.
Haf Vmhyggiu þ þeim eru Hjalparlauser. Bænheyr þu oss. D. G.

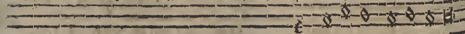
Vertu Myskunsamur øllū Christnū Møñum.

Fyrergief øllū vorū Ovinū/z lat þa snuast fra øllu vondu.

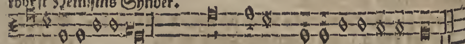
Gief Avøxt a Jørdena/og vardveit hana vnder þinne Blessan.

O Herra Gud Bænheyr þu oss Nædarsamlega. Bænh. þ. oss. O. G.
O Jesus Christus Guds Sonur

O þu Guds Lamb/ sem burt tookst Heimsins Synder. Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb/ sem burt tookst Heimsins Synder. Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb/ sem burt tookst Heimsins Synder. Gief þu ossollu þiñ Frid.

VERS.

Vier høfum syndgast med vorum Forfedrum, Vier høfum hapt oss ranglega j ollum vorum Framferdum.
O Drottiñ giør ei vid oss epter vorum Syndum. Og ei gialld þu oss epter vorum Misgiørdum.
O Drottiñ Heyr þu vora Bæn. Og lat vort ækall koma til þijn.
Vier vilium bidia.

Heyr þu Almattuge Gud og Eilijfe Fader/ sem jafnañ ert milld ur og Myskunsamur/ af þinne Guddomlegre Natturu/ til þess ad fyrergiefa Syndernar/ verdsku til þijn ad taka/ vorar audmiukar Bæner/ So ad vier aumer og Fatæker/ sem bundner erum med margfelldum Synda Bøndum/ mættum snarlega leysast af þeim/ Sierdeilis fyrer þijna Millde og Myskunseme/ Amen.

Bæn fyrer Kongenum og Rijkesins Rade.

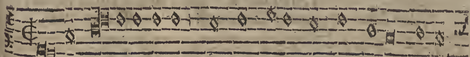
O þu allra megtugaste og eilijfe Gud/ sem sannarlega stiornar og styrer/ veiter og giefur alla Hlute a Himne og Jørdu. Lijt þu Myskunsamlega yfer vorn Nædugasta Herra/ Kongeñ/ Kong N. N. med øllu hans Rijkis Rade. Og alla þa sem eiga ad stiorna og styra

og styra/Londum og Rijkium/Borgū z Landsbygdum/og læt þa al la riettelega styra sijnum Almwga hier j Heime/ so þeir meige epter Daudaū/odlast ad vera med þier j Himerijke eilijflega/Amen.

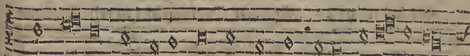
Bæn um Frid.

Almattugur Gud / og eilijfur Fader/sem ad ert Bruñur og Upp sprettu/alls andlegs z tijmanlegs Fridar/ og allrar Hiartans Huggl dar z Stillingar. Vier bidium þig audmiuklega/ Ad þu fyrer þijna Giæsku/Godgirnd og Mildde/ virdest ad giefa oss þañ saña Frid/ huørn Veroldeñ ma ei giefa. So vier mættum lifa epter þijnū Bodum/ j Sañleikssins Otta og Frelse/ fyrer allra vorra Ovina Skielpingu og Voda/ Fyrer þiñ Elskulegañ Son Jesum Christū vorn Herra/ Amen.

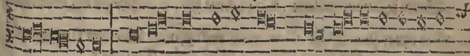
Þetta ma syngia j stadeñ Litaniu/a Vikyrkium Þar sem lytell Søfnudur er.

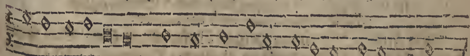
Tak fra oss sæte Herra Synder vorar og Misgierder/ so ad

vier mættum med riettre Tru/ z hreinu Hiarta/ fyrer þitt Aug

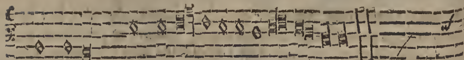

lite koma/. Lijknsamur/Lijknsamur/ Lijknsamur sterta Grod/

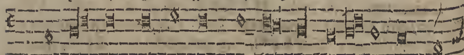

Herra þijnu Folke/ sem þu med þijnu Dyrmæta Bloode leyster/

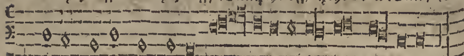
A a ij   O Christe

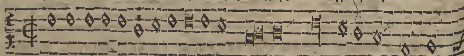
O Christe / Og vert oss ecke æ[illegible]e[illegible]lega Reidur.

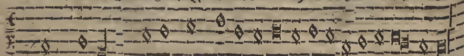
Bænheyr oss/ Bænheyr oss/ Bænheyr oss/ O Herra Gud/ vor
Bænheyr oss/ Bænheyr oss/ Bænheyr oss/ heyr vora Bæn/ O
Bænheyr oss/ Bænheyr oss/ Bænheyr oss/ heyr vo[illegible]a Bæn / O

Fader Myskunsamaste/ Hialpa oss og vert oss Lijknsamur.
Christe Heimsins Frelsare/ Bid þyrer oss þiñ kiæra Fødur.
Helge Ande Huggare/ Vpplys oss og vert oss Lijknsamur.

So sañarlega ʒ eg life (seiger Drottiñ) Vil eg ecke Synndugs

Mañs Dauda/ helldur ad hañ snue ser/ ꝛ eilijflega life med mier.

Hier epter skeu lesnar Bænernar med sijnum Versum sem þyrr/
og sydann Myskuna oss O Herra Gud(eda);
Hallt oss Gud vid þitt.

Litaniu Psalmur/ sem syngiast maa a Bænadøgum.
Med Lag/ Fader vor sem a Himnum ert.

Guds Fødurs a Himnum Helgest Nafn/ Guds Son/ Gud Heilagur Ande þier jafn/ Þu heilaga Guddoms Preñing/ ꝛ eilijf j hæðstre Eining/ Vppa þitt Heit vier bidium þig/ þu villder oss heyra Nadarsanileg. O Her:

O Herra Gud oss þyrm nu kiær/ eingeñ Launeñ forþienum vær/ Myskuna oss þyrer þijna Nææd/ Lijf Neidur/ Gotz ꝛ allt vor Ræd/ Vert oss Nædugur og hialpa oss Gud/ Yfergieff oss alldrei j nockre Naud.

Frelsſ oss pra Satans þalskre Slægd/ Fader vor godur og syn oss Vægd/ snu fra oss hĳs gloande Ør/ ꝛ eingiñ læt hañ pa a oss Kiør O kiære Gud gleym oss ei þa/ nær Hollded ꝛ Heimuriñ strijder a.

Vardveit oss Gud a huørre Stund/ fra Heimsins Villu Skom̄ og Synd/ Fra Hernade/ Fiandskap/ Hatre og Nijd/ fra Ellde/ Vatne og Hallæris Tijd/ Fra Drepsoott/ Kranckleik/ Deyfd/ og Blind/ fra Ovedre og skadlegum Vind.

Vardveit oss DROTTIñ j allre Neyd/ Fra ovæfsum ꝛ bradum Deyd. Vægd syn oss Prefiing vijs og Froom/ þa vier komum þyrer þinn Riettlætis doom. Leys oss fra eilijfum Dauda nu/ Vardveit oss DROTTIñ sialfur þu.

Þig aumleg Børn þijn bidium vær/ O Jesu Christe Herra Kiær. Hialpa oss fyrer þiñ Hingadburd. Helga Vpprisu ꝛ Himen ferd Fyrer þiñ Dauda ꝛ dyra Blood/ Fyrer Kuol þijna ꝛ Krossins flood.

Þinne helgu Christenne Kyrkiu gieff/ Kienning þinna Orda og Hætt vpphefþ. Og helgan Lifnad Þienurum þijn/ þinnar Christne Forstiorum vm Heim. Til Ords þijns gieff þiñ Anda ꝛ Krapt/ so þad Avaxtest med fullre Magt.

J Vijngard þiñ trwa Verkmeñ fend. Alla Villu og Ormer af vend/ Afmæ þu alla Fals Spæmeñ/ ꝛ þryck þeim nidur ollum señ/ Voladañ Lijd þiñ vernda þu/ a Veigeñ Sañleiks þeim aptur snu.

Steit þa nidur med styrkre Hand/ sem strijda a þitt Ord og veita grand/ Afmæ þu Pavans Illsku Volld/ vppriett þu sialfs þijns Christne holld/ Þeir sem þar fyrer lijda a Jord/ þeirra Bloods er fyrer þier dyr Miñing giord/

Voru Lijfe ꝛ Gotze veittu Vord/ vernd oss fra ofampryckt/ Vpphlaupe ꝛ Mord. Kongum ꝛ Herrū kieñ vel hier/ Christneñe ad stiorna riett sem ber/ So þeir hallde Frideñ allañ Tijd/ varest Sundrægne ꝛ so Strijd.

Gieff

Gief vorum Konge gooda Framkuæmd/ Hept hans Ovine eñ auk
hsis Sæmd. Vernda og vora Lands Herra nu/ med rÿkre Blessan A
varta þu/ þeirra Vxe Raad z Riett s̄ er/ veikna þ allt befalad þier.

Ollum Christnum j Kuøl og Naud/ kom þu til Hialpar DR
OTTiñ Gud/ Hugga þeirra Hiartans Harm og Þraa/ fra Hry
gd og Angre leid þu þa. Volada styrk þu vÿst vm þad. Vertu
Eckium j Fødurs stad.

Oliettar Konur og Briosta Børn/ Blessadur Gud þu veit þe
im Vørn/ Hialpa øllum Veykum j Heime hier/ so Von og Traust
þad stande a þier. Gief þeirra Sælum Samleiks Fund/ og styrk
þa alla a sÿdustu Stund.

O DROTTiñ gief þeim styrklegt þol/ sem lÿda an Saka no
ckra Kuøl. Hialpa þeim af sinna Ovina Hønd/ vr Fiøtrum og
slÿt þeirra Bønd/ styrk þa j sinne sÿdustu Neyd/ suo þeir þæe hialp
samlegann Deyd.

Ovinum vorum øllum nu/ Illskur og Synder fyrergief þu. Gief
þad vier giefum ølkum til/ med Godleik lifum øllum j Vil. Hialpa
Ollum Syndugum ad bæta sitt Raad/ af Hiartans Grunne/ og gi
rnest Naad.

Avort DROTTiñ vm Christenn Lønd/ oss giefe nu þÿn Mild
da Hønd. Vardveit þ allt fyrer Hagle og Hrÿd/ so þ notkest vel all
añ Tÿd; Og ad ei vetce verdum vier/ so ad Hiørtun snuest pra þier.

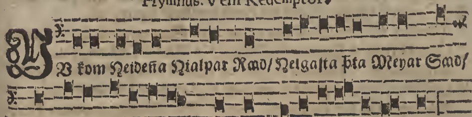
O Jesu Christe sannur Guds Son. O Jesu Christe vor Naad
ar Von. O Jesu Christe Guds Fødurs Lamb/ sem Heimsins Synd
er sialfur j burt nam/ Þu Blessada Eilÿfd Ein og þreñ/ Myskuna
oss/ Amen øllum sett.

Nockrer Himnar Psalmar og Lofsaunguar/ a þeim sierlegustu Hatijdum/ Lijka a Kuolld & Morgna/ Vtan Kyrkiu sem jnnañ.

Vm Joola Tijmañ.

Hymnus. Veni Redemptor.

VR kom Heideña Hialpar Raad/ Helgasta þta Meyar Sæd/ Undarlegt virdtest øllum Heim/ ad Gud villde so fædast þeim.

Ei af Hollde nie Bloode Mans/ helldur Guds Krapte og Anda hans/ Ord Guds eiñ madur ordeñ er/ Avøxtr Lijfsins blomgast hier.

Lijf eiñrar Jomfrwr oliett var/ ok reinkt ad Meydom þungañ bar/ Af Dygdum liomar eins & Sool/ & var Gud þa j sijnum Stool.

So gieck hañ fram vm Suefnhws sitt/ ẽ var Konglegum Soma prijdt/ sialfur Gud & eiñ sañur Mañ/ sijna Leid fws ad ferdest hañ.

Af Fødurnum vtgeingeñ er/ aptur til Fødurs Hiedan þer/ Allt til Heluijta ofan stie/ vpp þadan a Guds Hæsæte.

Fødurnum japn ad øllu er/ a sier Hollds Sigurmerke ber/ leggiande a sitt eiged Valld/ Eymder vorar og veyka Holld.

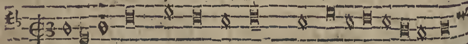
Liomar nu Jøta Lausnarans/ Lioos nytt giefur oss Nootiñ hñs eckert Myrkur þad kiefia kañ/ Christiñ Tru byr vid Liomañ þañ.

Hædstum Gude sie Heidur og Dyrd/ hans Syne Lof & Packargiord/ Heilogum Anda sie æ & nu/ vm Allder Allda Virding su.

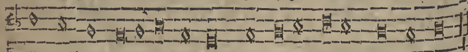
Andleg vijsa vm Holldgan & Hingadkomu Herrans Christi/ Med sama Lag.

Af Adam er vm allan tijd/ a voru Hollde Bølvan ſtrijd/ til Da da Saal og Ande er Saar/ Saklauſt eckert a Manne var.
Oſſ hafde ſuungad Ogna Neyd/ yfer oſſ rijkte Synd z Deyd/ i Fordæmingu ſtellum vier/ Fanſt eingenn Boot hia noc krum hier.
Þa lett Gud yfer allt Kyn Mans/ ef nockur giørde Vilia hans/ han villde eitt ſier Hollan ſia/ Holldlega Menn alleina ſia.
Þui Lijf og ſanlegt Sakleyſe/ Samt z Vppruna Rjettlæte/ j Adam høfdum aller miſt/ af huorium komner vorum vijſt.
Þa han ſo leida Loſtu fann/ Lækning ønga nie Hialparmann/ A ſijna ſtoru Elſku leit/ ad øll hans hielldeſt Fyrerheit.
Mællte/ Eg vil Myſkuna þeim/ minn Son wtgiefa fyrer Heim/ Ad Heill þeirra z Hialpræde/ Huggun z Sælar Lækning ſie.
Abraham og Afkuæme hans/ og David ſoor þann Eid til ſans/ Þann Sonenn hiet ad ſenda þeim/ ſem leyſte allan Lijd vm Heim.
Spamønnum var ſu Vitran giørd/ vijda wtbreiddeſt þeirra Ord/ Fiølda Konga og Froomann Lijd/ fyſte þar epter langan tijd.
Lijkamlega ſem lyſte þa/ lijka þo hann ei mattu ſia/ þa Tru høfdu þo j Hiarta trauſt/ hann munde frelſa þa efalauſt.
Sem komed var þeim Alldre ad/ af huorium Jacob hafde ſpad/ Davids Ættmanne einum þa/ er trulofud Mey Maria.
Af hennar Meydoms hreinu Bloode/ Himneſka Guds Kraptarenn gode/ ſkop Barn helgaſta Henne j / Hialp Nad z myſkun er hia þui.
O Jeſu Lijfs Avøxtur hreinn/ enn Synda ert þu gieten einn/ Veit þu oſſ Bleſſan/ Heill z Hlijf/ Himneſka Dyrd og eilijft Lijf.

Hymnus Conditor Alme.

Skaparenn Stiarna Herra hreinn/ huør Truudum ad lyſer einn

Christe ſem allan leyſter Lijd/ Lijknſamur vorum Bænum hlyd.

Madde

Mædde þitt Hug su mesta Neyd/ ad Mankyn þiell j eilijfann Dey-
yd/ Vesala leyster Verolld þa/ Vægd ꝫ Lækning liest auma sa.

Þa Kuollde Heims var komed nær/ kom af Salnum Brwdgume skiær/ af Jöfrur Lijfe sa Herra hær/ helgust Mod' v' Meyan klaar.

Hans Dyrstu Vallde hneygia sig/ Hnie allrar Skiepnu audmiuklig/ a Himne/ Jordu ꝫ Helvijte/ hans Vilia ollum hlijdenn sie.

Allt hefur hann med Orde skapt/ Edle giefur þui Lijf ꝫ Krapt/ epter sijns Vilia Setninge/ so hann af ollum þecktur sie.

Helgaste Jesu heyr oss nu/ Heimenn þa dæma kiemur þu/ Vardveitty oss a allre Tijd/ jllgiarna Diofuls Vielum vid.

Gude Fodur og Syne sie/ somn Dyrd/ Heidur ad eilijfu/ ꝫ Helgum Anda sem huggar traust/ huad um Allder sie Endalaust.

Hymnus. Christe Redemtor.

Christur allra Endurlausn og Von/ af Fodur Guds Eingietenn

Son/ fyrer Upphafe eirn fæddest hann/ fremar þeing.n seigia kann.

Ger sie Fodursins ertu og Lios/ eilijf Vonn ollum giefenn oss/ giættu Blessadur ad Bænum þeim/ bidur þinn Lijdur um allann Heim.

Minstu eflande Undu Frid/ ad saker vor j fyrre Tijd/ af hreinne Jomfru hingad barst/ Hollds Mynd vorre þu skrijddur varst.

Natijd vottar hier þesse þad/ huort Aar kiemur oss eitt sinn ad/ ollum Heime ein Hialpenn tru/ af Hæsxte Fodurs varst sendur þu.

Himenenn/ Jord og hier med Sioor/ huor Skiepna j þeim sin smaa og stoor/ fagnande synge sætlegt Lof/ ad Son sinn Gud j Heiminn gaf.

A Fædingar Nattijd ad færa hier/ Fagnadar Lofsaung skylldugt er/ Oss sem hefur þu biargad best/ med Bloode þijnu Endurleyst.

Herra Jesu þig Heidrum vier/ huor af Meyunne fæddur er/ Med Fodur og Helgum Anda/ Ollu stiornande ann enda.

Hymnus, Splendor paternæ Gloriæ Med sama Lag.

Fodurſins Tignar liomande lioos/ af Lioſe Lioſed værder oſſ/ Lioos Lioſſins z Bruñur byrte kiær/ birtande Dageñ Dagur ſkiær.

Oſſ vpplyſe hin ſaña Sool/ ſem æpenlega liomar vel/ z Guddoms Anda Geiſlañ ſiñ/ giefande j vor Hortunz ñ.

Fodur þig nepnum fegner vier/ Fodurs huørs Dyrdeñ eilijf er/ Fodur ſem beſta Bleſſan gaf Byrde Synda oſſ liette af.

Athæfe heilagt eple ſa/ æde Diofulſins hrinde fra/ z Prauter all ur þuerre bræll/ Polenmædeñar ſtyrke Mætt.

Nuganum ræde z hegde nu/ j Hollde ſkyrlijfu bygge Tru/ Aaſt ſeme Truar audge Sæl/ ecke kuñande Flærd nie Tæl.

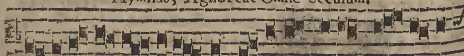
Chriſtur vere vor Sadning ſæt/ ſie Truan z vor dryckian mæt/ Tallaus ſu Andans gioþeñ god/ gledie meſt jafnan chriſtna Þiod.

Dagureñ lijde oſſ allvel af/ Jorun lijk ſie vid hñs Vpphaf/ Mid deige Trueñ mindeſt vid/ Merkingar Nwmſins fordunſt Sid.

Fareſt Dagurññ þagur vm Heim/ fylgiñ Laſtvarer ſkilning þeim/ Med Fodur Sonurññ allur er/ allañ Fodur hepur Orded j ſier.

Gud Fodur aller heidrum hier/ hans einka Son z dyrkum vier/ med Huggaranum ædſtum Anda/ allsvalldanda Gud an Enda.

Hymnus, Agnoſcat Omne Seculum.

Jate þad allur Heimur hier/ Hialpræde Lijfsins ko med er/

O vinarens þa Anand þuer Endurlauſneñ vard openker.

Eſaias huad orte þyrr/ af Meyuñe framkom þar/ Eingell DR ottins þañ Bodſkap bar/ af Bleſſudum Anda þullgiort var.

Af trumdu Sæde Maria Mær/ medtok Orded Drottne kiær/ huo en allur Heimur hallded ei fær/ hñ bar j Lijfe Meyan ſkiær.

Bloom

Blomgast Root Jesse sannar sie/ suo eirnenn friofgast Bondur nu/ Avoxtenn tiede Oliett Fru/ obrugdenn Mey var Mooder bo.

J Jotu liet sig leggia pann/ sem Liosed øllum fyrstur fann/ Med Fodur skapade Himna hann/ huørn Moder Reyþum vafde Mann.

Nu s Logmaaled Heime baud/ Huør einenn sette pau tijn Bod/ Einn Madur sialfur giørdest Gud/ gieck vnder Logmalsins Anaud.

Adam saurgade ellore plest/ Adam nye pad puode best/ Metnadur hins huad lækade vest/ hoop Lijtelæte þessa mest.

Veittest øllum Lijf/ Lausn og Tru/ Lidenn Nott/ stgradur Daude nu/ Kom hingad Piod/ so truer þu/ ad Gud fædde Maria Jomþru.

Dyrd verde jafnann Drottinn þier/ sem af Meyunne faddur er/ med Fødur og helgum Anda hier/ hiedann ap og vm allar Allder.

Hymnus, Verbum ſupernum prodiens.
Med ſama Lag.

Ord Himneska vt gieck til vor/ ap Fødur fyrr sem gieled var/ huer Sonur oss til Hialpar for/ Heimur þa efra Alldur bar.

Lys vpp þu Drottinn dapra Lund/ j Dæd mætar þinar verde brend/ ad allre mætte suipfast Synd/ Sannleiks Ord þijn þa verda kiend.

Alla ad dæma aptur fer/ eingenn Hugur þig duled fær/ Apbrot reþ sande rieti sem ber/ Riettlætum hlijfer Kongur klær.

Vægd sia oss vm þ gialld z grand/ s greidsla er makleg vorre Syn nd/ med Helgum þinum a Lijfsins Land/ leid þu oss prijdda þine Mynd.

Sosum Fødur z Syne mest/ sie Lof Dyrd/ Heidur Vellde traust og helgum Anda sem huggar best/ huad vm Allder sie endalaust.

Hym. A. Patre. Vnigenitus
Med ſama Lag.

Af Fødurnum Son eingietenn/ j Heim oss fædde Jomþrwenn/ Skijrn med Kuol sinne helgar hann/ huørn eirn so fader Christenn Mann.

Hædstur Guds Son af Himne stie/ Holldz Mynd skrydde sig maklegre/ Skiepnu med Dauda frelse fann/ fognud lijfs eilijfs øllum vann.

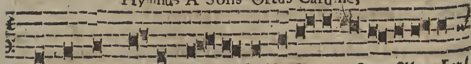
Lausnare vor pad þyggium vier/ þijn Nææd yfer oss kome hier/ J Aug vorn giep þitt Helga Lioos/ hreina Tru þar med auk j oss.

Vor Drottiñ jafnañ vert oſſ hia/ Villu z Myrkre Frels oſſ þra/ Af oſſ Saur allra Synda þuo/ Sal vorre veittu Lækning ſo.

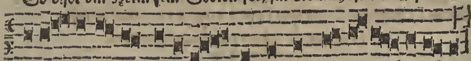
Þañ adur komeñ vitum vier/ Verolld ad dæma aptur þer/ Kong ur vor þiña valda Þiood/ vernde þiñ Nad og Milldeñ good.

Heidur Loꝼ Dyrd ſie Herra þier/ af hreiñe Mey oſſ fæddur er/ med Fodur og helgum Anda/ vm allar Allder an Enda.

Hymnus A Solis Ortus Cardine,

So viſdt vm Heim ſem Sooleñ fer/ ſiñ Lioma ydſt vm Alþur ber/

Jeſum eirn Herra jatum vier/ ſem Jomfru Maria fædde hier.

Heims Skapare z Herra eiñ/ Hollde klæddeſt ſem aumur Sueirn/ So leyſte Holld med Hollde hreirn/ Hialplaus ei være madur neirn.

Hrein mooder medtok helgaſt Blom/ Himneſk Guds nad til heñ kom/ Liif Jōfrur bar þañ Leyndardom/ liijkleg var ei ſu Gaſa ſiom.

Meyar Hiarta/ Hreinlijþe prijdt/ hier vard Gude Muſtere nytt/ vm Hollds tilverknad hrein og kuitt/ hun gaf af Orde Barned ſitt.

Sal Maria fædde Soneñ þañ/ ſañaſt Gabriels Ord vm hann/ J Moodurlijþe Lauſnarañ/ lueſtur Johañes þeckia kañ.

Nædſte Kongur j Heye lœ/ hafnade ecke Stalle þa/ Litla Miolk þiggur ſialfur ſa/ ſem ſedur eirneñ Fugla ſmæ.

Af þui fagnar oll Himna Hird/ Herra þeim ſyngia Einglar Dyrd/ glegt byrteſt þm ſ geymdu Hiord/ Gud z Skapare alls a Jord.

Heidrum med Muñe Hug z Tru/ Herrañ oſſ fæddañ af Jomfru Fodur z Anda œ z nu/ an Enda halldeſt Loſgiord ſu.

Hymnus. Dies eſt Lætitiæ.

Med þeim Noorum/ J Dag eitt Bleſſad.

Nærſtijd hædſt er halldeñ ſu/ Himna Kongs tilkoma/ af Meyar Lijþe

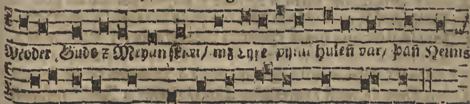
Lijfe Lausnarenn nu/ liet sier Fæding sooma/ Dasamlegt er Sueirnenn sa/ Sæmdum pryddur mest sem ma/ j Manndomlegum hætte/ Alle er honum onytt hia/ ønguum vinst ad seigia fra/ hans Guddoms Dyrdar mætte.

Guds Son kom af eirnre Mey/ eins z Roos ber Lilia/ Mans Nattturann orkar ei/ Adburd þann ad skylia/ Af Fru Maria fæddur er/ þann fyrer Upphaf jafnan vier/ Skapara Heims og Herra/ Moodur Brioost hann Metta hier/ Miólk Skyrlijfis sem þo ber/ Alldur Eilijfd stærra.

Soolen skijn j gegnum Gler/ og giører ei spilling neina/ Fyrer og epter Fæding er/ Ospillt Meyann hreina/ Sæl var hun sem Sæmd þa þieck/ ad soddan Barne Oliett gieck/ og Gud j Heimenn fædde/ Heppenn Brioost/ Þrenningu þeck/ þann til lietu Miolkur Dryck/ sem sialfann Gud vel sadde.

Hirdar vøcktu Heila Nætt/ Hiardar sinar giæta/ Eingell Guds þeim byrtest brætt/ bodar Glede sæta/ borenn er Kongur Himna hreinn/ j hørdum Stalle liggur Sueirn/ vafenn j voندum Reifum/ Sa er Drottinn Eingla eirn/ Adams Barna pinst ei neirn/ huørs Vært leik vier so leifum:

Hymnus. Virgo Dei Genitrix.

vijdd ei halfded fær/ hann giørdest Madur Guds Son klær.

Sonar Guds en sanna Tru/ Synder Veralldar leyste nu/ hier med vrite Heilog Fru/ hrein Mey obleckud værer þu.

Milldasta Guds Mooder hrein/ medal Kuenna ert Blessud ein/ barst j Heim þann sæta Suein/ sem græder øll vor Andar Mein.

Gud vorn Fødur heidrum hædst/ Hans syne Jesu Dyrd sie stædst Og heilagum Anda næst/ eilijfft Lof sie þier Þrenning hædst/ Amen.

Um Holldgan og Fæding Herrans Christi/ vt af Gudspiall sins Historiu. Vid Lag/ Hatyd hædst er halldeñ su.

Jomfru Maria Oliett var/ a Augusti tijma/ Heiteñ Guds og Helgar Spaar/ hlutu fram̃ ad koma/ Af Keysaranum wtgieck Bod Um allañ Heimiñ skyllde Þiod/ sig Skattskrifa læta/ huør mañ for ad hallda þad/ heim a siñ Fædingar Stad/ Nijdne hm̃ ad jæta.

Joseph vt af Nazareth/ a Galilea Lande/ j þa Borg er Bethlehem hiet/ brædlega farande/ þui af Davids Ættum var/ ætte hañ ad bioda þar/ Skattskylldu æsetta/ og med hm̃ Maria/ Mey hafde hier fastnad þa/ ad Barne oliett.

Tookst so/ Hennar Tijme var/ Tøf medan þar hafde/ fyrsta son siñ fædde þar/ Føtum sijnum vafde/ j Jøtuna hañ hneygde þa þui Herbergium var vijsad fra/ Þung var Fatækt þesse/ Fyrer oss þolde Frelsareñ/ um ellefu Aareñ þreñ/ og endade a Krosse.

Hiarmeñ voru j sømu Sueit/ sem vaktu um þær Nætur/ hielldu sinne Hiørd a Beit/ Herrans Eingell mætur/ til þeirra kom so birtu bræ/ blessadre j kringum þa/ af þui Hrædslu hliota/ Eingell kuad/ Ei Otlest þier/ ydur eg storan Føgnud ber/ øll Þiod a þess ad niota.

J Dag fæddest ydur j Heimi/ Endurlausnareñ traustur/ j Borg Davids Bethlehem/ boreñ er Herrañ Christur/ ganged nu j greindan Stad/ gief eg ydur Merke þad/ þar skulu þid finna/ Reifad Barn j Jøtu lagt/ øngua hefur Heimsins Magt/ a sig tok Eymder siñ.

Ad þeim Eingle epter þ/ otal Himna Sueita/ søfnudust j sama Stad/ satt Lof Gude veita/ Sungu Gude a Himnum hædst/ Heidur Lof og Dyrd sie stædst / um eilijfar Allder/ Fridur a Jørdu jafnannste/ Føgnudur med Mañkyne/ og heiløg Tru ad halldest.

Enn sem fooru Einglarner/ upp til Himna þadan/ Hiarmeñ søgdu/ ferdumst vier/ Fram til Davids Stadar/ Adburd skulum þann sialfer sia/ er seigia liet oss DROTTIN fra/ og þar er til falleñ/ Komu fram̃ & feingu sied/ Fru Mariu og Joseph med/ og Barned lagt j Stalleñ.

Þa nu hofdu þetta sied/ þadan af kunngiørdu/ Atburd þañ & ord

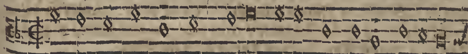
en med

en med/ er af þui Barne heyrdu/ Huør Mañ sem þui heyrde lyst/
af Hiardarmønum þotte vyst/ vndarleg su Saga/ Ordeñ þesse øll
sier hia/ ein vardveitte Maria/ og sette sier j Huga.

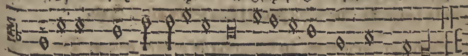
Hirdar geingu glader Heim/ Gud heidra og lofa/ ad Sañleik all
añ synde þeim/ s adur heyrt hafa. Christeñ Þiood med Þackargiø
rd/ þiggte Jesum boreñ a Jørd/ og høñ hlyda skyllde/ Bweñ er nu
Blessan stoor/ s baud oss Gud/ z fyrre soor/ af sinne mst z Millde.

O vor Herra Jesu Christ/ oss j Mañdom boreñ/ þu hefr allañ Lyd
þiñ leyst/ til Lyfsins Adur kiøreñ/ opna vor Hiørtu ad vier nu/ Bid
þyñ geymū med riettre tru/ huar med hier a Jørdu/ endurfædder eig
nu z vier/ Ark Himna med sialfū þier/ z blessud Børn þyñ verdum.

Eingla Lofsaungur vm Blessada Barned Je sum. Ap 2drum Cap. Luc.

Ofañ af Himnum hier kom eg/ hef eg Tijdindeñ gledeleg

Tijdende Good vil eg ydur tia/ trua meige þier vyst þar a.

Eitt Barn er ydur bored og skeinkt/ Su blessud Moodereñ oforkrei
nkt/ fædde ydur þad fridast Jood/ fagne og gledjest Hiørtun good.

Sa er þañ hædste Herra Gud/ sem hialpar ydur j allre Naud/ Eñ
durlausnare ydar kiar/ af øllum Syndum frelsad fær.

Hañ giefur ydur Glede þa/ sem Gud hefur tilreidt Himnum a/
ad eilifft Lyfed ei neñ þier/ eignast mættud lyka sem vier.

Til Merkis muni þier fiña þetta/ miova Jotu z Reyfa lietta/ sa
Heime øllum hialpar vidur/ hañ er þar lagdur j Stalleñ nidur.

Þui glediunst vier nu goder Meñ/ z gaungum þar jñ aller señ/ og
skodū huad oss Skapareñ mætur/ Skiepnū syñū hier veitast latur.

Hygg ad mitt Hiarta/ z horf þat a/ huad j Jøtune liggur. Huør er sa? Þad er so miøg blijdt Barnkorn eitt/ af Blessudum Fødur oss giefed og veitt.

Ver vel komenn þu Giesturenn Millde/ oss auma ei forlijta villder/ j Vilegd til mijn ert komenn hier/ Alldrei fæ eg fullþackad þier.

Þu ʒ ad giorder Himna og Haudur/ Huar fyrer ert þu suo ordenn snaudur? Þu lætur þetta lijka þier/ ad liggia a stirdu Heye hier.

Þo Verolld sie bæde vijd z laung/ ad vijsu er hun þier Sæng oþþraung/ z ei þess verd þo være hun full/ mz væn Perlur z besta Gull.

Þijn Silke sæng z Flugel frijdt/ eru forner Klæðar z Hey oþrydt/ ʒ var þitt Skraut og Skarted stædsta/ ʒ þu værer a Himnum hædsta.

So sieſtu Drottinn lijka þier/ þinn lufa Saklleik ad sijna mier/ ad Audur Heims og øll hans Megt/ j Augsyn þinne sie ecke þeckt.

Grædarenn bid eg goode þess/ þu giører þier bæde Sæng z Seso/ ad huyla j Brioste og Hiarta mier/ so hiedan af alldrei gleyme eg þier.

Af þui vil eg af Elsku grund/ ætijd fagna a alla Lund/ z syngia Lof med sætum Tón/ sialfum Fødur fyrer sinn Son.

Heidur sie Gude a hædsta Tron/ hann hefur giefed oss sinn son/ Ein glaña synge Fylking frijd/ fagurt Lof Gude allann Tijd.

Su fagra Sequentia, In Sapientia disponens omnia. Vm Sending Guds Sonar af Himnum/ j vort Holld. Ma syngiast a øll um Stoorhatydum Aarsins/ og optar/ Vtløgd af S. Olafe Gudmunds Syne.

GVdoomsins hædsta Rád/ hefur med Vijsku giørd/ hættum Mann Lidum vier længa Pijn/ leit hann med Myskunsijn/ og liet sig

kynsins ad. Sijdan Gud sende hann/ soddan Bod veit z kann/ Náaumka þad. Heimsins Þiod hier ad sa/ heitenn god minnlest a/ er sale Fod

sæte Fødurs aþ. Mey kuedur og mællte þa/ Madur z Gud Ma
salfur Gud vm Soniñ gaf. Lijfe þiñu fædast fra/ Frelsareñ Maria

ria/mun gietast medur þier. Ei leinge vndañ droo/ og vere
sa/ z allra Nluta Vpphaþ er. Tiade þrañ tygen Son/ Truad

de þad/ hun mællte so/ giørdest Guds Nadarstool. Son Guds
ra Maria Lios og von/ Riettlætis sanna Sool. Nimna

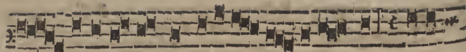
Føddest j Neimeñ hier/ Nimna Kongur et affar er. Lios þad
rijkesins Nirden gaþ/ Neidur Gude og mesta Loþ. J Lang

Fiarhirdum liomar hia/ Lijder Vollduger ecke sim. Stiarnañ
um Stalle hußler hñ/ hún vijd Verølld et lykia kañ. Gafur.

Biar ta birtest þar/ sem Blomgan Vønd ur Jesse bar.
Kongar greida Suein/ Gull Myrru og Reykelse sijn.

Vmskurn leid hann einneñ hier/ ossßem þáddur og giefeñ er.
Vid Jordanar Vøtneñ hrein/ vora þuode Syndanna grein.

Ce Mey

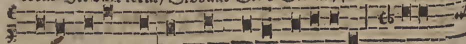
Meg offrar einka Son/allra Lijf z Nialpar Von. Lausnar
Symonis Nendur pa/sijnum Fognyd hielldu ꝏ. Gaf Sion

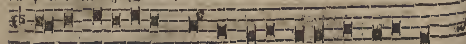
ans Christi Kraptur Fyrste/ Vatn ad Vijne verda liet. Neyrer
Blindum/Gaungu Nølltū/Mattu Dauder mæla riett. Dvin

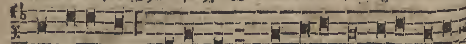
Daufur/ Holldþra plyr/ Og vpp rijsa Dauder Men. Braudett
rekur/Jet burt tekur/Stoduar Sio z Storm j senn. Tanverst

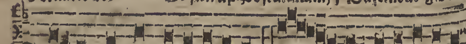
Fimm og Fiskar tueimer/ Fimm sedia Þusunder þa. Epter
rar pliott kutttast Dotter/ Kuiku Blodlat stoduast mæ. Lamb Guds

Droum Spæmaññana/ Einka Nirder Saudana. Leidt til Forn
kuitt vid Løst z Synder/ leyste Daudans Bønd/ Krossens Naud

ar Lambed er. Vettte Lijfgiør Vøludum/ Veik aptur fra Nel
z Kualer her Er sien af Postulunum/ j Dasemdar giørd

vijstum/ Vppreis a þridia Deige. Og ad vꝯum Dvin
unum/ Safire Næd samverkande. Holld sins vors Neid

num

num øllum þeim aſtaandum/ Jeſus er vppnumeñ Huggun ur nu/ hædſtre mz Sigurvinningu/ i Himen er vpphafeñ. Sende

ar Anda Eingell Rꝺdſins ried ſenda/ er ad hañ ædur loꝭ ade. Gaf ſijnu þ m/ s ſier hñ kiøre af þſſu Heim/ Tüg nyar hø talade.

Eia huør af tru ꝭreiſtre/ Himnaſka Konge/ Saung nyañ ſeiger/

So Nꝺdar mættum niooſa/ nær þeſſe Heimur næer ad þrioia/

Frialſer af Syndum/ Fagnud vier pindum/ s i fyrſta Falle/ Fod

urs ſyndum aller.

Reſponſorium/ Og Loffsaungur vm Jeſu Chriſti Hingad komu og Fæding/ Med Lag/ Crates nunc.

Lofed Gud gooder Chriſtner Men/ ſynged hønum Lof aller ſen/ Oſſ ſkal gledia þad/ ad af ſtørre Nꝺd/ Gud vid oſſ hefur giørt tilſñ Frid.

Guds Son hia oſſ villde vera/ vort Holld a ſier ſialfum bera/ liet ſig hier ſi na/ Lijk n oſſ ad ſyna/ og þad tilijfa Lijf ad forþiena.

Hañ er komeñ Hialp ad veita/ Himneſkum Aud oſſ ad byta/ Oſſ vel ad Frida/ af Synda Doda/ ſem oſſ glader hier hans Einglar boda.

Verſus.

Oduſ Innlok/ med hm Nootum/ Huic oportet.

Þockum jafnan Gude/ ad oss fyrer sin̄ Son/ sodan Myskun z Nad veitte Nan̄. Responsorium.

Unga skal þad Gledia z Gamla/ Guda lofun eckert má hamla/ Arf sin̄ vill finna/ Upphoof Hialp sanna/ og sende Fyrerheiten̄ Gud til Man̄a.

Huør kan̄ ødra hurad hafa/ huad Gud mætte Mønnum giefa? Enn þenn an̄ Hialparman̄/ Jesus nefnest han̄/ Vorn Lausnara sannan̄ vier játum þan̄.

Huør má an̄ar Hialp oss veita? hier med vorum Quin mæta/ Og Blessan giefa/ Blydan̄ Gud ad hafa/ sa oss frelsar eirn af øllum Voda.

Jnnlaked.

Lof sie Gude ad han̄ sitt Folk ei vill hafa/ Helldur sin̄ Son þui hialpa láta. Responsorium

Gledied ydur Guds wtvalder/ giøred Packer Men̄ nyalder/ Hn̄ ried oss fin̄a/ Hialprædet sanna/ og syna Nad vid oss giørde kun̄a.

Vinskap ydur villde syna/ veitte øllum elsku hreina/ ydar vill vitia/ Anaud vel bæta/ og syna Blessan oss sialfur veita.

Reide lict hn̄ rietta falla/ med rijkre Blessan gladde alla/ liet oss kun̄giøra/ Lausn Synda vorra/ Myskunsaman̄ sig og Milldann vera.

Jnnlaked.

Lof z packer Gude Fødur jafnan verde/ Fyrer sin̄ Son oss Blessan færde. Responsorium.

Lofed Gud Christner Men̄ kæter/ og Christum sem Synder bæter/ Vitska oss synde/ San̄leik so kiende/ øll sijn Fyrerheit Gud allvel endet.

Gude skulum glader syngia/ og gøfgua Lios Heidingia/ j Myrkre mun skijna/ Med Kien̄ing syna/ Sa wtvalde fyrer Fæding hreina.

Aller skulum eirn Gud lofa/ a Christo vorn Føgnud hafa/ hønum a hafe Tunga/ Heidur og Lof syngia/ og Eingla Lofsaung alldrei af ganga.

Jnlaked.

Helldur Gude/ hier a Jørdu Fridur verde Christur oss Gude þecka giørde.

Benedicamus, Med Lag/ Fader vor.

sem a Himnum ert/ z ct.

Eitt Barn er bored j Bethlehem/ þui gledur sig Jerusalem/ Almattugs Fødurs eilijft Ord/ a sig took Holld og Madur vard/ Gabriel þenan̄ Bodskap bar/ Barns hafande ein Meyian var.

Sem Brudgume af sijnum Sal/ Son af Meyune komen̄ skal/ j Usnu Stalle einum lá/ Endalaust sem þo Rijke a/ Fiarmen̄ Eingell þa prædde eirn/ Frelsare Heims sa være Sueirn.

Af langre komu Froder Før/ færdu Gull/ Myrru/ og Reyke Kier/

Aller þeir geingu j það Hws/ Vngan̄ Suein sier huør kunnde fws/ einum z þren̄um aller hier/ Eilijfum Gude Lof syngium vier.

A Nyars Dag/ Barna Saungur

Vid Ton. Ofan af Himnum/ z c.

Jesu vor Endurlausnare/ epter Moyses Logmale/ a Atta Deige vmskoren̄/ vpp fra þui þu varst j Heim boren̄.

Su Vthelling þijns Helga Bloods/ hier var fyrst Mañkyne til Good/ lagder þig vnder Logmaled/ liest so þess Boluan a þig med.

So ad oss leyster Syndum fra/ sialfur gieckst vnder Byrde þa/ hier fyrer Jesus heiter þu/ Heill vor eilijf og Lausnen̄ tru.

Vmskter þu Herra Hiortun vor/ Hreinsa þau vel af Synda Saur/ sem þijnum Vilia sækia mot/ z Sathan villde ei feinge Boot.

Giefoss þijn Bod ad geyma riett/ giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett/ ad vel vppbyrium Ared nytt/ eilijft z hølldum Orded þitt.

Onyt er Menn/ z oll vor Verk/ af þui gief þu oss Naad og styrk/ So ad þijn Christne vm allañ Heim/ eilijft synge þier Lof/ Amen.

Nyars vijsa/ Ad oska Goods ollum Stiettum/ Med Lag/ Heidra skulum vier Herrañ Christ.

Gud læte Saung vorn ganga nu/ gledelega af riettre Tru/ Fagnadar Aar þa oskū vier/ af Guds Millde ad þiggie þier/ Halleluia.

Eingeñ Heims Stiett og eingeñ Mañ/ an Guds Hialpar stand ast kann/ Þui bidium af Huga/ a huørre Tijd/ Hañ leide allann Christeñ Lijd/ Haleluia.

So ad Valldsmeñ j sine Stiett/ sæter af Gude stiorne riett/ Vmvande vel z gaumgiæfe/ Goder/ Fromer z vijser sie/ Haleluia.

Hondle so allt til Heidur sie/ hædstum Gude z hans Syne/ styrcke hans Ord z vernde vel/ so varast meige seirne Kuol/ Haleluia.

Almøgeñ hlijden ad þm sie/ j Sidgiædū z Riettvijse/ med Kiærleik/ Tryggd z fullañ Frid/ Fromum Valldsmoñum lijkest vid/ Hale.

Bwanda Folke bidium vier/ Bæum z Eign sem hefur huer Gange ollum sem giegner best/ Gude til Lofs z Dyrdar mest/ Haleluia.

Viſiuhiuum Hlydne og Frid/ Hollustu og Tru ſem byͦdur Gud//
Oſſ þienade Guds ſæte Son/ ſa þui trüer er þarþur Þion/ Haleluia.

Hionū ſie jafnan Hiartad eitt/ huort bere aňars liuft & leidt/ liþe ſi
mſt ſem eitt ſie Hollď/ vnder Guds Nꝛad & hlijfdar ſkiolld/ Haleluia.

Børneň fra Æſku otteſt Gud/ Ord hans lære & hallde Bod/ ad
loſe Gud og gagneſt Heim/ Good Ment & Sider aukeſt þeim/ Hal.

Forelldrar beſt þar fylge ad/ full Þørf og ſkyllda ſøň-er þad/ Til
Guds erum þui vppalder/ ad eins vid Børniň breytum vier/ Hal.

Yfigis Folk ſo ſime vid/ Saurgun Holldꝛ og liotum Sid/ j Hrein
lijþe ſier hallde riett/ heidre og virde adre Stiett/ Halelu.

Þeim Heilſu breſt & þunga Soott/ þoldu leinge Dag & Nott/ oſk
um vier ad Gud giefe Þol/ giøre linun a þeirra Kuøl/ Haleluia.

Þa ſ̃ Freiſting & Fangelſe/ Fiandſkap/ Opſokn/ & Motlæte/ lein
ge hafa lided j Heim/ leyſe Drottiň af Þyngſlum þeim Haleluia.

Fatækum ſende ſaňur Gud/ ſijna Naudþurft & Daglegt Braud/
Þolenmæde j Þra Raun/ Þm giefe fyrer Chriſt ſiň Son/ Haleluia.

Þm̄ riett med heidre huørn eiň Dag/ hallda ſier vid ſitt Viňulag/
Børnum & Kuikum Biørg ad fa/ bleſſe Drottiň og eyke þa/ Hale.

Audugum ſem vm Eigner hier/ Ahuga bera/ oſkum vier/ Sedie
auma af ſijnu Fie/ ſo ad j Guds Rijker ſie/ Haleluia.

Almugans Biørg ſie Eyling good/ & aumum veite Vernd & ſtod
Læte Børn ſtunda Lærdom meſt/ Lof þm rijker af þeßu beſt/ Hal.

Syndugū Kuiſtun kiøſū nu/ Chriſts Nꝛad girneſt mz riettre tru/
breyte ſier eins & Ord hꝛs kys/ ad hier/ & ſijdar Nꝛad ſie vijs/ Hale.

Þm̄ Synd & Villu vara vid/ vel kieňa Tru & Chriſtiň Sid/ byr
ta oſſ Jeſu Ord & Verk/ af Gude bidiū Nꝛad & Styrk/ Haleluia.

Alls þeſſa af Hiarta Oſkum hier/ ad Gude þecker verdum vier/
Heidarlegt Folk j huørre Stiett/ hꝛ dyrke/ elſke & otteſt riett/ Hal.

Vernde oſſ Jeſu Volldug Hønd/ Vid Dioſle/ Skada/ Skøm̄ &
Synd/ bregdeſt alldrei ſu Bleſſan klaar/ Byrium vier ſuo hid Nya
Aar/ Haleluia.

Þackargiord fyrer vmlided Aar.

Glaſku

Giæsku Guds vier prijsũ/ gooder christner Meñ/ med Saung og

sætũ Vijsum/ ꝛ seigiũ hm̃ señ/ Lof fyrer Laaned slit/ s̃ hefur af

Giæsku siñe/ huør eirn true eg þad þinne/ a þessu Aare oss veitt.

Myskun hans ꝛ Millde vier miñunst fyrst vppa/ Og virdum vijst sem skyllde/ hans Velgiørninga þa/ sem hañ nu þetta Aar/ oss gief ed hefur øllum/ bæde Konum ꝛ Køllum/ ꝛ kuñugt fyrer oss staar.

Volldugur Gud veitte voru Lande Frid/ Folk allt eirneñ fædde/ so þieck huad þurfte vid/ af hñs/ Myskunar hønd/ Þui Blessan Fad ereñ millde/ Bygd ꝛ Bæum villde/ giefa vm giørvallt Land.

Oss heþur vardveitt alla/ af Fødurlegre Nаad/ Ef villde hñ yþ er oss falla/ sem vor er Synd og Daad/ med jaþnre Nefnd ꝛ Pijn/ fyr er laungu værum vier deydder/ aþ Sorg og Eymdum eydder/ huør fyrer Synder sijn.

Sem eirn sætur Fader/ so er hann milldur vijst/ Vier verdum þa frelsader/ ef truum a Jesum Christ/ mz eirnre riettre Tru/ Hañ suip ter aþ oss Syndũ/ ꝛ sijdan eirneñ Eymdum/ og þañeñ hialpar nu.

Slijkar Giæsku Gæþur/ O Gud vor Himnum a/ sem þu gieþed heþur/ Lofe huør sem mаa/ j Jesu Christi Nafn/ Vier bidium þig eñ fremur/ gief þad aar sem kiemur/ sie þier til Æru eñ oss til gagns.

A Þrettanda/ Hymnus.

Hostis Herodes, med Lag Agnoscat.

Herodes Grimme þui hrædest þu/ þott hingad kome Christur nu/ Verølldlegt Gotz ei girnest sa/ sem Glede Himna oss veita maa.

Ferdast Vitringar fylgiande þa/ Fródre Stiørnu sem liet sig sia/ Liosßins leitande med Feyptre sijn/ loffudu Gud med Gafum sijn.
Liet sig hier Vatne Lauga j/ Lamb Himneska/ og laut ad þui/ Oll vor hreinsande Andar Sar/ alls Syndalaus þo sialfur var
Helldst ma þ kalla hædsta Makt/ hier nast litast j Kierenu brakt einfallt vatn ædur/ eñ vard þo Vijn/ vijst bregdande Natturu sijn.
Þig Fødur & Son lofe Þioden plest/ þu ē j Dag auglysast liest/ Og helgum Anda Heidur & Prijs/ a huørre Stundu æ sie vijs.

Hingad heyrer sa Psalmur/ Þa Barned Jesus j Bethlehem (vt supra) A Þrettand a.

A Hreinsunar Dag Mariæ.

Med Ton. Ofan af Himnum.

Jesus J Fatækt fæddest þu/ frelsade oss þijn Milldeñ Tru/ Lijtel Miolk hefur Lijf þitt nært/ lagdur j Hey & Stalleñ vart.
Sex Vikum þiñe Fæding fra/ færdur varstu j Kyrkiu þa/ Fromū Simeon feingeñ var/ j Fadme sijnum þa Barned bar.
Huørs miøg leinge af Hiarta bad/ hønum nu veitte DRottiñ þ/ hañ lofade þa Lausnarañ/ ad lifa næde Tijma þañ.
Anna Spakona Eckia froom/ a sømu Stundu þangad kom/ vm þann Suein øllum sagde vel/ sem væntu Lausnar j Jsrael.
Christe a Jørdu veit oss Børn/ verda lat oss þijn Andleg Børn/ so fræde oss þiñ Ande hier/ ad af Hiarta til þijn snuunst vier.
Lat þu oss stiorna Lærdom þinn/ leid oss j þijna Kyrkiu jñ/ huar alleina Meñ þocknast þier/ Þock/ Lof og Heidur sungeñ er;
Allt sem j Truñe er þar beidt/ af Myskun þiñe verdur veitt/ Hu ør þar jnn kiemur/ Sæll er sa/ & Søfnud þeim ei huerfur fra.
Helgaste Jesu Hialp oss nu/ Hollde voru þui skrijddest þu/ J Naf ne þijnu øll Christneñ/ eilijfa fæe Lausn/ Amen.

Hym, Fit Porta Christi, Med Ton. Conditor Alme.

Guds Syne hægast Hlid su var/ Helg Mey Nadarfull sem hañ bar/ er þo læst og til Eilijfdar/ Eñ þo Christur fram geinge þar.

Him

Himneska Liossens helgast Skin/ hier kom af Meyiu Skaparinn/ Lausn/ Blessun/ og so Brwdguminn/ beriandist pyrer Søpnud sinn•

Huggun Modur og hædstu Dyrd/ Helgust Von riettruadre Hio rd/ Blessud hans Pijna heyst z hørd/ borgade Mannkyn allt a Jord.

Heidrum med Munne/ Hug z Tru/ Herrann sem faddest af Jomfru Fødur og Anda æ og nu/ enn enda halldest Lofgiord su.

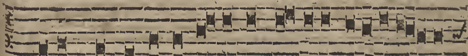
A Bodunar Dag Mariæ

Millde Jesu sem Manndom. Vt supra.

Hingad heyra aller þyrerfarande psalmar/ sem hlioda vppa Hollðgan og Hingadkomu Herrans Christi.

A Skijrdag

Hymnus Pange Lingua.

Tunga mijn af Hiarta Hlióde/ vm Heigasta Lykama þann/ og

Krøptugasta Christi Blodeð/ sem Kuittun øllum Heime vann/

Kongur hædste Lijden leyste/ Lijfs Avøgstur giordest hann.

Oss var giefenn/ Oss var fæddur/ af hreinustu Jomfru sa/ Medan i Heime hier var staddur/ Hialpar Veigenn leidde a/ Æpe sijna so li el dijna/ sierhuor Skiepna vndrast ma.

Noott seinustu sat ad Borde/ sialpur Christur Brædrum med/ My nduga pa Maaltijd giørde/ ad mætte fylla Logmaaled/ med Høndum hreinum Læresueinum/ sig til Fædu giefa ried.

Holld j Braude/ Blood j Vijne/ baud ad være Christur kiær/ Po

 pad

þad ei fyrer Skilning skylle / Skynsemd Mans þui ecke nær / Tru alleina / Hiartad hreina / hier nooglega stadfest fær.

Helgedom so hæfan aller / heidra skulum allan tijd / Gamlar Log mals Foorner falle / fylgium Drottins nyum Sid. Trwar mæla best mun bæta / Mannvits skort hia Christnum Lijd.

Sonnum Guds Son fædanda / Og Syne fæddum þyrer Upphaf / Og Huggaranum Heilogum Anda / huer þeim bædum kiemur af / Æ skal syngia sierhuør Tunga / sanna Dyrd / heidur og Lof.

Af Dauda og Pijnu Herrans Christi.

Hymnar / Psalmar og Lofsaunguar.

Hymnus, Vexilla Regis.

- Konūgsins Merke framkoma hier / Krossens tign leynda auglyst

ei / i Hollde þa Heimsins Skapare / hieck fyrer oss a Krossens Trie.

Med Nøglum Helgast Holld var fest / Hendur & Fætur teygdar mest Ad þrelsud yrde Adams Børn / Offrud var þesse saklaus Forn.

Nakenn a Krosse þa Herran hieck / hans Sijdu Spiot i giegnum gieck / Blood med Vatne þar vtaf rann / ad oss af Syndum þuæge hann.

Uppfylld var þar su andleg Spaa / J Davids Psalme sem þinnast ma / Samkundunne þar seiger þra / sialþur Gud rijkte Trienu a.

Skijnande & vel skapad Trie / skryddest med Guds Rauda Bloode Af vænsta Stofne vtvaled / so heilagt Holld ad koma vid.

Tyguglegur sa Vidur var / Verd Heims a sijnum Kuistum bar / Vikt þess helgasta Hollds var hann / sem Herfang Vijtis aptur vann.

O Jesu allra vor einka Von / af Myskun veit oss nu þa Bon / med Hiartans Fognud Guds børn gled / gief & syndugum Kuittan med.

Pier

Þier eine Gud j Þreñingu/ Þacker ꝛ Lof sie ad eilijfu/ Ad med Bless adre Kuol a Kross/ Keypter og ætijd verndar oss.

Hym. Rex Christe. Med Lag

Christe Redemtor.

Skaparenn Christe Kongur vor/ Kuittun Truadra Nadarstoor/ Audmiukra Bæner þocknast þier/ þig eirn lofum og dyrkum vier.

Himna og Jord þu hefur giørt/ Holldevoru þu klæddur ert/ vird test ad vnder vorre Synd/ være Dyrd þiñar Tignar geymd.

Gudleg Nad þijn og Giæska klaar/ griña Kuol leid og Krossens Saar/ Vid þyrstu Hiona Fall og Mein/ Fañ Lækning þijn Myskunenn hrein.

Søkum vor bundenn saklaus vart/ So oss leyster þiotrada hart/ Sutvirding leidst ꝛ bætter Brest/ Brot allra maña stor og flest.

Frelsarenn a Kross festur vart/ Frabært Myrkur þar giørdest sñart/ þa Herrañ vpp gaf helga Ond/ Hellur klofna ꝛ skialfa Lond.

Sigrare Daudans sten var bratt/ samjafn Fødur j Dyrd ꝛ mætt. Nad heilags Anda/ Hlijt ꝛ Stod/ hædste Kongur veit þisse þiod.

Hymnus: Magno Salutis Gaudio.

Hædsta Hialprædis Føgnude/ Heimur allur nu kætur sie/ Lausn-

are allra Christur kiær/ kuittade Synder Veralldar.

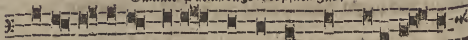
Fiim Døgum fyrer Paaska kom/ Frelsarenn j Bethaniam/ Lijknarfullur lijþgade þar/ Lazarum sem þyrr grafenn var.

Christur vid Bord med suetnum sest/ Sú kom sem foor med Smyrslenn best/ Høfud ꝛ Fætur Herrans þa/ hreinfruud smurde Maria.

Etns sem spaad stendur/ epter þad/ Asnuna ꝛ Folan sækia bad/ Til Jerusalem sat a þeim/ So kom herlega Kongur heim.

Audmÿkt su var oseigianleg/ ad Gud virdtest so lægia sig/ Heimis Skapare z Herra med/ Hogvær þorsmædre Asnu reid.
Oliu Greiner gøþugar/ og grænan Palma Folked bar/ maklega Jesu mote gieck/ Mÿskunar Kongs var koma þeck.
Dyrdarlegt Hosanna sungu hædst/ synt Dauids sie Wirding stædst Christur blessade Kongur er/ komen j Nafne Drottins hier.
Prestilng og Eining sanne sie/ sungen Dyrd/ Heidur eilijfe/ Gud Fødur/ Son/ z Anda med/ alltijd mest lofe Mannkyned.

Gamall Palmadags Lofsaungur.

Lausnaren Kongur Christe/ Lof sie þier Dyrd/ Heidur meste/

Huørium af Hiarta sungu/ hædsta Lof Sueinarner vngu.
Israels ert þu Some/ z Davids Sonuren frome/ Blessade Yfer Kongur/ J Nafne Guds til vor geingur.
Heidur þier hædstan veiter/ Hird Guds z tignadar Sueiter/ Huør Madur hier a Jørdu/ Heimur og Skiepnurnar giørdu.
Med Palma mot þier Fooru/ margt Folk sem Gydingar voru/ med Bænu/ Psalm z Saunguu/ Sia. til þijn audmiuker gøngu.
Adur en vpp tokst þijn Pijna/ prijsudu þeir komu þijna/ Heidran an Himne ofar/ huør vor nu giarnan þig lofar.
Lijkade Lofgiørd þeirra/ Lijt nu a þionustu vora/ Allt gott þier lijka lætur/ Lijknsamur Kongur ægiætur/ Amen.

Hingad heyrer Exitus a Palma Dag.
Pa Jesus til Jerusalem/ z ct.

Psalmur af Pijnune Herrans Christi/ Epter fiorum Gud spiallamønnunum. Med Ton. Vor Herra Jesus vissi þad.

Adams Barn Synd þijn so var stoor/ Søkum hennar ad Jesus foor/ Af Himne Fødurs til Jardar. Hreinust Maria han hingad bar/ Heime til Lausnar sendur var/ Sætta vid Gud oss giørde. Sitt Lijf j Dauda lagde han/ leid/

leid Eymd vora sem veykur Mañ/þar til ad villde verda/ son Guds fyrer oss Sætleiks Forn/og Synda þunga ad bera vorn/Hafeñ a Krossiñ harda.
Byriade sætra Brauda Tyd/birte þad Jesus synum Lyd/Son Mans mun Suikum mæta /Hañ slaa/kuelia z hræria þeir/haduglega a Krosse deyr/vpp rijs fo ydar ad giæta. J Simeons Hwse sat vid Bord/Smyrsl hefur kona þa ngad fiærd/Herrans Høfud ried væta/Agiarn Judas þad eydslu kuad/ eñ æst verk Drottin sier virdte þad/Kuiñu baud kyrra ad læta.
Christi hollustu falleñ fra/Falsare Judas Sylfur þa/fyrer þad Son Guds sellde. J fyrr tilbwna Salnum sat/med synum Paskalambed æt/z endade a þui Kuølld e. Nytt Testament hefur sydan sett/ so hans Dauda x minnunst riett/þeirra Fætur þuo villde/Aastardæmiñ þau dyrust baud/ dapra Læresu eina af Naud/frædde so Huggun hiellde.
3 DROTTiñ foor þa j. Fialled wt /Fylgdarmøñum hañ baud med Sæt/ vid Freistne bidia z vaka/Skamt j Gardeñ þeim gieck hann fra/ Grandvar fiell nidur til Jardar þa/Fødur bad fra sier taka/Keñañ Kaleik/þui ecke er/O møguleg ad viñest þier/þiñ Vilia fo ei forsaka/Lærisueinum vm þetta bad þess z mille gieck synum ad/af Slæfne sig ei omaka.
4 Eka ber eg/þier Sofed samt/ Suikiande mig/er burtu skamt/ Nu er su Stund/vpp standed/ Mañsins mun verda selldur Son/ j Syndugra Hønd/ þui giøred Bon/ad Freistne ydr ei grande. Sia þar Judas med Søfnud Ma na/med Suerdum/Stængum/ kom til hans/med Lyckt z Logbrande/þetta merke gaf Þegnū hliott/þañ sñ eg kysse fanged fliott/z mzfør meñ vel vãde.
5 Fyrr visse allt sem framm kom hier/Frelsareñ spyr/huørs leite þier? Jesum Nadverska vottæ/Jatgde DROttiñ jeg er sa/Judz s.eiter sem sokte a/jafn skiott til Jardar dette. Judas heilsade Christ med Køss/ Konistu Vinur ad suikia oss? Herenn þa heyrde þetta/Herrañ grypa og hallda fast/huørt ei sku lu med Suerdū slæst/Fylgdarmeñ Jesum frietta.
6 Grandest Petur sitt Suerd wt drog/ Suein Yferkiennemañsins sloo/Eyrad þa Malchus miste/Drottiñ baud hm/ei bañed nu/brugded Suerd aftur slyd ka þu/ætlar þu Bon mig breste? Þo Eingla villde eg Fylking fa/Fødurs Ka leik eg drecka a/ Þion Lækning þaa af Christe. Bundeñ til Añas færdu fram/ fra þm til Byskups Caipham/allt Raaded þangad þuste.
7 Herrans Før Petre Hugraun fieck j Høll Byskups til Sueina gieck/Mæls lok ad mætte kaña/Dyra Ambattañ ønur bratt//z adrer þui næst lystu hatt eirn ertu Jesus Maña/ Neitade Petur næsta frekt/ nokru siñe hañ hefde fe ckt/Soor sig og sært ried banna. Haneñ galar/ Sier Herrañ snyr/hañ leit/ Þa man huad mællte fyrr/ Vtgieck med Tdran sanne.
8 Jesus spurdur vm Kieñing. Kuad/ Kende eg ølium j huørium Stad/ Þa lættu þar vm suara: Eirn Þion Jesum j Andlit sloo/ættu Byskupe ad suara so? Kluguitne lietu bera/ Byskup sagde. Þig sære eg bert/ Son Guds Blessadur ef þu ert/oss þad nu augliost giøra/Ansade DROTTiñ/Eg em sa vpp hiedan skulud Son Mans sia/vid Hønd Guds hægre vera.
Kieñemañ reif syn Klæde þa/ klart hans Gudlastan heyra maa/ Þotta þa virdzin

virdum nyta/ Allt Raaded ſpyr huad ydur lyſt? Af lyfe ſtrax þeir dæma Chriſt/ vm hans Aſionu hryta/ Ranſer med Spotti ſpyria ſo/ Spaadu oſſ Chriſte huør þig ſloo? A hñ med Hædung ſpyta/ Arla kom ſamañ Alment Raad/ Ed ſpyria Chriſt/ ſo feinge naad/ huar med hñ mætti æyta.

Landſtiorn þa bundeñ/ ſelldañ ſier/ Suikareñ Judas aptur ber/ Taled Fie/ Tuga þiggia/ Syndgade eg þui ſaklauſt Blod/ ſueik eg/ Pa anſar Juda Piod/ oſſ ber ei ſu Vmhyggia. Kaſtar Silfre vr Kyrkiu gieck/ Kuidur hans braſt j Snøru hiek/ Bloodgialld villde Gud ei þiggia/ Kriſt a Stefnu ad leyga þui fyrer Leirſmids Akur þeim Daudu j/ Vtlendingum ad liggia.

Meinlauſa Jeſu Jall vid took/ Juda ſpyr/ huøria hefde Søk/ Ameele ecke ſpara/ Skatt af Keyſara ſkipar hañ fyrſt/ ſkelfer Folked ſig helldur Chriſt/ Opt neyddr einu ſuarar/ Mitt Valld er ei af Verølld hier/ Vottur Sannleika eg fædder er/ Til Herodem hlaut ad fara/ Kætur marga ſpurde Kongur fliott ad Chriſt þeigiande giørde Spott/ ſialfur med ſynum ſkara.

Neitar Kongur. Kuad Jall/ og jeg/ Jeſum ſekan a nokurn Veg/ Refſtum burt hanna eg eige. Vm Fanga eirn hafed fornan ſid/ frialo ſie ydur vm Paſka tyd/ Añann huørn oſka meiged/ Plodeñ æggiud þuſte framm/ þiggium vier helldur Barrabam/ Chriſtur a Kroſſe deyge/ Frw hans baud vm þañ Froma Mañ/ fraſt ecfert mig ſo margt vm hñ/ dreymde a þeſſum Deige.

Ofckañ ſtrykte ſtiornar Mann/ Stryds Menn Purpura klæddu hann/ Pyrne hans Høfud Kryna/ lietu j Hønd hans hægre Reyr/ heill Juda Kongur ſøgdu þeir/ Knicfall z hædne ſyna/ høfud z Kyñur Hnefum ſlaa/ hans Aſionu miøg hræktu a/ wtleiddu hañ fyrer hina/ med ſoddan Bunad ſaar og Blod/ ſu eiteñ kallar ſem være Good/ hañ ſkallt a Kroſſe pyna.

Pilatus vill hañ verde laus/ villtur Lydur hans Dauda kaus/ Þuiad ſig Guds Son giørde. Keyſarans Reide þu fulla fær/ Fride leingur ef þeſſe nær. Pa Jalleñ þetta heyrde. Handlaug ſier took/ a Domſtol ſtie/ Storbrota mañ þeim liet i tie/ Jeſus Kyſlaateñ verde. Vtleiddur/ Kroſſ ſiñ ſialfur bar/ Simone þar til naudgad var/ ad gieck vnder þa Byrde.

Kuiñum baud/ Aumked ecke mig/ Vm ydur/ og Børneñ huør vm ſig/ hafed Græt og Harma ſtora/ Su kiemur Tyd ad ſeige þier/ Sæl Obyria og Barnlaus er. Fiøll/ hylied oſſ og vora/ Ef giørt er ſo vid þad Græna Trie/ gietted þid viſna huad mun ſkie? J Aftøkuſtad vt fara/ Chriſt negla þeir a Kroſſiñ þar/ Kualder voru tueir Ræningiar/ ſiñ hønum vid Hønd huøra.

Ræningium jafn ſa ſyndeſt þeim/ ſagde. Fader fyrergief þeim/ ei vita huad þeir vinna. Handſkript Søk Jeſu ſetta liet/ Juda Kongur af Nazareth/ Yfermeñ ad þui finna. Hans Klædum ſkiptu Hermenn þa/ vid hryggua Moder mællte/ Sia/ Sa er þiñ Sonur Kuiña/ ſydann Johañem ſagde vid/ Sia þyn Mooder/ fra þeirre Tyd/ hana took ſa til ſiña.

Skapraumer/ Hædung/ Hroop og Bryxl/ Heidner og Judar ſøgdu a vyſl/ Ræningia annars Orde/ Anſar hinn Gud ſkallt ottaſt nu/ ockur er makleg Pyne ſu/ Þeſſe jllt ecfert giørde. J Ryke þynu minſtu myn/ Millden ſoor j Dag

Ender

Endeñ þyn/med mier j Paradys verda. Sorthade þa Sol & miøg vard myrkt Miñ Gud/Miñ Gud/þui fra mier ert/Huør Mañ hañ kalla heyrde.

Trulega allt nu framkuæmt þann/ad fylldest Ritning sagde hann/ Þyster mig/þar vied standa/Kier fullt Ediks og Ysop hia/af þui hñ Dryckia/sagde þa. Allt hefur þad nu enda. Med hærre Røddu hañ mællte miøg/Miñ Fad er nu befala eg/Ønd myna þier til Handa. Sydan hañ hefur þetta sagt/ og Høfud sitt Blessad nidur lagt/ vppgaf siñ eigeñ Anda.

Vard þa a Tiallde skipting skiot/skielfur Jørdeñ/eñ klofnar Griot/opnast Grafer allvyda/ Lidna Menn Helga lyfgar þad/ lystust mørgum j Helgum stad/Vpprisu Jesu sydar/Høfdingeñ stod med sinne sueit/sem hñs giætte/ þa ug vndur leit/huar af þeir hrædslu lyda/ Guds Son hñ vera votta liost/ vid Fuddur Lydur sloo syn Briost/ þad ia hans Vijner þar byda.

Yfermeñ vilia ecke sie/ vm Hatyd Lykeñ føst a Tre/ Strydo Mann Bein beggia brytur/Lity Jesu læteñ til sans/lagde eiñ Spiote j sydu hans/Blod og Vatn burtu flytur/Radsherrañ Joseph kom vm Kuølld/ af Kross ad taka Jesu Holld/Pilati Leyfe hlytur/ Christ med ad sueipa keyptu Lyn/Kom Nicodemus forne Vin/Smyrsl mykel med sier flytur.

Þesser af Krosse Lyked laust/Lyne sueipa og smurdu traust/epter sidven su siñe/Þar stood & Josephs Steinþro ny/Stad þeim ei fiærre Garde j/fyrr læ þar eingeñ jñe/Lykama Jesu løgdu þar/þui leid ad Hatyd/& vellcur var/ stoor Steirn ad Grafar muñe/Helgar Kuñur þar voru vid/vitia hann/tilre eda Smyrsleñ pryd/varast vm Hatyd viñe.

Ædstu Meñ Juda añars Dags/eggia Pilatum/ Lattu strax/ gixta Graf ar so lenige/Þessa suikara þeinkum Tal/ a þridia Deige eg vpprisa skal/ verre þa villa geinge/ hønñ ef þeir huinska j burt/ hitt ad seigie mun verda spurt/vackt baud þeir fulla feinge/sett Vørn og margur Vøkusueirn/var þa Innsiglum merktur steirn/ad geyma so grande eingeñ.

Eirn Niartnæmur Psalmur/ Huørneñ Madur skal riettelega hugleida Pynuna Christi/Med Ton/Hallt ost Gud vid þitt.

Syndnge Madur sia þitt Rad/ seiger vors Herra Jesu Nad/Giæt þess j Reide Guds þu ert/Glatadur fær þo ei vid þui giørt.

Eg var liufur ad leysa þig/Lyknargiarnañ þier synda eg mig/Kuñug var mier þyn Kuøl og Sekt/kostade mig þyn Borgun frekt.

Eg var hlydeñ til Dauda allt/Jllsku þinnar og Synda gallt/huxa þu vel ad hlyder mier/Herra þinn alldrei afræker.

Eg leid Mædu og Heimsins Had/ hefur mig þiña vegna þiad/ so feinger Nad og Fridar giøf/ Frelsara þynum synger Lof.

Eg var sleigeñ og særdur miøg/ so heill þu yrder fyrer mig/og allar Synder varest vel/ verder kuittur vid Eymd og Kuøl.

Eg var Bøluadur byrtur hier/Blessan eilyf so veitteft þier/ Og Ord mitt hefde j þier stad/alla hlute sier helgar þad.

Eg var bundeñ og hracktur hier/ hialpade eg so vr Villu þier/ad a mier

 stande

ſtande øll þÿn trw/Aſionu mÿna ſo ſtæk þu.
Eg var hrakenn z Hwdſtryktr med Hædung kladdur og Reyrdur/ Negldur a Kroſſeñ nakeñ þo/z hryggelega a hønum doo.
Eg gaf þar wt mitt meinlauſt Blood/med þui veiteſt þier Kuittan good/ ſo leyſta eg af þier Synda bañ/Sathan Synd Dauda eg yfer vañ.
Synd/Daude/Kuøl af Adam er/eñ Lyf og Nadeñ kom af mier Eva gieck Leid ſem giegnde veſt/Giørde eg mÿns Fødurs Vilia beſt.
Andſkotanum Kwm Eva gaf/vndanſkildu Trie at hun af/Eg hieck vt þa neñ a Kroſſens Trie/Edik og Gall þar ſmackade.
Sem Adam ſpelltur allur var/Vm allt mitt lyf voru Vnder z Saar/allar Synder ſem Adam braut/a mÿnn Hollde eg borga hlaut.
Bæt þig Madur og jdraſt nu/Innfly til myn med hreinñre Tru/ſo verder þu kuittur Synder vid/Saal þÿn og eilÿfan fær þa Frid.

Enn eirn Pſalmur vm Gagn og Nytſeme Pijnuñar Chriſti. Chriſtus in Cruce.

Minſtu Madur a minn Deyd/Minſtu a mÿna ſaaru Neyd/Minſtu eg hefe eirn fyrer þig/j Daudan giefed ſialfan mig.
Pad lattu þier nu vera kient/ ad þetta hafer þu ei forþient. Af Elſku hefe eg þier allt þad veitt/eñ ecke fyrer þitt Verked neitt.
Þui lattu þad vpp vekia þig/ad þu komer fram fyrer mig/ med Angre z Jdran Hiarta þÿns/ſo ad þu niotet Dauda mÿns.
Ad Sæl þÿn verde af Syndum hrein/og Sauruglegre Laſtagrein/ fyrer þañ Dreyra j dapre Pÿn/ſem dunde vt af Saarum mÿn.
Eñ huøriu giegner Heimſkan ſu/ad huxa fæer vm þetta nu/ Margur er ſa Madurin̄ þar/vm mÿna Pÿnu ei huxar par.
Huørneñ hann kuñe hellſt ad fa/Hialp Andar ſiñar/og frelſaſt fra/Eilÿfum Dauda og Andar Pÿn/og Reide Guds fyrer Synder ſÿn.
Eñ fagna og gledſt mÿn Fæxt Hiørd/ fyrer miñ Dauda holpeñ giørd/ Sem hefur allt þitt Trauſt a mier/ad vyſu vil eg hialpa þier.
J mÿnum Dauda er þitt Lyf/ Pÿn Hialp/þitt Trauſt/ þÿn eina Hlÿf/ mitt Hellagt Blood þier Hialpar meſt/og hreinſar þÿnar Synder beſt.
Lof og Heidur ſie Lauſnareñ þier/ fyrer Lykn og Myſkuñ þu veitter mier/fyrer þinn Dauda og Dreyra foſs/O DROttiñ hialpa øllum oſſ/Amen.

A Paaſka Hatijdeñe/ Vt af Vppriſu Herrans Jeſu Chriſti/Nockrer Hymnar og Lofſaunguar

Hymnus. Allfagurt Lios. Vt ſupra,
A Paaſka Dagenn.

Hymnus. Sermone blando Angelus

Fag

Fagnadar Kiefiing Kuiñum fær/klaar Guds Eingell talar vid
þær/J Galilæa Christur kiær/kañ vÿst sien verda sÿnum nær.
Grøfeñe skiott þær geingu þra/ greina Postulum slÿkt sem sia/
Lipanda Jesum lÿta þa/lwta hans Footum og þreisa a.
Neyrande þetta Herrans þiod/hradt ferdast sem þeir feingu Bod/
ad lÿta Christ þm girnd er good/Glede/ Von/ Traust a þessu stood.
Jørdeñ z Sooleñ birtast blÿd/ Bist og reid j hñs Daudatÿd/ Þa
Christ lÿta ad Lÿkams sid/Læresueinar og mæla vid.
Klarlega Saar þeim synde hañ/ a sÿnu Holldi er Daudañ vañ/
Vppriseñ jata aller þañ/Eilÿfa Mÿskun veita kañ.
Lÿknsamur Kongur Christe þu/kueik j oss til þÿn æst og Tru/ ad
liñe þier alldrei Lofgiørd su/er Lÿdur æ greidir leystur nu.
Milldaste Gud su Mÿskun þÿn/ med Vpprisuñar Føgnud skÿn/
Vid ogn Daudans og Andar Pÿn /øllum hlyþe truudum sÿn.
Nu dyrdkum aller Drottiñ þañ/af Dauda reys og Siguriñ vañ
med Fødur og Anda helgū hñ/ heþur þad Valld ei endast kañ.

Hymn, Ad Cænam Agni, Med sama Lag.

Christneñ synge nu Sætleiks Lof/ Syne Guds þacke Lausnargi
of/Dvin med sÿnum øllum Her/J Sioeñ Rauda sockfur er.
J stoorum Voda vorum þa/ villde hañ alla oss afmæ/ Lausnare
vor sa Lÿf oss gaf/leidde j giegnum Rauda Haf.
Fridade oss og frelste vr Neyd/ Flecklausa Lambsins Blood z De-
yd/þa Christur bardest vegna vor/Vÿkingeñ kiæþde diwpur Sior.
Pæskalamb Helgast høfum vier/ Huort a Krosse oss bakad er/
Holld þess er Fæde Neidurs vert/Herra Jesu þad sialfur ert.
Þetta er saña sæta Braud/ suiptande oss eilÿþum Deyd/ Dyrast
Blood Lambsins drekkum vær/ Diøfull oss þa ei skadad fær.
Þacker alldrei vær giekum giørt/ Gude sem er þad Offur vert/
Fra Oþøgnud og Andar Kuøl/erum vier þar med leyster vel.

Lamb Guds pier hæfer Lofgiörd best/ Lotning/ Heidur og Dyrd/ enn mest/ Øll pyn Christneñ j Heime hier/ æfenlegana packe pier.
Nu dyrkum aller Drottiñ pañ/ z c.

Hymn, Iesu nostra Redemtio.

Jesu Endurlausneñ vor/ ertu og Hiartans Girndeñ stor/ Skap are allrar Skiepnu sa/ j Skysrum Mañdome liet sig sia.
Mesta þig þar til Milldeñ dro/ Misgiörder vorar ad bera so/ Hol dsins þolande hardañ Deyd/ huar med oss leyster af Daudans neyd.
Helvijtis giegnum hlideñ gieck/ Herteckna sijna frelsad þieck/ Sig urvegareñ vid Merked mætt/ med Fødur situr a Himnum hætt.
Þijn Goodvilld til þess þreingde þier/ þijns Foolks ad bera Misgiörd er/ Þyrma oss og so þar med lia/ þitt Millda Auglit mættum sia.
Herrañ Christum nu heidrum vier/ huør af Dauda vpprisenn er/ Fødur og helgum Anda med/ j øllum Løndum Lof sie tied.

Eirn lijtell Lofsaungur/ Vm Vpprisu Herrans Christi.
Med Lag// Christur Reis vpp þra Daudum.

Vpprisen er Christur/ af øllum Kuølum leystur/ Af þui glediu/ nst nu aller vier/ Jesus vor Hialp og Huggun er/ Haleluia.
Ef vpprisen ei være/ oll Verølld fyrerþæreft/ Drottiñ vor Jesus Daudañ vañ/ dyrkum og loþum aller hñ/ Haleluia.

Annar Lofsaungur/ Med Lag/ Boreñ er Sueirn.

J Dag oss Christur vpp aptur Reis/ Haleluia/ Oss er þui øll um Salañ vijs/ Hale luia.
Sa þyrra Dag leid særa Þijn/ Haleluia/ Saklaus þyrer allt Mannkyn/ Haleluia.
Þier hræddu Kuinnur fared þramm/ Haleluia/ þliotlega j Gali leam/ Haleluia.
Lærefueinum þad seige þier/ Haleluia/ Sa Kongur Dyrdar vpprisenn er/ Haleluia.

A Þæs

A Paaska Glede Sæll Lof sie/ Haleluia/ Sunged DROTT ne af Christnefie/ Haleluia.

Heilagre Prestung hædstu Dyrd/ Haleluia/ Af Hiarta seigium og Packargiord/ Haleluia.

Enn eirn Lofsaungur/ med sama Lag.

Vpprisenn er nu Jesu Christ/ Haleluia/ Sa allann Heimenn hefur leyst/ Hale = luia.

Ef hann ei Vpprisenn være/ Haleluia/ Oll Verolld pa fyrer færest/ Hale = luia.

Par hū er nu Vpprisenn vijst/ Haleluia/ Aller lofum vier Jesum Christ/ Hale = luia.

Heilagar Kuinnur komu priaar/ Haleluia/ Til Christi Grafar pegar j Aar/ Hale = luia.

Leitudu hans Lijkama par/ Haleluia/ Lausnarenn pa Vpprisenn var/ Hale = luia.

Heilaga Eingla hittu suo/ Haleluia/ Hrygguar Kuinnur peir gloddu suo/ Hale = luia. Eingellenn.

Hrædstu leingur ei hafe pier/ Haleluia/ Huors nu leited hann er ei hier/ Hale = luia. Maria.

Sæll Guds Eingell seig mier pa/ Haleluia/ Sialfann DROTTinn huar pinna maa/ Hale = luia. Eingellenn.

Af Grofenne Vpprisenn er/ Haleluia/ Aarla j Dag pad seige eg pier/ Hale = luia. Maria.

Sæll Herrann minn syn mier pa/ Haleluia/ sem nu er Daud um risenn pra/ Hale = luia. Eingellenn.

So ganged jnn og skaed par/ Haleluia/ Samastad huar lagd ur var/ Hale. = luia. Maria.

Herrann er burt hann hier ei sest/ Haleluia/ Ef pinda eg hann pui fagna mest/ Hale = luia. Eingellenn.

Lijted hier a Lijndwka strax/ Haleluia/ Laa hann j peim til pridia Dags/ Hale = luia. Maria.

Sonnum vier petta sialfar vijst/ Haleluia/ Syn oss vorn Herra

Jesum Christ/ Haleluia. Eingellen.

J Galileam gange þier/ Haleluia/ þar siaed hann sem sagde: Fyrr/ Hale luia. Maria.

þier Eingell Guds vier þockum nu/ Haleluia/ þad skal oss øllum Huggun Tru/ Haleluia Eingellen.

Fared og seiged satt þar vm/ Haleluia/ Sancte Petre og Postulum Haleluia. Maria til Folksins

Syngium nu aller af Hug z Raust/Haleluia/ Vppreis vor Hetra Eþalaust/ Haleluia Allt Folked.

Aþ þui glediunst nu aller vier/ Haleluia/ Eilijþ Huggun vor Christur er/ Haleluia.

A Vppstigningar Hatijd Drottins vors Jesu Christi/ Hymnar og Loþsaunguar.

Barna Saungur/ a Vppstigningar Dag/ Med Toon.

Boren er Suenn j Bethlehem/ z ct.

J Dag er Christur vpp Stijgen/ Haleluia/ J Dyrd sijns Fodurs jnngeingin/ Haleluia.

Huor med Kuøl sinne særustu/ Haleluia/ Synder þuode af Verølldu/ Haleluia.

Mestu veitte oss Aumum Aast/ Haleluia/ Ei mætte nein þui lijk fæst/ Haleluia.

þui Rijker nu sa Sigrare/ Haleluia/ Samjafn Fodur j Almætte/ Haleluia.

Og wtvegar oss Aumum Lijd/ Haleluia/ Aþ sijnum Fodur Nad og Frid/ Haleluia.

þier Menn wt af Galilæa/ Haleluia/ þui vilied vpp j Himen enn siaa? Haleluia.

Sem hann stie vpp þra Heime hier/ Haleluia/ Hingad aptur komande er/ Haleluia.

J þessum mesta Sigre sie/ Haleluia/ Sunged Lof Gude aþ Christnenne/ Haleluia.

Heilag

Milagre Preñing hædstu Dyrd/ Haleluia/ Af Marta seigium og Packargiørd/ Haleluia.

Hym, Festum nunc celebre.

Nu er a Himne og Jørd/ Nægtho Fagnadar full/ Synge þui

sanna Lofgiørd/ Syne Guds Christnest oll/ DROTTiñ med

Dyrd sinne/ Dyr Himna opnade/ Oss auaire Piood/ af sætre nad.

Eingen Tunga j Heim/ vm þañ Fegnud z Tign fær/ dicktad sem a Deige þeim/ dyrlegast birtur var/ Riettlætis saña Sool/ Son Guds/ a Himna Stool/ med Eingla Her/ vppstiñgen er.

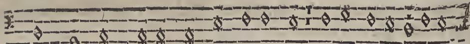
Hann heþur vissan Veg/ vijsad ollum vpp til sijn/ A Truñe mun liggia miøg/ Madur/ vel giætu þijn/ Alla Guds Nad z Gots/ gief ut riett truañ oss/ Watn/ Ande/ Blood/ votta þad Piood.

Jesu þig bidium vier/ ad j þessum Eymdardal/ Fylgd þijn/ og Nad Fødurleg/ forde oss Vistis Kuol/ Pitt Lam med Packargiørd/ Piggia lææt oss hier a Jørd/ Gief oss Girnd þa/ þier verda hia.

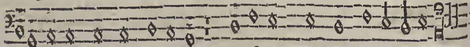
Eins sem fyrre fra Jørd/ forstu vppa Himna hædst/ med Walld z mestu Dyrd/ munt þadan aptur kiæst/ A Domsins Deige þeim/ sem Einglar føgdu Heim/ Tign og Ast þijn/ oss forde þijn.

Eirn Gud/ þo þrenne med/ þig af Hiarta Lofum vier/ Ad oss heþur auma sied/ af Millde tookst ad þier/ Wid hreina Tru oss halltt/ so hliotum vier þetta allt/ Vertu vor Hlijf/ veit eilijft Lijf.

Hymnus, Vita Sanctorum.

Heill Helgra Maña/ Heidur Englaña/ eilÿft Lÿf allra j Tru

ne sællra/ Drottiñ deyande. Diøfulsins Grande/ øllu eydande.

Gief Glede þÿñu/ Goodfwsum Þionu/ Sigur þiñ sæla/ ad syngia & mæla/ J Heime vÿdu a þessum Tÿdum/ Paaskahalld prÿdum.

Fra Vÿte fareñ/ frægur sigrareñ/ vppreist j Soma/ & fylgdeñ þÿn froma/ Holld þitt helgasta/ Hvatÿd þar næsta/ hoofst j Dyrd hædsta.

Herrañ nu helldur/ hædstu Tign Milldur/ Vpp yfer Himen/ er Christur komenn/ Med Manndoom sama/ mun aptur koma/ allt Holld ad dæma.]

Atÿd vpptoga/ til þÿn vorn Huga/ Hæstool hia Fødur/ a hægra Veg rædur/ J Avgrunñ Vara/ oss þÿnu Skara/ fra þier ad fara.

Guds Son og Fader/ giefe þad bæder/ & Helge Ande af þessum komande/ Allt yferviñur/ Eilÿfur satur/ Eirn Gud & þrennur.

Lofsaungur wt vf Vppstingningar Historiuñe.

Ma syngia/so sem Allfagurt Kloos.

Fertugasta Dag Paaskum fra/Frelsarenn stie til Himna þa/Sÿnum Lÿdfaþnar a eitt Fiall/Vppfylld var Stiett og Verk hans øll.

Hann sagde. Nu er endad allt/ huad j Ritning vm mig er mællt/ Spamañaña og Moysi/Margt kiende þeim þar skrifad j.

So hlaut ad skie vm sialfañ Christ/Saarann Dauda ad þylde fyrst/Þridia Dag rise Daudum fra/Dyrd sÿna jnn ad ganga þa.

Bæde a Himne og a Jørd/er mier giefed allt Valld og Dyrd/ Ande minn kienner ydur þad/af þui vitned j huørium stad.

Ganged nu wt og Prediked/øllum Heims þiodum Gudspialled/ Skÿred so verde Syndeñ kuitt/so skal vppbyriast Rÿked mitt.

Huør Tru og Skÿrn j Heime nær/Himneska Sælu sÿdan fær. Huør Trunne vill ecke taka vid/tapast og finnur alldrei Frid.

Allt þad sem hafed heyrt af mier/Hetlagre Christne kieñe þier/ Eg æfenle ga med ydur er/epter Giøf minne bÿded hier.

Hendur sÿnar þa hoof hann brætt/ Hiedann foor vpp til Himna hætt/ Postular litu Loptid j/leidde hann þeim fra Sioonum Sky.

Huijtklæddã Menn þeir hittu tuo/hia ſier ſtanda er mæltu ſo/Galverſker Menn þui undreſt opt/aller horfande hæſt i Lopt.

Jeſus ſem upp fra ydur ſtie/er a hægra Veg Tignene/ Eins ſem hañ ſtie til Himna hier/hingad komande aptur er.

Nu ſitur hann i ſinne Magt/Syne Guds allt er Vnderlagt/ hans Rÿkis ſtiorn er Orded ſitt/af Gæfum hans þad verdur prÿdt.

Herrañ opnade Himna Dyr/i Hæd ſtÿgande øllum fyr/ Med ſier fængad ann færde Lyd/Fridarſtiorn helldur allañ Tÿd.

Aptur kiemur a efſta Doom/aller vakna vid Lwdurs hlioom/bleſſudū Lømbum bÿdur Frid/Bøl van eilÿfa hreppa Kid.

Med Huga og Hiarta Chriſte kiær/ Komu þinnar opt væntum vær/ Leys oſſ Jeſu og leid til þÿn/Fra Lÿfs og Andar Eymd og Pÿn.

A Huijtaſuñu Hymnus.

Veni Sancte Spiritus, Ma ſyngia ſem
Nu bidium vier Heilagann Anda.

Heilagann Anda Akøllum nu/og bidium hann helldſt um riettã Tru/ Ad vernde oſſ og geyme/um Æfe vora/ Og vr aumum Heime/ i Frid læte fara/ Kyrieleis.

Þu helgaſta Lioos/upplioma oſſ hier/ad alleina Jeſum þeckium vier/ Hia þeim Lauſnara vorum læt oſſ blÿfa/ ſem fylger oſſ ad forum/i Fødurland eilÿfa/ Kyrieleis.

Þu ſæta æſt/ ſend oſſ þyna Næd/ ſo uppkueikeſt i oſſ Kiærleiks Dæd/ Ad af Hiarta Hreinu/ huør ødrum unne/i Samlÿnde einu/ og Frid blÿfa kunne/ Kyrieleis.

Þu hædſta Huggun/i allre Neyd/ hialp oſſ ſo/ ei hrædumſt Sman nie Deyd/ Og Tru alldrei breſte/ i vorum Huga/ nær Ovinur veſte/vill Lÿfed æklaga/ Kyrieleis.

Hymn, Beata Nobis/Stendur a Huÿtaſuñu/ & fleyre adrer/ſem fyrre i Grallaranum ſtanda.

A Trinitatis Suñudag.

Hymnus O Lux Beata.

O þu þrefallda Eining blijd/ Sooleñ med Deige dregst oss
Og eirn sañur Gud eilijfa tijd.

þra/ þitt dyra Lioos lat Hiartad sia.

Aarla þig aller lofum vier/ ad Kuølldе/ bidium Nædar hier/ Lof giørd vora þu lijt nu a/ z lat hana onguañ Enda fa.

Dyrd sie Fødurnum fyrr og sijd/ og Frelsara vorum huøria Tijd Heilagur Ande z huggar Ÿnd/ hñ þigge lof vm chr.istieñ Lønd.

Hym. Adesto Sancta Trinitas, med sama Lag.

Heilaga Þreñing hia oss siert/ Hædst Guddoms Tign sein samjofn ert/ A øllum Hlutū ert þu ein/ Upphaf z fylger ei Ending nein.

Øll Himna Fylking heilagleg/ Heidrar/ tilbidur og lofar þig/ Þar med Þrijhlutud Verølld vijd/ vegsamar þig a huørre Tijd.

Eirneñ vier aumer erum nær/ æ køllum þig vor Herra kiær/ Aud miukra Bæner æst og Tru/ med Eingla Lofgiørd þigger nu.

Eitt Lios þig truum aller vier/ j Þreñingu huad heidrad er/ Upphaf z Enda þeckium þig/ þañ Skiepnañ lofar huør vm sig.

Lof Gude Fødur Eilijfum/ Lof sie hans Syne Eingietnum/ Lof Helgum Anda æ sie tied/ Einum Gude og Þreñum med.

Eirn Lofsaungur af Verkum Heilagrar Þreñingar/ Med sama Lag.

O Gud sannur j Einingu/ og eilyfur j Þreñingu/ Hæsæte þitt er Himna Dyrd/ Heidur þinn lætur siast a Jørd.

Goodañ og hreinañ þu giørder Mañ/ med Gafum þijnū prijdder hñ/ þijna sialfs Mynd hefur þu hønum veitt/ hallda ætte þitt Bodord eitt.

Þa yfer Adam og allt hans Kyn/ Afbriotanda kom Bøluanñ/ Son þinn Gud Fader þu sender Heim/ so hañ leyste oss af Voda þeim.

Þa sitt Embætte endade/ og j Dyrd sijna aftur stie/ bad hann ad sender Anda þiñ/ ad hugga og styrkia Lydeñ siñ.

Giarnañ þu veitter þad Guds Son bad/ Gafa þørfust var Møñum þad

Ytra

Ƿtvalda þyna vel tilbioſt/Veg til Fagnadar ſynder klooſt.

Aþ Myſkun/Nad og Millde nu/Mannkyne Bleſſan bydur þu/Herran Je
ſus þui Himnum aþ/Heilagan Anda Truudum gaþ.

Þaug vorrar Lauſnar Verken ſtædſt/ Vegſama þig O Prening hædſt/ J
Perſonum þu ſannaſt ſo/ ſialþ Gudleg Vera/ein er þo.

Sæl heþur Gaþur þeſſar þriær/Þui er hun køllud Mynd þyn klær/Man
uit/Vilia og Minne þrekt/med þeſſu þær nu þig allvel þekt.

Soolenn þriu Giœde gieþur Heim/ gledur alla med Verkum þeim/ Lyſer/
vermer og veiter Matt/Vel þydande þinn eigen hatt.

Almattug Prening/Eilyþt Lioos/ Vpplys þu Myrkred allt j oſſ/ Verm
vora Sæl/og ſend þinn ſtyrk/ſo vier geimum þyn Ord og Verk.

Aþ þynum Stool oſſ vpplys þu/og verm þu oſſ j þyns Sonar Tru/Styrk
oſſ med heilags Anda Nad/Elſka þyn bleſſe ſo-allt vort Rad.

Þig Gud Fader ſem gaþſt oſſ Chriſt/ Grædarann ſem heþur oſſ leyſt/ Hel
ge Ande ſem Huggun þær/Heidrum/Loþum og Dyrkum vær.

CLORIA INEXCELSIS.

Heidur ſie Gude Himnum a/ z hædſt Lof þyrer Nad ſyna/ [illegible]ann aþ
oſſ alldrei ma/Ogn nie Kuøl nockur Pyna/A Jørdu heþum nu [illegible]d Frid/
Fødurnum þoknaſt Mankyned/nu hlaut øll Heypt ad duyng.

Vier loþum/Dyrkum/og Þøckum þier/ Þig tilbidium allein[illegible]lld þitt
Gud Fader eilyþt er/alldrei kan þad ad riena/So er þyn Magt [illegible]mælcleg/ al
giørt er allt huad þier er j hug/vel þeim er j Tru þier þiena.

O Jeſu Guds eingieten Son/Eilyþe Gud vor Herra/þu bætter allt vort
Andartion/Eymd vora virdteſt bera/Lamb Guds ſem Daudan leidſt a Kroſſ
Lyknſamur ſiert þu øllum oſſ /vora Bæn vilier þu heyra.

Heilage Ande Hialpen trw/Huggaren allra beſte/þra Diøþuls Suikum þor
da þu/Flock þeim ſem Jeſus leyſte/Med ſaarum Dauda z Vndum ſyn/ vr Er
md og Neyd leys Chriſtne þyn/ſem aþ Hiarta a þig treyſter.

Eirn lytell Bænar Pſalmur/ til Heilagrar Prening
ar/Vid Ton/Allþagurt Lioos.

O Herra Gud oſſ helga nu/ Hørmungar vorar allyt þu/ veit þynu Folke
Vægd og Nad/vid allar Synder kuitta þad.

O Guds Lamb Herra Jeſu Chriſt/ oſſ heþur þu vr Dauda leyſt/ Þig bid
ium vier þitt veyka Lid/Veit oſſ jaþnan þinn Nadar Frid.

O vor Gud Ande heilage/ yþer oſſ jaþnan Nad þyn ſie/Gaþnr þynar og
Giæſka ſtoor/Gledie og eþle Hiørtun vor.

O Prenning Eining heilaga/ Eilyþ/ Samjeþn Almattuga/ A þig ſetium
vier alla Von/ætyd heyr giarnan vora Boon/AMEN.

A Jons Meſſu Baptiſtæ/ Hymnus
Æterno Cratias Patri, Med ſama Lag.

Eilyffum Fodur øll hans Hiørd/ af Hiarta ſynge Þackargiørd/
Med ſinar Nadar ſætu Ord/ ſende Johañem oſſ a Jord.
Hañ baud øllū ad hafna Synd/ hrædde Dramblatra Maña Lu
nd/ hædſta Domarans feinge fund/ fram til þeſſ være lÿtel Stund.
Hier med þa Lijdur hræddur var/ hialpar Veg ſañan predikar/ ſia
lyt Lamb med Fingre ſyner þar/ ſem Mañkyn vid Gud forlÿkar.
Stødugur þeñañ Bodſkap ber/ birte/ Chriſts Komu ꝥylgia ſier/
Eins ſem Dagsſtiarnañ vndañ ꝥer/ Vppgøngu Soolar kuñgiører.
Pha[illegible]earner Fromañ Mañ/ feyngu ei beygt/ nie Anda þañ/ El
tas a[illegible]olldum hañ/ Hræfne diarꝥlega ſtraꝥꝥa kañ.
O [illegible] þig Akøllum vier/ ad þu vor Hiørtu yppuecker/ ſo efla
vſt tru[illegible]ller þier/ eins ſem Johañes Vitne ber/ Amen.

A Vitiunar Dag Mariu/ Vt aꝥ
Hiſtoriuñe/ Luc. 1. Med Lag/ Chriſtur allra.

Maria giek jnn til Elizabeth/ Aſtſemdar Kuediu heyra liet/ j hennar Ly
ꝥe Barn vid bra/ Birte ſo Guds Son komeñ þa.
Johannes laut/ og kuadde Chriſt/ j Kuide Moodur var þo vÿſt/ Eliſabeth
þann Føgnud þañ/ ꝥylltiſt med Anda Heilagañ.
A Jørd ſu Glede er jaꝥnañ meſt/ Jeſus Guds Son þa auglyſteſt/ Elizabeth
j Gude gløddꝥ/ giørde þad lioſt med hærre Rødd.
Miøg virdeleg var Maria Frw/ med Heill Mannkynſins geingur þu/ Kuiñ
um ꝥramar þu Bleſſun ber/ Bleſſadur þinn Avøxtz er.
Dœdſt eg ad hædſta Heidre þeim/ Herrans Mooder mig ſæker Heim/ ſkylld
ug var eg ad vitia þÿn/ virdeſt þu ſialꝥ ad koma til mÿn.
Audmiukt og Nad ſu er miøg ſtoor/ med Edla Son þinn komſt til vor/ He
ilſun þÿna ꝥa heyrda eg/ hrærdeſt Barn mier j Lyꝥe miøg.
Sæl ertu ꝥyrer ſoddan Tru/ ſønn Guds Mooder ert ordeñ nu/ A a þier
muñ ꝥyllaſt eꝥalauſt/ allt huad þier ſagde Gudleg Rauſt.
Alltÿd ſyngie þul Herrans Hiørd/ hønum Loꝥ/ Dyrd og Þackargiørd/ Hol
lꝥs Mynd vorre ad hulde ſig/ hans Myſkunſeme er æꝥenlig/ Amen.

Hymn. Fagnadar Bodſkap/ Vt ſupra.

Hym

Hym, Æterne Cratias tibi. Ton/ Ymlided færde oss.

Eilijþe Fader aller viet/ af Hiarta giarnañ þockum þier/ Ad med al allra Doina/ æliid verndar Christne þijna.

Sem j Hernade Heidingiaña/ Herodis og Strijdsmañaña/ j Niatem/ Villu/ Hræsnis Sid/ Hneyxlun/ Tuidrægne/ og Ofrid.

Mey Maria so vernduð var/ med Hwse Elizabetar/ sem Gafuþiðe fagnaþ yrst/ fra þui skijra ad sender Christ.

Huørke Valldsmeñ nie Vitringar/ þo være liooser Spadoomar/ kunnu vita ad komeñ sie/ Christur sa nye Frelsare.

Helldur Fagnadar Fundur sa/ Frændkonur þessar voru a/ Leynd ardoom þañ þeer þyddu nu/ þeim sem a Drottiñ hofdu Tru.

Guds Fyrerheitna frelsarañ/ Flockur Presta ei þeckia kañ/ Þañ miog vel Barn j Moodur kuid/ medkiendest lauf z Gladdest vid.

Þesse Samkunda kallast fyrst/ kiesiande riett vm Herrañ Christ/ Vpp fra þeim tijma eilijft Ord/ a sig tok Mañlegt Holld a Jørd.

Krøptug Dæme og Kieñing su/ kueike j vorum Hiørtum tru/ dyrkum bidium med diarfre von/ Drottiñ vorn Jesum Mechtir Son.

Bidium oss hialpar efalaust/ aþ Fødur sendum/ truum traust/ ad lijkne þeim hans leita vel/ leyse fordæ fra allre Kuøl/ Amen.

A Michaelis Messu/ Hymnus

Dicimus Crates/ Ton/ Heill Helgra.

Þier þacker giørum/ Skapara vorum/ Þijnum Syne kiæra/ skapad er þa Skara/ Elldlega Sueina/ Andana hreina/ Englana þijna.

Af Lioose þijnu/ lioma þeir eiñu/ J Dyrdar Sæte/ sem þeir þitt Auglite/ Og Ord þijn heyra/ Vitsku þui dyra/ vita og skijra.

Ei villt þeir være/ jdiulaus Skare/ nie Rædlausslega vm Lopted þlluza/ nie medal Vinda/ vtan þarþinda/ a skiemtan stunda.

Helldur hia Christe/ villt þeir sig viste/ Ondu og Lijfe/ Vivaldra hlijfe/ sem Ord þijn muna/ af Hiarta vnna/ epla sem kuñar.

Þui þijnu lide/ med heipt z strijde/ Forn Dreke stundar/ særed Lijfs z Andar/ sa Heim heill sneidde/ Synd fyrst jñ leidde/ su Mañkyndeydde.

Huør Lande/ Bygdū/ Logmale/ Trygdū/ Stiorn/ Frelse/ Fridnū/ Stiett/ Heilsu/ z Sidnum/ øllu vill jlla/ og Kyrkium mest spilla/ og Kiening villa.

Oss fordar þre/ Astrȳdu storre/ Christur vor kiære/ z hñs Eingla Skare/ sem møg motstanda/ oss æsækianda/ Ohreina Anda.

Loth af Sodoma/ Einglar wt koma/ Af Hernadar Boda/ Eliseo goda/ kom eingeñ Kuisde/ primls var med Fride/ j Eingla Lide.

Dyr Guds Spamadur/ Daniel sat gladur/ midt mille Liona/ Me igum vier so vona/ Þessa Þienara/ ætyd forvara/ oss z Eign vora.

Þessa giøf þyña/ heidrū nu hreina/ christner Meñ kæter/ z Eingl aña sueiter/ med Hug z Vørū/ þacker vier giørū/ Skapara vorum.

Af øllum Huga/ oskum miuklega/ Christendom søñum/ Sonar þyns Møñum/ Sem Ord hans stunda/ Æ vilier senda/ þa Bardha llds Anda.

Enn aňar Psalmur af Einglunum/ Toon/

Guds Son kallar komed til myn.

Riett Christneñ hædstum Gude holl/ Heidrar og lofar hñ j Dag øll/ þackar hans æst eilyfa/ Heilagra Eingla Herskarañ/ hefur skapad og skickad hann/ oss ad kiona og hlyfa.

Sem Keyptur Soolar lioma þeir/ Loganda Ellde skyna meir/ Himnesker Andar hreiner/ j sinne Ate Sannheilagre/ Son Guds er þeirra Skapare/ af Skiepnum vænster einer.

Aan aflæts Guds Auglite sia/ og Tignar Speigel horfa a/ af Sannleiks Vitsku Sæler/ syngia/ Heilagur/ Heilagur/ Heilagur er Gud DROTTiñ vor/ sem Spamadur vm mæler.

Nøfn og Størf adgreind eru þeim/ og þeir wtsendast hier vm Heim/ og da med ymsum Hætte. Sem hier er margskyns sierleg Stiett/ so hefur Gud þeim eirneñ sett/ Adskilianleg Embætte.

Michael Herra Jesu Christ/ hædstur Eingla jafn Gude vyst/ Vnder hans Merke stryda/ Einglar hans aller Dag z Nætt/ aptra Flærd Diøfuls Grimd og Mætt/ sem Guds Ord girnest nyda.

Hinn Gamle Dreke hefur ei næd/ huøria Stund bruggar Suika Ræd/ suo hann oss sigrad næde/ Ønd/ Lyf/ Sæmd/ Heilsu/ Eign og Gots/ vmsitur þui ad suipta oss/ med Lyge Morde og Bræde.

Fyrst formar Vantru/ Villur z Nyd/ Vyg/ Vpphlaup/ Oþryste og Stryd/ Stiett Guds sturlar og þiaer/ Høfdingia hann vppæser þrætt/ alla Trygd slyttur Frid og Sætt/ Illsku og Heipt vtsæer/.

Storma vekur og Strydvidre/ steypast þui Turnar Hws og Trie/ Lopt enn lyka

nu lyka spiller/ Jardar Grooda off ecke ann/ vmrootast so ei gagnest hañ/ og allt med Eymdum fyller.

Verie off ecke Eingla Her/ Eign/ Lyf/ og huad sem høfum vier/ øngua Stund ofpillt være/ Med Vinde/ Baale/ Vatne z. Snio/ Vargur sa eydde ølla þo/ ef hans Atkuæd fram fære.

Nær sem æhorfest Hæske stoor/ Heilager Einglar giæta vor/ og leysa off wr Raunum. Dyr Olm skada ei Daniel/ DROTTins Eingell hann geymde vel/ annars ef flyke hønum.

Þa Himna Elldur ofan kom/ yfer Zeboa og Sodomam/ vard Loth leyst ur med Vyfe/ z bædum Dætrum Baale wr/ burt leidde Eingla Styrkur trur so hiellde synn Lyfe.

J Prisone þa Petur var/ Pyslardooms ætte ad byda þar/ Herodes vill hann deyda/ Eingell Guds kom þar jnn vm Noott/ af Petre fiellu Jarnen fliott/ Vard so leystur wr Voda.

Brennande Ofn j Babilon/ baud þremur Sueinum Lyfsins Tion/ Guds Eingell giætte þeirra/ Sem Kiælu Døgg vard Ofne j/ Einskis Hita þar kieñdu þui/ Sungu Lof synum Herra.

Einglar off jafnañ vernda vel/ vid Slysum/ Voda/ Tione/ Knøl/ Af Trw yfer off vaka/ Biarga geyma a bestañ hætt/ Beriast fyrer off Dag og Nætt forda vid Forna Dreka.

Herra Jesu þier þøkum vier/ þessa Vaktara gafst off hier/ ad geyme off og stode/ so Diøfuls Suik og Eitrud Or/ ei styte vora Sæl nie Fiør. Fyrer off med þynu Bloode.

Nockrer gooder Jdrunar og Bænar Psalmar daglega ad syngia/ Hym. Iesu dulcis Memoria.

Med Himna Lag.

Jesu Miñing so miøg sæt er/ ad miuka Hiartans Glede lier/ fram yfer Hunang og allt huad er/ ylmar af Jesu Nafne hier.

Syngtast ecke sætara maa/ nie seigiast gledelegra fra/ Huxun maa øngua hætre faa/ eñ Herrañ Jesum ad muñast a.

Jesus er von þeim jdrast kañ/ vid alla milldur sem bidia hann/ þeim hans leita liufur añ/ med Lyfn vill græda sierhuørn Mañ.

Jesus er Hiartans Sykur sæt/ Sa Lyfsins Bruñur og Liosed gladt/ Þu yfergeingur einka hradt/ allañ Fognud z dyrdsta Skart.

Tunga þ eingeñ tala ma/ nie Tign vtskrifa nockur þa/ Dreind er trwa þui ønguer fa/ huad elska er Jesu good ad naa.

Jesus er DROTTiñ dyrdstur og skiær/ Dasamlegaste Sigurenn

Fær

fær/oseigianlega eirn frabær/og æskelegaste fyrr og nær.
Herrañ Milldaste hia oss bw/ og heiløgum Smfum vppfyll þui/ Natur Myrkre pra Møñu snw/ med þijnum Sætleik fæd oss nu.
Jesu Elsku eg alltijd ber/ ydugleg a j Hiarta hier/ Hunangsseimurin̄ sæte er/ Sañá lys Sooleñ Jesu mier.
Jesu Elska er eiña stædst/ jlmande af Sætleik hædst/ Med þui vndþalldre pocknan glæst/ þeim sem hun er j Hiarta læst.
Jesus er Engla Prijde hyr/ J Eyrū Fegurdar Saunguren̄ skyr/ J Muñe Hunangs jlmur orþr/ J hiarta Hiunna Dryckuren̄ dyr.
Miñ Gode Jesu gief mier hm/ Snægd aþ þiñe Elsku ad fá/ Veit mier mn enda ad vera þier hia/ Vegsemd þijna og Dyrd ad sta.
Jesu þijn Elska alltijd hier/ Endurlijfgan Hiartans er/ Ad søñu mn leidar Sadning ber/ Sælena hungrar epter þier.
Huør þig smackar af Hungre þreyr/ Sa þig Dreckur þyrster meir/ Añad girnast ecke þeir/ vtan Jesum huør þeim er kiær.
Glooande hef eg girnd til þijn/ miñ goode Jesu kom til mijn/ þu gledur mig sem af Glæsku skijn/ giefst mier Sadning lijka þijn.
Jesu þu ert Myskun mest/ miøg dæsom Glede j Hiartad fest/ af Goodsemd allrei Gud miñ liest/ Gief þu mier þig ad elska best.
Dyrd verde jafnan Drottiñ þier/ s̄ af Meyuñe fæddur er/ Med Fødur z Anda helgum hier/ hiedan aþ vm allar Allder/ Amen.
· Hym, Aufer immensam. Ton/ Heill helgra Maña.
Tak af oss Fader/oþþunga Reide/ z Hirting harda/ hægre lat verda/ ad Hefndar efnum/ ei mætum jøfnū/sem Sekt til søfnum.
Ef Reþsing rietta/ Raung Verk vor hitta/ Huør stendst so strid da/ Straffs Kuol ad lijda? Hefndar Hrijsed Reida/ hradt kyñe eyda/ Bygd Heimsins Breida.
Sia þui Vægd vorum/ Vondsku hættum stoorum/ Og lat Riettlæ ka/ Lijkn þijna fylgia rijka/ Samt ma sæt blijka/ Sekt Heims ad hijþa/ Art þijn Eilijþa.
Heimsins heills Smidur/ þui ert þu so reidur/ Ormum Ohreinum? Efne vort vier greinum/ Kuetk spillt/ Mor Mollogr/ z myrkur Vergilldar/ Set Torfa Folldgr.
Fedre

Fedra Sekt forna/ fleckar off borna/ Veykañ vorn Huga/ Viel Hollds vors þrafuga/ Mans Neyd so slukre/ Sioon þyn ad hiwkre/ med Myskun miukre.

Lát Christs Koronu/ Kross/ Nagla/ og Pýnu/ Bønd/ beyskann Dauda/ og Blooded hans hid Rauda/ midt mille standa/ Mergd vor ra Synda/ & Nandar hegnanda.

Gøfugt Guds Smiide/ Gløtun ei nyde/ Lausnar Pýsl lioosa/ lát ei vera Gagnlausa. Dyrdst Vatn og Dreyre/ Drottins Briooste hier vere/ Lausn Synda Saure.

Heill þa helgasta/ halldast lættu fasta/ off Christnum øllum/ A þig vier þui køllum. Eirn Gud og þrenne/ j Hæligneñe/ Heims Herra sanne/ Amen.

Eñ Jordanar Psalmur/ Ton/ Konung David.

Eg Aumur mig æklaga/ vm Brot og flesta Synd/ sem myna Sæ'u naga/ farast a hvørre stund/ Þui fleyre fañ eg þær/ eñ Sand a Stafar Gruñe/ Særdre Ondu miñe/ Klif so þung/ Kvaler þær.

Fra mier er allur Fridur/ eg fyllest Ekka og Mood/ Æ dregst eg diupara nidur/ j Dauda og Vijtis Glood/ hvarf mier øll Hialp og Rææd/ vtan Aundu so særa/ af Syndum giøre klæra/ og græde þyn Gudleg Nææd.

Hugur/ Hiartad og Siñe/ hia mier fæ øngua Dvøl/ eg skielf j Ondu minne forkenn j synda Kvøl/ miøg Mættlaus orden er/ Hugraun og Harmar myner hia þier eru audsyner/ O Gud Myskuna mier.

Þier DROTTIñ miøg j mote/ mørg Brot og Synd eg vañ/ Adstod þyn ei mig þriote/ aññars ei standast kann/ þinn Dom & þunga Heipt/ sia þu vægd Sælu miñe/ sem eg vel Myskun þiñe/ vr Kvøl so yrde keyft.

Brioft mitt Ek fa burt hrinder/ Bodu Christs hafna syst/ sa eirn bar mynar Synder/ syn Grøf hefur þær hyst/ Handskrift hefur af mææd/ A þad eg mig reide/ ad ecke mig þui sneide/ Daude nie Diøfuls Hææd.

Hædung hreke þa alla/ mig hata sakalaust/ J Feigdar Snøru falla/ Fiøtrad er missa traust/ sem binggiu miñe Sææl/ øll myn Hørmung sig endar/ Ogiæfañ burtu rendar/ þa Gude þiker mææl.

A Guds Nææd eg skal setia/ alla myna Von og Tru/ Lææt mig ei neirn Voda letia/ Lyknargiørn Høndeñ su/ hweñ er blyd til þess/ Ollum sem hñ ækalla af hvær Sekt þeirra alla/ søkum syns Riettlætes.

Fødur og Son Guds sæta/ samt helgañ Anda eg bid/ Hug minn hrelldann ad klæta/ og hallda siñ Lærdom vid. Þa leysist Lijf fra Ond/ Suefn mier sæ lan greide Sææl til Lijfs jñleide/ hana vel eg j hans Hønd.

Qvirdtr/ Aaumur smædur/ Ert hefr Kuedling fañ/ miøg j Mañraunū þiadur/ margur hiellt saka mañ/ opt bregdast ætlun kañ/ saung af særū Moode sim hñ bar j hlioode/ Gud eirn veit giørst vm hañ.

Lof

Lofsaunguar a Kuølld og Morgna/ad syngia bæde j staā Kyrkiu og vtan.

Magnificat, Lofsaungur Mariu/ Ton Sæler eru þeim sialfur Gud.

Lofsaung Gude Mey Maria/myn Sal vorn DROTTinā Tignar/ Hialp ræde mitt er Herra sa/hønū minā Ande fagnar/Mig virdtest sæ þo være sinæ af Myskun Ambætt syna/hiedan j fra/huør ætt mun tia/sætlega sælu myna.
Volldugur Drottinā veitte mier/veglega Dasemd hreina/hans Nafn sannlega heilagt er/heidrum vier þad alleina/Og Myskun hans mun vyst til sans/hallda/Blessa og hlyfa/ætyd j Heim/Ættkuyslū þeim/sem j hūs Otta blyfa.
Sialfur Gud villde mestu Magt/med synum Arme giøra/ Og þui Dramb læta eydelagt/j huxun Hiarta þeirra/Af Stoole hratt/Høfdingū brædt/ Eñ vpphoof lytelæta/ Hungrada mest/ hañ sadde best/Rykum ei villde veita.
Sinn eigeñ Þion/Lyd Jsrael/ad sier nu took med Millde/ Myskunar sinnar miñtest vel/mestu Nad veita villde/framkoma liet/sem Fedrum hiet/Frelsaraā þeim ad senda/allt kom þ fram vid Abraham/& hans Sæde æn enda.
Dyrd Gude Fødur og Syne sie. & ct.

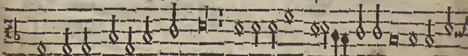
Benedictus, Lofsaungur Zachariæ/ Luc. 1. Med sama lag.

Blessadur ad eilyfu sie/ Jsraels Herrañ hædste/ sa sanne Gud vor vitiade/ Vesalann Lyd siñ leyste/Oss øllum vyst/vpp hefur reyst/j syns Þions Davids Kyne/Hialprædis Horn/ad helga Vørn/ Vtvølldum øllum syne,
Fyrer Spæmanna sinna Munn/sem fordum vered hafa/ Lofade hañ oss Lydeñ siñ/leysa og Frelse giefa/Af Ovinum/ognarlegum/og Hende þeirra oss hata/Myskun migg hæ/ad meiga fæ/og hans Sættmælā niota.
Og miñast þad hañ soor eirn Eyd/Abraham Fødur vorum/ad leysa villde oss sinn Lyd/af Ovinum Mættstoorum/ad Ottalaust/hønum einum traust/vin alla Æfe þionum/J helgū sid/saklesse & Frid/sem þoknast sialfū hønum.
Hier med skalltu hinn sæte Sueirn/Spæmañ Guds nefndur vera/ vndann ganga ættu eirn/Asionu vors Lausnara/ryda vm Heim/Veg Herra þm/ bwa og birting sanna/Guds Hialpræđis/giefa til þess/ad ødlast lyfn Syndaña.
Fyrer mestu Guds Myskun þa/Mañkyne nu er þeingeñ/ vor hefur vitiad sialfur sa/sem er af Hæd vtgeingeñ/þa vpplyser/sem sitia hier/j Myrkre & Dimmum Dauda/Og vill vorn Foot/a Fridar Braut/med synū Sañleik greida.
Dyrd Gude Fødur og Syne sie/& ct.

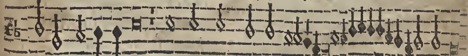
Kuølld

Dagur og Lioos þu Drottinn ert/ dimt og huled allt er þier bert/ þu Guds Fødurs liomande Lios/ liosan Sanleika kienner oss.
Þig bidium Herra Heilage/ hlijf oss a Nottu þessare/ lattu oss ha fa hwyld j þier/ hæga Noott eirnen þiggium vier.
Suefn Orar þalle oss ei a/ Andskotans Vielum leys Oss þra. Ad Suik hans ei sampycke Holld/ so af þier kome ei a oss Giolld.
Þo Augun take Suefn til sijn/ samt lat vor Hiørtu vaka til þijn/ Almattug Hønd þijn þyrme nu/ þionum sem elska þig med tru.
Sia oss Jesu vor Heill og Hlijf/ hept þm̃ s̃ suijkia Ønd og Lijf/ Kom nu til Hialpar Christenne Þiod/ s̃ kuittade þitt blessad Blood.
Milldaste Jesu minstu vor/ mørg er Neyd Holldsins þung og stor/ Þu ert alleina vor Andar vørn/ Ætijd vardveit þu oss þijn Børn.
Gude Fodur sie sungen Dyrd/ Syne hans Jesu Þackargiørd/ Og helgũ Anda s̃ huggar eirn/ a Heidre þeim sie ei Ende neirn.

Same Psalmur med ødrum hætte.

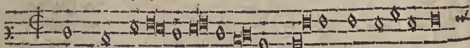
Christe þu klare Dagur ert/ kañ þ þier hyliast eckert/ Af Fodur

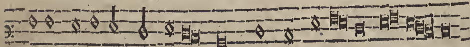
komstu Lifanda Lios/ og Liosins Kienning þærd er oss.
O Gud vor Fader geym oss þratt/ vid Grim̃um Ovin vm þessa Natt/ Oss lattu Hũlder j þier fa/ Andskotans Vielũ leys oss fra.
Enn þo soþe vor Augun hier/ mvallt vort Hiartad vake j þier/ Ha llt yfer oss þiñe hægre Hønd/ so hrøpũ vier ei j Skøm̃ og Synd.
Jesu þig bidium aller vier/ ad Diøpuls Suik ei grande oss hier/ Sem situr vm vorre Salu ad na/ sutpt oss hũs jllu Vallde fra.
Vier erũ Christe þijn Erfden good/ vtvegader þ þitt blessad blood. Eilijfi Guds rad þui oss þig gaf/ ad skylldũ vier Syndũ leysast af.

Einglum heilogum vmbiod þad/ Eign þiñe Gud þeir glæte ad/
Vake yfer ofs Verndeñ su/ verda mun ofs þa Nuñldeñ tru.
I Nafne Jesu nu sofnum vier/ nærre sie ofs þiñ Eingell hier. Neð
lagre Þreñing sem Nijfd ofs gaf/ huor Madur jafnañ synge lof.

Hym, Deus Creator omnium.

Eirn Gud Skapare allra sa/ alls Himens Rað ꝛ Jardar a

Dageñ skrijdande med dyrsta Lios/ dimm Nott ad skyllde svæfa off.
Aplijast mætte Lijfed þreitt/ leingur ei sier til Viñu neydt/ Hugra
un linne og gledie Gied/ Græatur og Harmur huerfe med.
Vinlidnum Deige aller vier/ af Hiarta syngiande þockum þier/
Byriande Noott þig bidium nu/ Biarga off sem þier hiefum Tru.
Þig heidre Hiartans Þeled allt/ Þig lofe Rodd ꝛ Mæled snia
llt. Þig æst vor jafnañ elske eirn/ Þig akalle vor Andeñ hreirn.
Diupt þo nidre hin dockua nætt/ Dagsliooſed fra off byrge brætt.
Sortne alldrei hin sæla Tru/ satt Lios/ Lyd Christnu liome nu.
Sæl verde ei af Suefne Mood/ sofe fra Løstum Christiñ Þiod/
Ad Truan hreinlijfañ hallde Sid/ Noofsemdar æ mun þurfa vid.
Sofendra Brioste bygg þu j/ ad Blecking Holldz ei grande þui/
Nie Ovinarens jlla Villd/ Adsokn framkome og hindre Nuñld.
Christ ꝛ Fødur vier køllum a/ Christs ꝛ fødurs þar Andan hia/
Eining heiløg ꝛ Þreñing þu/ þijnum Lijd Christnum lijkna nu.

Enn eirn Bænar Lofsaungur a Kuølld/ med sama Lag.

Nu hefst Noottcñ/ og hylur Dag/ huør Mañ skilst vid sitt Viñu
lag/ Gud læte off vel ganga þad/ og giæte vor med siñe Nað.
Af Noott ꝛ Myrkre/ Ogn ꝛ Fær/ almeñelega jafnañ stær/ Son
Guds vak þu/ ꝛ sia vorn hag/ su vernd næger off Noott ꝛ Dag.

Leys

Leys oss alla af Löst og Synd/ til Leidrieltingar veit oss Stund/ gief oss Vitsku ad gaungum vier/ grandvarlega so lijke þier.

Forda þu Nuijsu bleckun vid/ fylgia lꝍt þu oss hreinum sid/ banna ad spille vorre Værd/ vonder Draumar og Diøfuls Flærd.

Nuørs sem nu framar bydia ber/ Brædrum Christnum og sialfum mier. Lijknsame Gud þu lijt þar a/ & lꝍt oss þijna/ Myskun fꝍ.

Fødur/ Syne & Anda sie/ ædst Loß/ Dyrd/ Neidur Eilijfe. Sem j Vpphafe er og nu/ æfenlega sie Virding su.

Hym, Te Lucis ante Terminum.

Epter Guds Vilia geingur þad/ su gooda Noott oss lijdur ad/ Þui Dagur þesse protiñ er/ þad Myrkur og Suefn nu epter ber.

Vndandrꝍtt allañ af skal sla/ ad þacka þeñañ Dag sem ma/ Gud hefur vor giꝍtt mz Giꝍsku mꝍtt/ godlega & er þui Niartad kꝍtt.

Þar liggur oss mest Magteñ a/ Milldañ Gud bidia hia oss sta/ Ad Andskotans Ogner vnguar skiott/ yfer oss kome þessa Noott.

Þig bidium vier med þeirre Tru/ þuad Fader vor sañur ert þu/ Giør epter þinne goodre Lund/ geym oss vm þessa Nꝍttar stund.

Loß Æra sie Fødurnum løgd og tied/ lijka hans Syne Jesu med/ þeim helga Anda heidur sa/ ad huørge fiñest ender a.

Hym, Iesus Saluator. Ton.

Jesus Endurlausneñ.

Jesu Frelsare Folks a Jørd/ Fødursins hædsta eilijft Ord/ Lioos þess Liossens sem eingeñ sier/ Sueßnlaus Nirder þeim treysta þier.

Þu sem Skapare allra ert/ adgreining tijma hefur giort. Mans Nollded Dagleg Mæda lijr/ med Nꝍtur huijld þui Nꝍring vyr.

Nolld vort lijdur nu Nrygd & Kuøl/ Niervist mañleg er litel duøl/ Soßne Lijkamiñ sꝍtt med Frid/ Sꝍleñ j Christo vakne vid.

Med audmykt bidium aller nu/ ad oss fra Ovin frelser þu/ So ko- mest ei ad Christeñe Þiood/ sem kuittade þitt Blessad Blood.

Nerrañ Jesum vier heidrum eirn/ Nialpare vor er ei añar neirn/ Nũ gaf oss Lijf & leyste Nijd/ Lof sie honũ a huørre Stund/ Amen.

Eñ eirn Bænar Lofsaungur/ Ton/ Dagur og Lios.

Soolar Lios nu fer burtu brætt/ byriar þui aptur dim̃a Nætt/ eilijfe Gud vort Andar Lios/ æfenlega þu siert hia oss.

Þu ert vor Heill og voneñ sterk/ verndar og blessar øll þijn Verk/ Ef þu veiter oss ecke hlijf/ eingeñ kañ stoda Sæl nie Lijf.

Þoine hofum marga mieg/ meintaka oss a allañ Veg. Siert þu oss ecke j Suefne hia/ Suik og Neipt þeirra reinum þa.

Oss/ og allt vort þier offrum vær/ Ad þier tak oss nu Fader kiær/ so Ovin giøre oss ecke Tion/ añars hofum ei Hialpar Von.

Blessa oss fyrer Jesum Christ/ añars duger vor Viña sijdst. Hia þier fææ oss sijnum Sætt/ so ad Morgne þig heidrum hætt.

Þessa Kuølldforn þier færum nu/ Fader vor Herra þigger þu/ Fyrer Christum þiñ kiæra Son/ kuittande oss med sinne Bon.

Ein Christeleg Kuølldvijsa/ Ton/ Af diwpre Hrygd:.

J Suefne og Vøku sañlega vier/ sialfum Gude tilheyrum/ huørt oss Dauda eda Lijf þu lier/ leitum ei Hialpar af fleyrum/ Vier þøckum þier fyrer Jesum Christ/ þu hefur oss geymt j Dag eñ vyst/ af Millde og Myskun þinne.

Fra Skøm̃/ Hneysu og Hrekia nægd/ og huad Sælu kañ tyna/ fra Sathans Vonsku og Suika slægd/ Saude geymdu vel þyna/ sem grimast Leon leitar hȳ ad Lømbum þeim/ er suelgia kañ/ og Sælar tion ad syna.

Med Gæleyse frømdū giørvallt þad/ sem giarnast skylldum jdia/ ad sæma þitt Nafn j sierhuørn stad/ sijdst villdum Naungañ stidia. Vor Veykleike þui velldur mest/ vier høfum a øllu goodu brest/ nema þijn Nad oss leide.

Med fwsu Hiarta Fader af þier/ Fyrergiefningar bidium/ Glæpa þeirra sem giørdum vier/ so greidt j Dauda midium. Nu er oss Vondskan næsta leid/ Nad syn oss fyrer Jesu Deyd/ vor meiga þad Verk ei bæta.

Geym þu oss allt Glatan fra/ vnder Gixsku þiñar skugga/ Og Qvina lijka Ofsokn þa/ j allre Freistne oss hugga: Andskotiñ fer med Flærdar Tal/ hann frekt vill bæde Lijfe og Sæl/ giaran Gløtun brugga.

Þijn mykla gaf þui Milldeñ hæ/ oss myrkua Noott til handa/ ad hefdum vier Roo og Hugldet þa/ so hressare mættum vpp standa/ af Vøle/ Sorgum/ vel gilld og Præ/ sem vora Lijkame jafnañ þiæ/ Aar og syd j ymsum Vanda.

Þyde Fader þig bidium vier/ þu giefer oss Rosemd hyra/ j allra sinne & Hiørtu hier/ fyrer Hialparañ vorn hiñ dyra; Samuitskuñar særleg Qkyrd/ fyrer saña Tru sie wrebyrgd/ og Anda þiñ eñ skyra.

Giet vorum Synduga Molldar serk/ ad sofna j Fride blydum/ so meige su Hressing ad Morgne sterk/ mæta þess Dags Astrydum/ Vpplys vor Hiørtu og Sæler so/ ad sieu þau vakande lyka þo/ & til þijn treyste sydan.

So ad af Heilags Anda Nad/æ kynnum j Vøku og Suefne/j þijnu Otta Vtvegu og Rad/med Ond og Lijkama til eþm. So ad lyctum þier lendum hia/og Liossins Børn verdum Himnum a/fyrer Adstod Jesu vpphafner.

J fullu Trauste felum nu vier/oss Fader þier til Handa/med Sal & Lijfe sannur Gud hier/suipt af oss Harska og Vanda/ Hlijf þu og vernda Hws og Men/af Hiarta þess bidium aller sen/so meige oss Mein ei granda.

Þier lifum Fødur sie Lof og Dyrd/fyrer Lijkn og velgiørd þijna/ & þijnum syne ad sønu skyrd/er sig liet fyrer oss pijna/Heiløgum Anda & Heidur sie/sem Huggun vid oss lætr j tie/latum hans Lof ei dugna/Amen.

Bæner og Packlætis Psalmar a Morgna/ Morgun.
saungur/Ton/ Guds Son kallar komed/

Dagur burt tekur Dimma Natt/DROTtins Folk sparneytt vakna bradt & heidra Gud þin Herra. Otelianleg øll Eingla Hird/æn aflats syngia Gude Dyrd/alls Skapara og þeirra.

Hanenn og allskyns Fugla Saung/Fagurt vegsama Gud med Saung/ sem þa klæder og fedur. Himnar Jørdenn og Hafed vijdt/ Hættign og Lof Guds boda tijdt/þiona hønum þar medur.

Aullum Heims Skiepnum er so vart/ein og sierhuør med sine Art/skyrt gefgær sinn Skapara. Þu mætust Skiepna/ Madur huør/Mælsku og Vitsem hefur Riør/Varast vilian ad spara.

Hugleid/ad Gud vid sialfan sig/samlijkann hefur skapad þig/ þui giør han þeckia kyner/so þu elsker af Hiarta han/hefier sem Munnur orka kan/Aast hans og Fylge finner.

Vpp fra þui Giøf hans Anda hlaust/eirnen hans Sonar Nadar naust/ af Hiarta þacker hønum. Vel stilltur jafnan vak og bid/Vanda hans Stiett mz helgum Sid/ sem hæfer hns Lærесueinum.

Vm Herrans Komu ecke veitst/æsetta Stund hans eige leitst/Han baud þui þier ad vaka. j Sættmala Guds þig sida ætt/ syng hønum Lof af Hug og Matt/minst hans Millde ad þacka.

O vor Fader/Eilijfe Gud/eg þacka þijna hialp & Nad/Velgiørder/Vernd & Gæfu/ sem þu hefur mier og mijnum veitt/Mædu/ Voda og Eymdum eydt. Lof sie þier ad eilijfu.

Fyrer Jesum sæta Sonen þin/sem med þier lofar huørt eitt sin/Eingla Her allur saman. Hialp Herra/ad eg sem su Hird/syngie þier jafnan Lof og Dyrd/nu og æ an enda/Amen.

Hym; Iam Lucis orto; Ton/ Eirn Gud skapare.

Klar Dagur & Lios nu komenn er/Kiære Fader þig bidium vier/ Geym oss j Dag vor Verndar man/vid øllu þui oss skada kan.

Still vora Tungu ad ei styggiest þu/Styrer Himna og Vardvelt nu/ Aug

un vor allra eirneñ med/so exert bare haug barnytt sied.

Vor Hiørtu giør þu og Hugskot hrein/so hverþe aþ þeim øll Synda Mein/ Opneytslu tak þu oss eirneñ bra/og alla Girnd er oss skada ma.

Nær Dagur þesse nu lijdur hier/og Næturtijmeñ komiñ er/Ad vier aller þit er þøckum þa/þu sem oss geymder jllu bra.

Sætt Loþ sie Fødurnum sialþum tied/ hans Syne og helgum Anda med/ sem helldur yþer oss Hlijþdar Vørd/hønum sie eilijþ Packargiørd.

Same Hymne med odrum hætte/ Eirn

Dagtijda Himne.

Kiosañ Dageñ nu lijta mær/Liþanda Gud vier køllum a/J voru starþe virdest sa/Voda øllum oss þrelsa þra.

Styre Tungu a helgan hatt/ad Heyptar kyþ ei spille Satt/Giæte Sionar og gieþe Matt/Glise Heimsins ad haþna þratt.

Hrein verde jaþnan Hiartans Root/hverþe Omeñ ka leid z lioot/ Fylle og Sælld ad þalla j moot/ a Fosse Hollds mun viña Boot.

Ad þa Daguriñ hætter hier/z heþst Nootting sem epter þer/søñum Gude loþ syngiũ vier/sidader vel sem skyllugt er. Nunc sancte nobis/ad tertiam.

Heilagur Ande er til sans/eitt med Fødur og Syne hans/virdest þo byggia Briosted Mans/Blessadur kom til þessa Rans.

Muñur z Tunga/Siñed/Sæl/samhliode æ vid Gudlegt Mæl/Kiærleike loge/kolne Tæl/Kveike Naunga soddan Bæl. Rector potens. Ad sextam.

Þu sañe Gud og Drottiñ dyr/ da samlega er Skiepnum snyr/Med þøgrum Lioma Morgun byr/Middagur er og eirneñ hlyr.

Med sundurlyndũ set þu grid/suipt aþ Ohreiñrar Elsku sid/ Lijkømũ halltu Heilsu vid/Hiørtunũ gieþ þiñ Andar Frid. Rerum Deus/ Ad nonam.

Obreytanleg a alla Lund/epler Skiepnz þijn Volldug Hønd/Kioosa Dagsins þa lijdur stund/ lætur huma j sama mund.

Virdstu oss biart ad veita Kvølld/ad varest Lijþed syndagiølld/þegar ad liñer þesseølld mz þiñar Dyrdar hlijþ oss Skiølld. Te Lucis. Ad completoriũ.

Adur Daguriñ endast skiær/Allsvalldanda Gud bidium vær/Nad þijn hier best oss þrelsad þær/þylgiande oss sie jaþnañ nær.

Sueþnoorum ad burt suipter nu/Sionar Ognum oss þorda þu/Flærd Ovinar so þra oss snu/ad þlecke ei holldsed Blecking su.

Volldugr Fader þullgiør þad/þyrer þyns Sonar Jesu Nad/med helgũ Anda a Himne og Lad/ haþande med þier eilijþt Rad.

Enn eirn Loþsaungur a Morgna/Ton/ Dagur z lios.

Biartur Dagur nu byrlast hier/Bræđur þacklæter verum vier/Milldum Gude hvørs Myskun stoor/migg vel þessa Nott giætte vor.

Loþũ z dyrkum aller nu/ eirn Gud mz Muñe Hug og Tru/ ad virdest med Volldugre Hønd/vernda j Dag vort Lijþ og Ond.

O Gud vor Fader eilijþe/sem aþ þiñe Myskunseme/Med blastod/Krapt og helg

helgum Natt/hefur oss geymt vm þessa Natt.

So hlijf oss i Dag Herra min/ hialpa oss fyrer Sonen þinn/ Lat ei suikia oss Sathans Tal/sem sæker epter vorre Sal.

Veittu oss DROTTEn vernd og Hlijf/Vardhalld siert oss a hvørre Tijd/Rongur/Skiol/Stiorn og sterka Vørn/styd og leid oss þijn Aumu Børn.

O Gud þier gefum oss i Forn/ ad þu Verk Mal og Huga vorn/ J Lærdom þijnum leider hier/ Lifnadur vor so þocknest þier.

Medtak þa Forn og Morgun bon/millde Fader fyrer þinn Son/ Ad vier so þiggium þyna Giøf/ þier syngium þacker Dyrd og Lof.

Ein Morgunbæn fyrer allra Handa Stiettum/

Med lag/Konung David sem tiende.

Himneske Gud vor Herra/Heidur og Lof sie þier/fyrer Jesum vorn Frelsara/þann Fader gafstu mier/Lof Dyrd med sætum Saung/ sijd og Ar þier segie/so a þessum Deige/ øll mijn Æfe laung.

Miøg vel þijn Myskun gooda/mig hefur þessa Natt/fra Eymd/ Fare og voda/fordad a allan hatt/Af Hug þig Herra bid/Myskun þijn mier tilgiefe Modgad þig jafnan hefe/ med allskyns jllum sid.

Enn.j Dag Gud eilijfe/eins bid eg þu geymer mijn/vid Sathans Suiku z Kyfe/Synd/Sman og allre Pijn/Elldsgang og Ovedre/fra Erbyrgd og Oførum/Jllum Dauda og Snørum/Freisting og Fangelse.

Holld/Sal og Heilsu mijna/Heidur/Gots Kuinnu og Børn/eg fel.j Vmsion þijna/og Vnderman minn hvørn/og alla Audnu mijn/Fedgin/Frændur z Vine med Folke þeirra z Kyne/ Giørvallt er Gafa þijn.

Eingell þinn vm mig blijfe/alldrei hverfe mier fra/Vid Fiandans Flærdum hlijfe/forda þeim til mijn na/Hier ad hans Jllskan liot/i Syndum sijdst mig veide/Sal og Lijf ei leide/i Hrak og Heliar Noot.

Eirn Gud læt eg øllu rada/allt i hans Vallde er/ vill mig vernda z nada vel tekst huad ætlar sier/ reide eg mig þui a hann/ Æfe mijn/ Aund og lijfed/ i hans Valld sie giefed/Verde mier sem vill hann.

Pøckum/Heidrum af Huga/Herra vorn allan tijd/Guds lan og Giæsku noga/giefur oss ar og sijd/ Af audmykt Oskum þess þa hætter Holldleg Æfe/ Himna Arf oss giæfe/Føgnud og Fridar Sess.

Gud veite Kyrkiu Vallde/ad vanda helga Stiett/vid Lijf og Heilsu hallde hans Nafn ad gøfge riett/og Folked fræde nu/med hreinu Herrans Orde/Hræsne øllum forde/Villum og Vantru.

Eins vora Valldsmenn geyme/ og vernde Almwgann/Bændur og Børn i Heimie Hwfolk og Vnderman/Þijn Hønd þeim hlijfe vel/Plagun/ Haska z Hungre/Hernad og Orbyrgd þungre/ og allre Eymd og Kuøl.

Par fyrer Kiærer Christner/Kostgiæfed þennan hatt/ Varest Ovina Frestne Vaked og bindest fratt/Æ skal vor audmiuk Bon. Nast Guds z Arfenn hliotum/og æfenleganna niotum/Fyrer hans sæta Son.

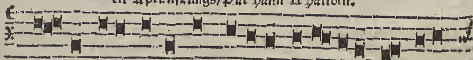
Vppa

Vppa þad seigium Amen/ eþande þetta sijdst/giører þad Gud alltsaman/ geingur sem hønum lyst/Sijdan j sine Stiett/syn Verk sierhuør giøre/semGud hañ til kiore/Fast ræke Frid og Riett.

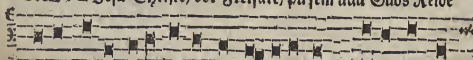
Heyr vor Himneske Fader/Helgest þitt Nafn og Ord. Þitt Ryke þiggium glader/þiñ Vilie skie a Jørd. Veit oss j Dag vort Braud. Forlæt oss vorar Synder/Og Freistne fra oss hrinder/Leys oss aþ allre Naud/Amen.

SALVE RECINA.

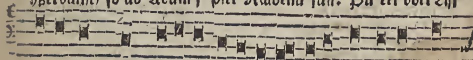
Eitt Christelegur Lofsaungur/ sem syngia mæ til Aptensaungs/Þar hann er hallden.

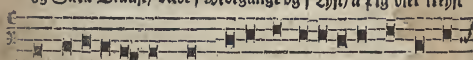
SALVE Jesu Christe/vor Frelsare/þu sem alla Guds Reide

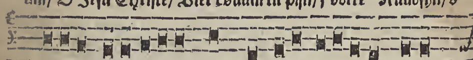
yþeroanst/ so ad Adam j þier Nadena fañ. Þu ert vort Lijf

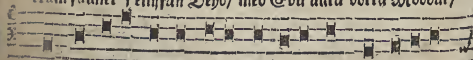
og Sæta Traust/ bæde j Motgange og j Lyst/a þig vier treyst

um/ O Jesu Christe/Vier køllum til þijn/j vorre Naudsyn/s

erum fallner j elliijfañ Deyd/ med Evu allra vorra Moodur/

Vier køllum til þijn/af þessum grætlega Dal/vier sytum og

grætl

grætum soodan Fall/ þo ertu fullur af Guds Giaf u z Nnad/

þui hialpa oss þu nadarfulle Herra. Eja Christe/ vor Tul

kur ertu orden til vors Fødurs/ Forlat oss saker þyns Dauda all

ar vorar Synder/ og venda þynu nadarlegã Andlite til vor Be

sælltra z Aumra/ z ad þu milldelega/ jafnañ vnter oss Myskuna.

O Jesu/ kieñ oss ad þeckia Føður þiñ/ huors Nnad og Giæst a j

hier skijn/ Lat oss so þeckia hañ j riettre Tru/ ad vier meigum

hũs blijda Andlit skoda/ og ... med þier og hønum vera.

 Jesu

Jesus Christus Guds Son/ Heyr vora Hiartans Bon/ og skil

oss vid vor forþientu Laun/ Þu sem frelster Adams Kyn/ Heyr

vora Gudlega Bæn/ Og sem vier trwum þier/ þu oss vel reynst.

Undertrod þu þann gamla Høggorm/ so hann meige oss ecke þar

ga/ sem hn̄ hefur giørt vid marga/ O Abrahams Sæd/ gleym

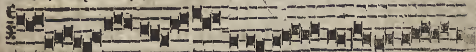
þu oss ecke/ hellour skipt med oss þiñe Naad. O Jomfru Mariu

Son/ O Kong Davids eilıf̄þa Kyn/ O Jesu Christe heyr nu

vora Bæn. Oh Gode Je - su. Jesu

Jesu þu ert vort Traust/ Heyr vora Grꜳtlega Raust/ og Nꜳda oss alla efalaust. Þu ert Emanuel/ Upplys vort myrkua Þel/ og uppkueik Nꜳdar Ljoos j vorre Sꜳl/ Þu ert Jacobs Stiarna/ og Jsraels Kuyst/ sem Balaam sagde fyrer vijst/ ꝛ Esaias ei allra sijst. Þu ert su Kiellda/ sem Nꜳden wt afspratt/ sem Spꜳmenerner hafa sagt/ O Jomfru Mariu Son/ O Kong Davids eitijsa Kyn/ O Jesu Christe/ heyr nu vora Bꜳn. Oh Millde Jesu.

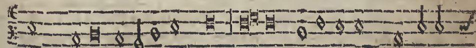
Jesu þu ert vor Vegur/ ꝛ til Himensins Stige/ lꜳt oss ei fara j Oveige. Þu ert Paradijsar Port/ Lꜳt oss ei villast burtu/ j þessu Villumyrkre suartu. Þu ert ein fogur Sool/ skijnande og klꜳr/ sem j Heimen skijn/ sijdla og Ar/ huor hana ser/ utan Skada gꜳr. Þu ert þad Guds Lamb/ sem fyrer oss j Neyd kom/ skil oss vid þad gamla Dramb. O Jomfru Mariu Son/ O Kong Davids eitijfa Kyn/ O Jesu Christe/ heyr nu vora Bꜳn.

Oh Sa- te Jesu Chri- ste/ Halelu- ia.
Sie Nafn DROTTins Jesu Christi Blessad/ Haleluia.
Nu hiedan af og ad eilijfu/ Haleluia.

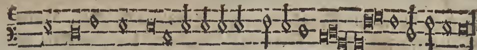
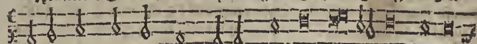
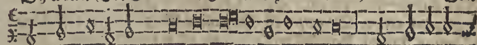
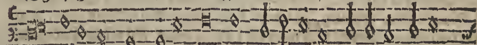
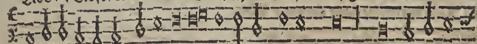
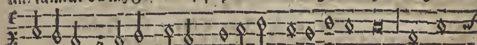
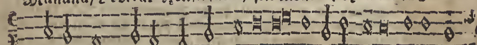
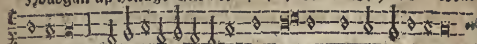
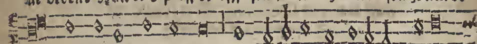
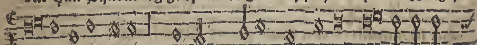
Heyr Herra Gud/ huer ad Dyrdarfullt Nafn Drottins vors Jesu Christi/ Eingietins Sonar þijns/ gieder øllum truwlyndum Þionum þijnum/ til hins hæsta Sætleika/ Hiartans astundunar elskulegt/ en ohreinum Andum hrædelegt ꝛ skielfelegt. Veittu oss Kijnsamur/ Ad aller þeir sem þetta sæta Nafn JESU godfuslega vegsama hier a Jørdu/ medtake Sætleika Heilagrar Huggunar hier j Heime/ En ꝫdlest j okomnum/ eilijfan Føgnud og Glede/ Fyrer/ ꝛ ct.

Mesßu Credo a Jslendsku/ Noterud sem næst ma epter Latinunne. Sem syngia ma A Otkyrkium a Hatijdum

Vier truwum aller a einn Gud. Fødur Almꜳttugan/ Skapara

 Him-

Himens z Jardar/ z allra hluta/ synelegra/ Og osynelegra

Og a eirn DROttiñ vorn Jesum Christum/ eingietiñ Guds Son

Og af Fødurnum fæddañ/ fyrer allar Allder. Gud af Gude

Lios af Liose/ eirn sañan Gud/ af Gude soñum/ gieteñ eñ ei giord

añ/ samrar du mz Fødurnū/ þ hūn ad allt er giort. Huor vegna vor

Mañaña/ z vorrar Heilsu saker/ stie nidur af Himne. Og took

Holldgan af heilags Anda Krapte/ af Mariu Meyiu/ z er Mad

ur ordeñ. Hañ er z þ oss Krossfestur/ vnder Pontverskū Pilato.

var han Pijndur og grafeñ. Og er Vppriseñ a þridia Deige/

epter Ritningunum. Og hann vppstie til Himna/ Situr til Hæg

re Handar Fodursins, Og hann mun aptur koma med Dyrd
til ad dæma/ Lifendur og Dauda/ a huors Ryke ei mun ver
da Ender. Og vier truum a Heilagann Anda/ Drottinn allt Lyf
ganda/ Ap Fodur og Syne framfarandi/ huor med Fodur og
Syne asamt tilbeidest/ z asallt samdyrkast/ Huor ed mællte fyrer
Spamennena. Og eina heilaga Almennelega Christne/ stadfes
ta fyrer Postulana. Og vier jatum eina Skyrn vera til Fyrergiep
ningar vorra Synda. Og epterbijdum Vppriisu allra Daudra
Manna. Og Lyfe pess komande Verallder, A M E N.

 Ban

Bænar Lofsaungur/ j allskyns Neyd og Offsoknum Christnekar/

Og einkanlega j mote Tyrkianum/ huørn Ungdomurinñ ætte lyka ad læra/
og idka so ecke þalle wr miñe/ þad Raan sem skiede hier j Lande/
af Tyrkians Athlaupum/ Anno M DC. XX vij.

Med Ton/ Af diupre Hrygd Akalla.

Eilijfe Gud vort einka Raad/ eirn Fader & vor Herra/ øll Christneñ bidur vm þijna Naad/ æsiadu Hørmung vora/ Lijknsamur til vor lijter þu/ Løstu voda so þeckium nu/ & kysium Jdran giøra.

Syndgast hofū þier miøg a mot/ margvijslega vm Æfe/ mz Drābe/ Hatre/ Heipt & Blot/ Heims Girndum og Saurlijfe/ Fiedrætt/ Agirne/ Fals & Plog/ framed hofum med Lygd & Roog/ ei finnst sa Aumum hlijfe.

Helgust Ord þijn vier hofū smæd/ hofnudū þaug ad geyma/ æst verka þiña ecke gæd/ yfer oss vard þui koma/ Vondur þiñ stor & Hirting hord/ huar med þu straffar þijna Hiord/ a þessū efsta tijma.

Myklar Sotter j morgū stad/ Mañfiølda storañ deyda/ Dyrtydgeingr & ørengd ad/ aumlega Folked neyda/ Tyrkians Oprijke æfrañ fer/ asæker opt med grimmum Her/ & kieppest Christne ad eyda.

Eingeñ Madur þ þeinkia ma/ þiñ Vond rænglega hliotū/ forskulldad hefur Hirting þa/ hū vor mz syndū liotū/ su Refsing þijn af riettū dom/ Ranglæte voru makleg kom/ þui bod þijn jafnañ vier briotū.

Af þui vor Fader eirn ert þu/ ei vilium fra þier falla/ Helldur eflaust af Hug og Tru/ Hiastod þijna Akalla/ Flyia til þijn med fullce Von/ forsmaa þu alldrei vora Bon/ þu verndar þijna alla.

Sæte Herra þijn Giæska good/ gleyme ei Christine siñe/ Vernda oss þijna veyku Þiod/ vor Eymd sie þier j miñe/ Ei duga Vopn vor Afl nie Strijd/ ef þu veiter oss ecke Hlijf/ so Tyrkiañ sigra kyñe.

Nu hefur frelsad Fordum tijd/ Folk Jsrael wr Voda/ þa Oviner vpp voktu Strijd/ ottludu þad ad deyda/ Josua/ David/ Ezechia/ & fleyrum veitter Lidsemd þa/ sem Ritning vottar vijda.

Eñ þa Lijdur hinn yfde þig/ med allskyns Syndum sijnum/ Heidnudu Skurgod Heidenleg/ hafnande Lærdoom þijnum/ þa braust

Her-

Nerfolk a þeirra Lond/ þyrmde önguu med grimre Nond/ stoo þad med allskyns Pijnum.

Ef þeir sneruft aptur til þijn/ þa Anaud þoldu mesta/ z gyrntust Nialp af Niarta sijn/ Niastod liest þa ei bresta/ Þu leysser þa ap þun gre Kuol/ þeirra Ovine stoost j Nel/ Folk þitt fieck Nuggun besta.

Kiære Fader þig kollum a/ Kuol hormuleg oss græter/ Nialpa oss eingen ān ar mæ/ vtan þu Nerra sæte/ syrergief þu oss alla Synd/ O vina Vallde fra oss hrind/ Neyd vora Naad þijn bæte.

O Gud vor Fader eilijfe/ a vorar Bæner heyrer/ kom nu til Nialp ar Christnene/ kuitta af Opsoknum gjörer/ Fyrer Jesum Christ þinn sæta Son/ sem oss þorþiente Nadar Von/ Nlijþd og Niastod oss veiter.

O Jesu Guds Son Eingietenn/ ei gleym oss Christnum þijnum Fyrer Nar tign og Neidur þinn/ Nelgann Māndom og Pijnu/ Fyrer þitt Blood og dyrast Deyd/ DROTTinn leys oss af allre Neyd/ og fra Grimmum Ovinum.

Neilage Ande Nerra Gud/ af Niarta a þig kollum/ wr Næktum Kuolum/ Nrygd og Neyd/ hialpa oss Christnum öllum/ Ovine vora yfervinn/ Vpplys og blessa Lijden þinn/ so alldrei fra þier follum.

O Þrenning Neiløg Nerra eirn/ hugga nu Christendomenn/ Gud Fader/ Son og Ande hreirn/ ei lat oss hrædast Nermenn/ Þa vier skilium vid þetta Lijf/ þijn Naad og Myskun sie vor Nlijf/ vm Allt er/ Allda/ Amen.

Gloria sem syngia skal a Natijdum.

Gloria Dyrd Neidur sie Gude j Nædum/ Og a Jordu Frid

N hiij ur

ur øllum Mønnum/ og Good ur Vilie. Vier loþum þig/

Vier Veg sømum þig/ Vier [illegible] þig/ Vier Dyrk

um og heidrum þig. Þackergiørum vier þier saker mykell

rar Dyrdar þinnar/ Drottinñ Gud Himneskur Kongur/ Gud

Fad // er Almattug // ur Drottinñ Eingietinñ Son Jesu

Christe og Heilagur Ande/ Drottinñ Gud/ Lamb Guds og

Sonur Fødursins/ Þu sem burtu tekur Synder Heimsins My

skuna þu oss. Þu sem burt tekur allar Heimsins Synder/

Tak

Tak til þijn vorar audmiukar Bæner / og Miskunsamlega

heyr þu oss. Þu sem situr a hægra Veg þijns Elsku Fod

urs Myskunna þu oss. Þuiad þu eirnsaman ert Hei

lagur. Þu eirnsaman ert Drottinn. Þu eirnsaman ert hätt

hædste Jesu Christe / med Heilogum Anda i Dyrdene Guds

Fod urs / A men.

Aunur Messu Credo / sem syngiast ma a Hatijdum / af þeim sem þad girnast.

Vier truum aller a eirn Gud. Fodur Almattugan / Skapara

 Him

Himens z Jardar/og allra Hluta synelegra/ og osynelegra.

Og a Herran̄ Drottin̄ vorn Jesū Christū/ eingietin̄ Guds Son

Oz af Fødurnum fæddan̄/ þyrer allar Veralder. Gud af Gude

Lios af Liose/ eirn san̄an̄ Gud/ af Gude sōnum/ gieten̄ en̄ ei giørd

an̄/ sam̄apn sijnum Fødur/ þ huørn ad allt er giort/ huør þ oss

Menn̄ena z vorrar Heilsu saker/ stie nidur aþ Himne. Tok Holld

gan af heilags Anda Krapte/ af Mariu Meyu/ z Madur so ord

en̄. Han̄ er og þ oss Krossfestur/ vnder Pontio Pilato/ var han̄

pijndur z grapen̄. Og vpprijsande a þridia Deige/ epter Rit

ning-

ningunum. Og vppstiigande til Himna/ situr a hægra Veg

Guds Fodurs. Og j anad sin er han komande/ med Dyrd til

ad dæma/ Lifendur og Dauda/ a huers Rijke verdur eingenn

Ender: Og vier trwum a Heilagan Anda/ DRottinn allt Lijf

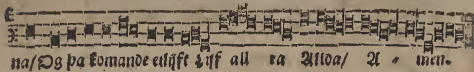
ganda/ af Fodur og Syne frampaganda/ huor med Fodur og

Syne æ tilbeidest/ z æ auallt samdyrkast/ Huor ed mællte fyrer

Spaamennena. Og vier trwum Heilaga Christne/ stadpesta

fyrer Postulana/ Og jatande eina Skijrn vera/ til Fyrergief

ingar vorra Synda/ Og epterbid Vpprisu allra Daudra Man

Psalm. 98.
Synged hatt Lof Drottne oll Verolldenn/ Synged/Vegsamed/ og Lofed. Lofed Drottin medur Horpum og Psalmum/ medur Herlwdrum og Basunum.
Psam. 150.
Allt huad Andardratt hefur/Lofe Drottin/Haleluia.

Pryckt a Hoolum j Hiallta Dal/Af Jone Snorra Syne. Anno, 1679.

